

திரிசிரபுரம் மஹாலித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்வனாயவர்கள்

இயற்றிய

சீகாழிக் கோவையும்,

நுதனமாக எழுதிய

அநு பத் து ராயம்.

இவை,

இடமணல்

ம - ந - ந - ஸ்ரீ

M R. விஜயராகவலுநாயடு அவர்கள்

2 தவியைக் கொண்டு.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

தம்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்புதருமாய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

சென்னாட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சோபகிருதாஸ் சித்திநாயகர்

1903.

வலை அணு - ௮.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய சிறப்புக்கவிகள்.
- கூ. சீகாழிக்கோவை, க - அக.
- ௮. செ. அரும்பதவுரை, அஉ - கூகூ.
- ௫. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, க௦௦ - க௦௪.
- கூ. பிழையும் திருத்தமும், க௦௪.

மு க வு னை .

சீகாழிக்கோவையென்பது, சீகாழியிற் கோயில்கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரமபுரேசர்மீது திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது. இதில் ஓங்க-செய்யுட்களுள்ளன. இன்றியமையாத ஓசையினிமைமுதலியவைகளும், உளொறுறையும முதலானவைகளும், சங்கச்செய்யுட்பிரயோகங்களும், சைவசாஸ்திரக்கருத்துக்களும் இந்நூலிற் பாக்கக்காணலாம். பல சிவபுராணகதைகளையும், உண்மை நாயன்மார்களுடைய திவ்யசரித் திரங்களையும் இந்நூலுள் உரியவிடங்களில் நூலாசிரியர் உவமையாக எடுத்துக்காட்டி யிருக்கும் அருமை மிகப்பாராட்டற்பாலது. இந்த அழகு நூல்தொல்லும் காணப்படுவதன்று. மற்றக்கோலைகளில் அருகிவழங்குநூலை இக்கோவையில் ஒருங்கேகாணலாம். எவ்வளவுநயங்கள் அனந்திருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவும் இதற் பூர்ணமாக அமைந்துள்ளன.

சீகாழியென்பது சோழவனநாட்டிற் காவிரிநதியின் வடகரையி லுள்ள சிவசேஷத்திரங்களுள் ஒன்று; திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அவதரித்தருளிய பெரும்பேறுடையது; எக - தேவாரத்திருப்பதி கங்கள்பெற்றது. இதற்குச் சீகாழியென்பதனோடு பிரமபுரம், வேணு புரம், புகலி, லிங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம் அல்லது கொச்சை, கழுமலம் என்கிற கஉ - காரணத்திருநாமங்கள் உண்டு. இதுபற்றிப் பன்னிருநாமப் பதிபெனவும் குருலிங்கசங்கமங்களின் விசேடமுண்மையின், குரு ங்கசங்கமப்பதியெனவும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அரு ரிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை, திருமாலேமாற்று என்பனவற்றைப் பெற்றிருத்தலின், திருவெழுகூற்றிருக்கைப்பதி, திருமாலேமாற்றுப் பதியெனவும் இத்தலம் பெயர்பெற்றுவழங்கும்.

சுவாமிதிருநாமம் - பிரமபுரேசர்.

அம்பிகைதிருநாமம் - திருநிலையகி.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் பெரியநாயகரென்னும் திருநாமம் பூண்டு பெரியநாயகியாரோடு திருத்தோணிமேல் எழுந்தருளியிருக்கும் மலை ஒன்றுண்டு. அது திருத்தோணிமலையென்று பெயர்பெற்றவழங்கும். அம்மலையின்பேல் ஒருபாகத்தில் ஸ்ரீ சட்டைநாதப் பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றும் இருக்கின்றது.

தீர்த்தம்—பிரமதீர்த்தம்.

இத்தலத்தின் மற்றவிசேடங்களை இத் தலபுராணம், பெரிய புராணம் முதலியவற்றாலுணர்க. இதுநீர்க்.

இந்நூலாசிரியரும், கவிஞர்பெருமானென்று உலகமுழுவதும் புகழ்விளங்கியவரும், குணக்கடலும், திருவாவடுதிறையாதீனத்து வித்துவானும், என்னுடையகண்ணையும் கருத்தையும் விட்டுநீங்காத அருமைத் தமிழாசிரியருமாகிய பிள்ளையவர்களை அறியாதார் யாவர்? அவர்களுடைய அருமையான செய்யுட்களைக் கேட்டுமகிழாதார் யாவர்? கேட்பதற்கு விரும்பாதார் யாவர்? அந்த மஹானுடைய இனிய சரித்திரத்தைத் தனிப்புத்தகமாகி வெளிப்படுத்தநீண்டு வசனரூபமாக இப்பொழுது நான் எழுதிவருதலால், இங்கே அதனை எழுதவில்லை.

இவர்கள், இற்றைக்கு சஉ - ஐந்திற்குமுன்னதாகிய சித்தார்த்த(ஐ)முதலில் இந்நூலைப்பாடி ஸ்ரீ ஐய புரட்டாசிமீத்தில் சீகாழியில் ஸ்ரீ பிரமபுரேசருடைய திருக்கோயிலில் வலம்புரிமண்டபத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ள பலவித்துவான்களும் பலபிரபுக்களும் கூடிய மஹாஸபையில் அரங்கேற்றினார்கள். [சாலீவாகனசகாப்தம் ௧௭௮௨; கி. பி. 1859 - 1860.] இவர்களுடைய அருமை நண்பரும் இந்நூலைச்செய்வித்தவர்களுள் ஒருவரும் அக்காலத்துச் சீகாழியில் நீதியதிபதியாகவிரந்தவரும் (Late District Munsiff of Shyali.) இதனை அரங்கேற்றுகையிற் சபாநாயகராக வீற்றிருந்துகேட்டு ஆனந்தித்தவருமாகிய குளத்தூர் ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்கள் அப்பொழுதப்பொழுது மகிழ்ந்து மனமுருகிப்பாடிய செய்யுட்களுள், “தேமாரி பொழிபொதும்பர்”

என்னும் செய்யுளால் இஃது இனிதுவிளங்கும். அக்காலத்து இந்நூலைக்குறித்து மற்றவர்கள்செய்த செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

இந்தூற்செய்யுட்களுள் ஒவ்வொன்றனுடைய நுட்பங்களையும் பிறவற்றையும் தனித்தனியே விளக்கியழுதப்புகின் மிகவிரியுமென்றஞ்சியே சுருக்கமாக இந்தூற்கு அரும்பதவுரை எழுதியிருக்கிறேன்.

இந்தூரின் அருமை பொருளையை அறிந்து அச்சிடுவிக்கவிரும்பிப் பொருளுதவிசெய்த இடமணல் ம-ம-ம-ஸ்ரீ விஜயரங்கவலுநாயுடு அவர்களுடைய அருமைக்குணம் மிகப் பாராட்டற்பாலது. இப்படியே அங்கங்கேயுள்ள தமிழ்ப்பாஷாபிரானிகளாகிய தனவான்கள் தத்தமக்கு இயன்றஅளவு பொருளுதவிசெய்வார்களாயின், இந்துலாகிரியராகிய பிள்ளையவர்களியற்றிய அருமையானநூல்களுள், அச்சிடப்படாமலிருக்கும் ஸ்தலபுராணங்களையும் பிரபந்தங்களையும் அரும்பதவுரையுடன் ஒழுங்காகப்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துதற்கு நிரம்ப அனுசூலமாக இருக்கும். அங்ஙனம்செய்யும்பொருளுதவிக்கு யாதொரு பிரதியுபகரிப்புமில்லையென்பது உண்மையானாலும், அவர்களுடைய பொருளுக்கு ஏற்றஅளவு, பதிப்பிக்கும் பிரதிகளை உடனுடன் அவர்கள்பாற் சேர்ப்பிக்க வித்தகைஇருக்கிறேன். பிள்ளையவர்களியற்றியநூல்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை ௭0; அவற்றுள் இன்னும் அச்சிடப்படாதவை - ௩௪.

இந்தக் கோவையை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங் காலத்தும் சலிப்பின்றிப் பேருதவிபுரிந்துவந்த அன்பர்கள், சென்னை நயூ இங்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய (Religious Instructor to the Tamil Speaking Wards at Newington) தமிழ்வித்வான் பிரஹ்மஸ்ரீ தி. கிருஷ்ணையரவர்களும், கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அருந்தராமையரவர்களும்.

மகோபகாரிகளாகிய பிள்ளையவர்களியற்றியநூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த எனது நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

குளத்தூர், ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

சி ற ப் பு க் க வி க ள் .

எண்சீர்க்கழிநேடி.லடி ஆசிரியவிரந்தம்.

வாதவ்ருதித்தநா டிருக்கோவை யுரைத்த மாணிக்க வாசகரே சிரபுரத்தி
லிந்நா, ளாதவனிற் றேன்றிமீ னுட்சிசுந் தரனென் றரும்பெயர்பூண் டொரு
கோவை யறைந்தனர்கா ழிக்கே, யேதமிறில் லைக்கோவை யாயுவதின் மூத்த
தென்னினுங்கற் பனைநயத்தி லிக்கோவை முன்னும், மூதறிஞர் வைகலும்பா
டப்பாட வாக்கின் முதுமைகொள்வா ரெனவுலக மொழியுமொழி மெய்யே. (க)

அறுசீர்க்கழிநேடி.லடி ஆசிரியவிரந்தம்.

திருவமர்கோ வையைமகிழ்ந்து வாதவ்ரு ரரைத்தன்பாற் சேர்த்துக் கொ
ண்ட, பொருவில்சிதம் பரநாதன் பின்னுமொர்கோ வைக்காசை பூண்டன்
னாரை, மருவுசிர புரத்தீன்று மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் வழங்கிக் காழிக், கொரு
கோவை செய்வித்தான் சிதம்பரநா தன்சேயென் றுரைத்தன் மெய்யே. (உ)

[இந் தூலாசிரியருடைய தந்தையார்பெயர் சிதம்பரம்பிள்ளையென்பது.]

பிரமபுரத் தீசர்மேன் மீனாட்சி சுந்தரமால் பெட்பிற் செய்தீ
வரமுறுகோ வையைக்கேட்போர் மகிழுவரஞ் சுவன்றமியேன் வள்ளி னிற்கேட்
டரவரசு சிரமசைக்கிற் றரையசையும் வரையசையு மசையு மாழி
மரமசையு மனையசையு மன்னுயிரெ லாமசைத்து வருந்து மென்றே. (ங)

[வன் - காது.]

குற்றமில்சீர் மீனாட்சி சுந்தரவா ரியநின்னாச் கோயின் மேவ
நற்றவமென் செய்தனனா மகடமிழ்செய் தவமெவனீ நவிலு டேன்மை
யுற்றதிருக் கோவைபெறப் புகலிசெய்பாக் கிரமமெவனவ் வுயர்நூல்கேட்கப்
பெற்றவென்போ வியர்புரிந்த மாதவமென் னோதுறுவாய்பெருமை மிக்கோய்.

வித்தகமார் மீனாட்சி சுந்தரவே னேயொருநூல் விளம்பு மென்னைப், புத்
தமுதார் நின்வாக்காற் றுதித்தனைந் பாடியதிப் பொருணா லொன்றோ, வெத்
தனையோ கோவைகண்மற் றெத்தனையோ புராணபின்னு மெண்ணி னூல்க,
ளத்தனையு மித்தனையென் றெத்தனையா விருந்தாலு மறையப் போமோ. (இ)

[ஒருநூல் - நீதிநூல்.]

பன்னூலு மாய்த்தாய்ந்தோர் பயனுறு துளம்வருந்தும் பாவ லீரே
நன்னூலோர் மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்ருன் காழிக்
கந்துலு னொருபாவி லோரடியி லொருசீரை யாய்வீ ராயி
னென்னூலுங் கற்றவரா யிகபரமும் பெற்றவரா யிலகு வீரே. (ஈ)

பரமசுக மறியாதார் சிற்றின்பம் பெரிதென்னும் பான்மை போல
 வுரமுறுமுற் கோவைகளை சிறந்தவென வின்றளவு முன்னி னோநாங்
 தரடி சீர் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தமிழ்ப்புலமைத் தலைமை யோன்சொல்
 பிரம்புரக் கோவையே பரிதியக்கோ வைகளுடுக்கள் பேசி னெஞ்சே. (௭)

எண்ணிக்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்டரிமுன் பாலுணர வாசை கூ ரனந்தன் தனமீய வகையின்றி நின்
 சேட னாகிக், கொண்டனனங் நாமமே யகத்தியன்றான் தன்னைக் கூடாம லுனை
 மேலிக் குலாவுதமிழ் தனை, யண்டலரின் முனிந்ததனும் தரிழ்முனிவ னெ
 னும்பே னடைந்தனனா தலினகிலத் தியாவருளை நிகர்வார், வண்டமர்தார் மீனா
 ட்சி சுந்தரவே னேரீ வளப்புறவக் கோவைசொலின் வியப்பவரா னாயா. (௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இன்பாவிற் கோவைசொன்ன மீனாட்சி சுந்தரப்பே ரிறைவ யானு, முன்
 பாவிற் கவிசொல்வே னென்கவிபார்ப் போரிதைமீண் டோரா தான்றோர்,
 முன்பாச்சொ னூல்களையே துதிப்பருன்பா வுணர்வோர்கண் முன்னோர் நூலை
 ப், பின்பாசச் சொலிவெறுப்பர் நல்லவனீ யோயானோ பேச வாயே. (௯)

விண்ணேறு மாதவனேர் மீனாட்சி சுந்தரவில் வேளே நீசொ
 லெண்ணோறு கோவையினைப் புகழ்யான் நிறமில்லே னெனினு முன்சீர்
 மண்ணேறும் லானேறு மதியினர்த நாவேறும் வகையா லுன்னைக்
 கண்ணேறு மேவாமற் கதையேறு மென்புகழுங் கைக்கொள் வாயே. (௧௦)

நலம்விளக்கு மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை ின்றான் சண்பைத்
 தலம்விளக்க வவற்குநாம் புரிகைம்மா நெவனழியாத் தனமே கங்கா
 குலம்விளக்குங் கற்பகமே குருமணியே திருவணியே குணக்குந் தேயிந்
 நிலம்விளக்குந் தினகரணே யெனவவனை வாழ்த்திடுவாய் நிதமு நெஞ்சே. (௧௧)

ஷே வேறு.

சொல்வள முறுமீ னாட்சி சுந்தரப் புனிதன் சொல்லு
 நல்வள முடைய கொச்சை நகர்த்திருக் கோவை யாயிற்
 பல்வள முடையே ஞானம் பதிவள முடையே மாலை
 வெல்வள முடையே மின்ப மிகுவள முடையே நெஞ்சே. (௧௨)

ஷே வேறு.

விதியெதிரி லரிமுதலோர் புகல்புகலி யீசரே விண்ணோர் மண்ணோர்
 துதிபொதிபல் பாமாலை பெற்றிருப்பீர் மீனாட்சி சுந்த ரப்பேர்
 மதிமுதியன் கோவையைப்போற் பெற்றீர்கொ லிக்காழி வைப்பி னீதி
 யதிபதிநா மெனவறிவீர் நம்முன்னஞ் சத்தியமா வறையு வீரே. (௧௩)

நம்மாலே பெரியனெனுங் வைணவரே சுரர்க்கமுத நல்கச் சென்று
 நம்மால்வெண் மேனிகரு மேனியா னுனர்தா துகர வேண்டி
 யெம்மாலா மீனாட்சி சுந்தரவேள் கோவையமு தீர்த்து சீர்த்தி.
 வெம்மாவில் விறலிவற்றால் வெண்மேனி செம்மேனி விரவி னானால். (கச)

காளோடு மிளிர்ந்தாரான் மீனாட்சி சுந்தரமால் காழிக் கோவை
 தேளோடு பாலோடு நிகருமவன் பிரதாபஞ் சீர்த்தி யோங்கி
 வாளோடு மண்ணோடு மற்றோடும் வகையின்றி வடிவி ரண்டாய்
 மீளோடு வான்றிரியும் பானுமதி யென்றலகோர் விளம்பு வாரால். (கரு)

தண்டமிழ்முல் சீர்பருகி மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தருமக் கொண்ட
 றெண்டர்க்குமு் சிரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுதத் தாய மாரி
 மண்டலமும் விண்டலமுங் கரைபுரண்டு திசைசுருண்டு வருத னோக்கி
 யண்டர்தொழும் புகலியிறை தோணியுற்ற னஃதின்றே லமிழ்ந்து வானே. (க)

தேவேவேந் மீனாட்சி சுந்தரக்கோ றெருகோவை செப்பிப் பாரிற்
 ருவேயில் புகழ்படைக்கி னமக்கென்ன வவற்குமவன் தமர்க்கும் பாடாம்
 நாவேகா தேமனனே யவன்சீனாச் சொலிக்கேட்டு நனியிங் குன்னி
 யோவேயி லாதருங்கா லங்கழித்தீர் பிறவினைமற் றென்றி லீரோ. (கஎ)

அரியவமு தொருங்குகவர் தசரவைஞ் சித்தவிண்ணாட் டவரே மேன்மைச்
 குரியவனா மீனாட்சி சுந்தரமால் கோவையமு துவந்தீந் தானுந்
 தரியலர்பெற் றிடினவனா வெல்லரிது விரைவினீர் தாம தைக்கொண்
 டரியயன்குழ் புகலியிறைக் கர்ப்பணஞ்செய் துண்டியம்ரி னாவி தானே. (க)

நல்லார்க்கு நல்லவனா மீனாட்சி சுந்தரவே ணவின்ற கோவை
 யில்லார்க்கு நிதிதுறவா வில்லார்க்கு விதிபுவிவாழ் வெல்லா நீத்த
 வல்லார்க்குத் திதிஞானங் கல்லார்க்கு மதிவேலை வைய கத்திற்
 பல்லார்க்குக் கதிபுகலிப் பதியார்க்குத் துதியதன்சீர் பகர்வோர் யானே. (கக)

அஃசீர்க்கழிநெடிவடி ஆச்சரியநீத்தம்.

தேமாரி பொழிபொதும்பர்த் திருக்காழி யிறைமுன் நிகழாண்டு சித்
 தார்த்தி திங்கன்பாத் திரத்திற், பூமாரி சுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப்
 பொன்மாரி மிகப்பொழியப் புலவர்குழாந் துதித்துப், பாமாரி நனிபொழியப்
 பல்லியங்கண் முழங்கப் பலம்புரிய நலம்புரியும் வலம்புரிமண் டபத்துத்,
 தாமாரி யெண்புகலிக் கோவையைமீ னாட்சி சுந்தரப்பேர் மகிவல்லோ னரங்
 கேற்றி னானே. (உ௦)

கணபதிதுணை.

சீகாழிக்கோவை.

காப்பு.

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆபத்துக் காத்தவநாயகீதுதி.

குருக்காழிக் கோவைகொ லென்றுமை யோடு குலைத்தலைகோ
டுருக்காழிக் கோவைச்செ யாபத்துக் காத்த வொருகளிறு
தருக்காழிக் கோவை யுரித்தகுப் பாயந் தரித்தவர்க்குத்
திருக்காழிக் கோவை தனைச்செயுங் கோபஞ் செயாதுவந்தே. (க)

ஆண்டவநாயகீதுதி.

தரக்கோவை வாய்விலங் கோசிய மோவெனத் தாயுறுவ [றெண்
தரக்கோவை வாளிற் றுணிக்கோவென் றென்முனந் தோன்றின
கரக்கோவை யெத்தனை யோகண்ட சிரிற் கமழ்பிரம
புரக்கோவை பாடுவிந் குங்காழி யாண்டசெம் போதகடே. (உ)

அவையடக்கம்.

திருகோட்டு மன்பர் திருக்கோவை யார்முனந் தீட்டியதா
விருகோட்டு நீர்முடி யாளர் பிரியரென் றெண்ணிவிண்ணம்
பொருகோட்டுக் காப்புக் லிக்கோவை பாடப் புகுந்ததனுக்
கொருகோட்டு மாவையுள் னூன்றினன் மேற்படர்ந் தோங்கிடமே. (ங)

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூமேவு கஞ்சமு மேந்தெழி னீலமும் பூந்தளவு
மாமேவு கோங்கமும் பாங்கமர் காந்தளும் வாய்ந்தறிஞர்
நாமேவு கொம்பரொன் றுற்றது வானிலை நங்கைபங்கர்
தேமேவு கொன்றைச் சடையாளர் காழிச் சிலம்பகத்தே. (க)

ஜயம்.

வெள்ளாம்ப லான்கொல்செந் தாமரை யான்கொல்லாண் மேனிகருங்
கள்ளாங் குவளையன் னூன்கொனங் காழிக் கடவுள்வெற்பி
னுள்ளா மிவரடி தோய்தவ முன்ன ருளுற்றலக
நள்ளாங் குடிக்கொண் டரசா டவஞ்செய் நலத்தினனே. (உ)

துணிவு.

நாமகண் மாமகள் சேர்காழி நாதர் நகுமியயக்
கோமகள் பாகர் விடைப்பாகர் தென்கழுக் குன்றத்தொப்பி
லாமகள் கோதைநம் போல்வா டலினிமை யாடலிற்றான்
பூமகள் சூடலி னையமின் றாலிவன் பூமகளே. (ங)

துணிந்தவழி வியத்தல்.

பிறையு முழுமதி யுங்கருங் கொண்டலும் பெற்றமின்கொ
னிறையு முனிவர் பெரும்பகை பாற்ற நீனைந்துவில்வே
ஞறையு மெழிலி னமைத்தபொற் கொம்புகொ லொத்துலகோ
ரறையும் புகழ்ச்சண்பை யாண்டகை யார்வரை யாயிழையே. (ச)

தறிப்பறிதல்.

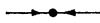
போர்கால்வெஞ் சூலப் படையார் பிரம புரத்திறைவர்
சீர்கான் முகத்திரு நோக்குள் வலத்துச் செறிகணிய
லோர்கா லெழுமத் திடக்க ணிபலொரு காலெழுமிப்
பார்கால் தொழந்தனை யாரிரு நோக்குஞ்செய் பார்வையினே. (ரு)

தறிப்பறிந்தவழித் தெய்வத்தை மகிழ்ந்துனாத்தல்.

மேக்குங் கிழக்கும்பொற் குன்றகம் வாழ்தர் விராவவளைத்
தாக்குந் திறத்திற் கழுமலத் தீச ரருட்பெரியர்
போக்கும் படியில் கிளையிற் பிரித்திப் பொலிமினையெற்
ருக்கும் படியுனித் தாரவ ரேதெய்வஞ் சத்தியமே (ரூ)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கேண்ணல்.

கல்லா ரலர்முற்றுங் கற்றுமவன் றெண்டரங் கால்பரவை
வில்லார் முலையின் படையப் பிறரடி வீழ்த்திரந்தார்
செல்லார் பொழிற்பு கலியார் பொதியச் சிலம்பமரிந்
நல்லா ரடியடைந் தேபிரப் பாமின்ப நாம்பெறவே. (எ)

இரந்துபின்னினைற்றல்.

விண்பர வாதிப் பிரான்றிருத் தோணிமுன் மேவிமிக்க
தண்பர ஞான வழுதமும் வாங்குந் தரமுடையே
னெண்பர வாயதுஞ் செவ்வா யமுதமின் னேயிரந்தேன்
பண்பர வாய மொழியிற் மறீர்பழி பற்றிடவே. (அ)

முன்னிலையாக்கல்.

நாகம் கருதுஞ் சிரபுரத் தீசர் நகுவனாவாய்க்
கோகம் கருது முலையீர்நல் லாயக் குழுவினகன்
றேகம் கருதிச் சுனையாட வாதிய வின்றிநின்றிர்
போகம் கருதியென் றேநினைத் தேன்சொன்மி னுண்மையையே. (௯)

வண்டோச்சி மருங்குணைதல்.

மோதுந் திரைக்கடற் காழிப் பிரான்வரை பொய்த்தவண்டிர்
யாதும் பெயர்பொய்ம்மை பேயளி பென்ற ஸ்ரீரினொடு
தீதும் படவிடை கூந்தலிற் பாய்ந்து சிலீமுகமென்
றோதும் பெயர்மெய்செய் தீரிவர் பாஸிஃ தொத்ததன்றே. (௧௦)

மெய்தோட்டிப் பயிலல்.

எய்தவஞ் செய்கழல் கானெனுங் காழி யிறைவர்வெற்பின்
மெய்தவஞ் செய்த மனமே முகமு மினிர்புயமு
மைதவஞ் செய்தடை கண்ணுர்பொற் றுலும் வருடநந்தங்
கைதவஞ் செய்துண் டில்லையென் றுலது கைதவமே. (௧௧)

பெய்பாராட்டல்.

வார்க்குங் குமமுலை யாணிலை யானவர் வாமத்தர்நீ
ரார்க்குங் சடையர்தேன் காழியன் னீர்தும் மலர்த்தொடையல்
போர்க்குங் குழற்கிணை யாமா கருதிப் புயல்கறுத்துப்
பார்க்குமொவ் வாணு விளர்க்குமிவ் வாறு பயின்றிடுமே. (௧௨)

இடம்பெற்றுத் தழால்.

எண்ணுர் புரஞ்செற்ற வல்லார்வில் லார்பொன் னெயிற்புகலிக்
கண்ணுர் சிராமலை வாயெவ ருங்கல வாதவண்டின்
பண்ணு ரிளமரக் காவுண்டு மாதவிப் பந்தருண்டு
தண்ணு ரிவர்கட் கடையரு ளுண்டு தழுவுவமே. (௧௩)

வழிபாடுமறுத்தல்.

விண்ணியன் மாமதி வேயற்கார் கழமல வித்தகர்தந்
தண்ணியன் மால்வரை வாய்வினை வாய்மலர்த் தண்கொடியே
பெண்ணிய லென்று வடநூலி னாமம் பெறுமிலச்சை
கண்ணிய லாமெனக் துஃதொழி யாதின்று காத்தருளே. (௧௪)

இடையறுகிளத்தல்.

ஞாலம் பொலியப் பொலிகாழி நாதர் நறுமலர்க்கைச்
சூலம் பொலியக்கொள் வார்பவர் வேணிச் சுடர்மதிபோற்
பாலம் பொலியநிற் பீர்மிசை யேயன்றிப் பாணியுள்ளா
னீலம் பொலியவைத் தீர்தகு மோவென் னிலைகண்டுமே. (௧௫)

நீநேனைந்திரங்கல்.

அருளாற் பரமர் புகலியிற் பாலுண்ட வையர்தென்னற்
கருளாற் புகுத்திய நோயவ ரேயொழித் தாங்கிவரெற்
கருளாற் புகுத்திய நோயிவ ரேதெற லன்றிமற்றோ
ரருளாற் புகன்மற் திரமாதி யானொழி யாததுவே.

(கசு)

மறுத்தேதீர்கோடல்.

பேரியல் வையைப் பெருக்கன்பர் காமப் பெருக்கதனுட்
சிரிய லன்பர் விடுமேடு போலச்செல் லாதமணர்
காரிய லேட்டிற் கழிந்தது நாணங் களாவதென்னே
பாரியல் செஞ்சடை யார்காழி நாத ரருளிதுவே.

(கசு)

வறிதுநகைதோற்றல்.

பொருந்தும் பரவை புலவியிற் றேம்பும் புலவர்முனஞ்
சருந்தும் பிரான்முனைத் தாலெனக் காழி யணிவவாவாய்
வருந்துந் தலைவன் றடுபாற்றந் தீர வறிதுநகை
முருந்து நிகர்நகை யார்செய்ய வாயின் முனைத்ததுவே.

(கஅ)

முறுவந்தறிப் புணர்தல்.

அடியார் குறித்த தருன்காழி நாதர்வென் ளானுயர்த்த
கொடியார் புரிந்த குறுநகை முப்பரங் கொன்றதிடைக்
துடியார் புரிந்த குறுநகை யென்னையென் றெல்குலத்து
நெடியார் பலரை யுயச்செய்த தீது நிகரரிதே.

(கசு)

முயங்குதலுறுத்தல்.

ஆடிய பாதர் பிரம புரேச ரருளினையார்
கூடிய மாமுலை பற்றி நிதம்பங் குடைந்துதுவார்
நீடிய வாயமு துண்டாம் வரைபற்றி நேமிகுடைந்
தோடிய வாயமு துண்டார்கொ லோநமை யொப்பவரே.

(உ௦)

புணர்கீசியின் மகிழ்தல்.

தண்ணளி தேயன்பர் மேனிக் கலப்பத் தனையருளு
மெண்ணளி காழிப் பிரானெனத் தன்னை யிகறெறுமைந்
கண்ணளி யாதுங் கருதா தனிக்கக் கலந்தனம்யாம்
விண்ணளி யாரண னாணன் போகமும் வேண்டிலமே.

(உ.க)

புகழ்தல்.

தண்டா ரரவர் சிவபுரத் தீசர் தனிவிழிபோன்
மண்டா ரழற்காரம் போய்வெயில் வாய்நின்று வாடித்தவ
மெண்டா ரணியியப் பப்பிரிந் தாலு மெனையடிமை
கொண்டார் வனமுலை போலுவி ரோசொலுங் கோங்கங்களே.

(உஉ)

ஏற்புறவணிதல்.

சேலிற் பிறழ்விழிக் கஞ்சனந் தீட்டித் திகழ்தொடையைம்
பாலிற் புனைந்து முலைமேற் கலன்கள் பலதிருத்தி
மாலிற் பொலியொரு பாலார்தென் காழியில் வண்சிலம்பு
காலிற் புனையவுங் கற்றன வரநங் கரதலமே.

(உ௩)

வன்புறை.

அணிந்துழிநாணியதுணிந்துதேளிவித்தல்.

பாறிவா ளனையகண் ணுய்பரன் காழி மணிவரைவா
யெறிவா னுடைக்கல மெல்லாநின் றேழியி னின்றணிந்தேன்
குறிவா னுடையக் கலம்வாய் படைத்துண்மை கூறிடுமே
லறிவா ளுடையுள்ளி யுட்கொள்ள னுணமு மச்சமுமே.

(உ௪)

பெருநயப்புடைத்தல்.

நலரா யினரன்றி வேதா கமநன் னடைபிறழ்ங்
கலரா யினரணு காப்பாழி யார்புகழ்க் காழியின்வாப்ப்
புலரா ளினம்பொழில் சூழ்வான் வாயொண் பொறிவண்டுகாண்
மலரா வரும்புந் குனியா மலருங்கொள் வல்லியுண்டே.

(உ௫)

தேய்வத்திறம்பேசல்.

துருவின மாலுக் கரியர் பெரியர்வண் டோணிபுரத்
திருவின பற்றுடை யார்விடை யார்த மிலங்கருளா
லுருவின ராய முருகனும் வள்ளியு மொப்பெனயா
மருவின மாலை திபாரிடை நீக்கும் வலியினரே.

(உ௬)

பருவரலுணிதல்.

மயலா ரெனக்கு மலமாயை கன்ம மடித்தருளு
மியலா ரமலை பயலார்தென் காழி யினங்கொடியே
புயலார் பொழிலகம் பாணித் துறையிற் புகுந்தமரு
மயலா ருணரவுங் கூடுமென் றேனின் றழங்குவதே.

(உ௭)

பிரிவுச்சம்.

நில்லா துயிர்பிரிந் தாற்கணப் போழ்துயிற் றேரிமைக்குச்
செல்லாது பாணித் திருப்புகிச் சோலையிற் செய்வதென்பா
மல்லார் களத்தன் புகலிப் பிரான்பிரி வஞ்சியன்றோ
வல்லார் முலைகிலை மாதோடு மொற்றித்து வாழ்கின்றதே.

(உ௮)

இன்றியமையாமை எடுத்தவரைத்தல்.

புகலும் படிபுகல் வார்புக லாய புகலியுள்ளான்
மிகலுங் குறைவுமில் லானருள் சாரினு மீன்களாயோ
டிகலும் புனலை யகலினெத் தன்மைத் தியலுநீனை
யகலும் படியுறி னற்றென தாருபி ராரணங்கே. (௨௬)

பிரியேனென்றல்.

வரியேன் மதர்விழிச் சங்கிலி காண மகிழடியிற்
பிரியேனென் றேதிப் பிரிந்துவன் றெண்டர்முன் பெற்றறதையான்
றெரியே னலேன்வண் புகலியன் னீர்நுமைந் தீர்த்துமுயிர்
தரியேன் பிரியே னெனச்சட்டை நாதர்முன் சாற்றுவனே. (௩௦)

பிரிந்துவருகென்றல்.

இருந்துமுன் சங்கத் தருந்தமி மூய்ந்த விழைகட னஞ்
சருந்துமுன் னேன்றிருக் காழியன் னீரரும் புஞ்சரும்புந்
திருந்துமுன் றேன்றும் பொழிலகத் தேகிதுஞ் சேற்கணிமை
பொருந்துமுன் வந்து புதுவே னகுமிப் புனத்தகத்தே. (௩௧)

இடமணித்தேன்றல்.

கயலம ருங்கொடி யானை முனிந்து கனிந்துமெய்யிற்
பயலமர் வாட்புணர் தாருணர் தாரசண்பைப் பாங்குறுமென்
வயலமர் வஞ்சிநின் குன்றம ரானை மருவுமயி
லியலமர் நின்னெடு மென்னெடு மாறுபட் டென்னநின்னே. (௩௨)

தெளிவு.

குழைதரு காத ருழைதரு கையர் குலவுதரு
மழைதரு கண்டர் தழைதரு காழியில் வாழ்க்கைபெற்ற
பிழைதரு தன்மையில் யாவருங் கூற்றம் பிழைப்பரென்பார்
விழைதரு தன்மையி லாக்கொலைக் கூற்றத்தின் மேற்றுண்மையே. ()

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லங்கிழத்திசெலவு கண்டு உளத்தோடு சொல்லல்.

காணு மரபின தாலுபி ரென்று ககாதருவார்
நாணு மரபின ரென்னுயிர் காணு நலத்தினதாய்க்
கோணு வருளொடு செல்லுதல் பார்கனி கூர்மனமே
மாணு வெனக்கு மருள்காழி நாதர்பொன் டால்வரைக்கே. (௩௪)

பாகனோடு சொல்லல்.

அற்றே மலர்க்குழ லோர்கைபின் றுங்க வலிழந்தகலை
சிற்றே ரிடையி லொருகைமுன் றுங்கச் சிலம்பொலிக்கப்
பற்றே யிலார்தம் பரன்காழி வாயருட் பார்வையென்மே
ஹற்றே நடப்பது பார்வல வாவென் னுயிர்த்துணையே.

(௩௫)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவென் னம் வழிபடக்கண்டது மாயமோவேன்றல்.

தீயிடை யாடும் பரமர் தமக்குந் திருநிலைக்குள்
சேயிடை மேவப் பொலிவார்தென் காழிச் சிலம்பின்மெலிந்
தோயிடை யாரிவர் பாண்பின்ன தேன்மகிழ் வுற்றிவனா
யாயிடை மேவி யதுநன லோகன வாயதுவே.

(௩௬)

நேஞ்சோடுகிளத்தல்.

இலம்பாடு ளார்பெருஞ் செல்வர்தம் வாழ்வெய்த வெண்ணுவதி
னலம்பாடு மேவுங்கொல் காழிப் பிரான்பொன் னகுவனாவாய்
நிலம்பாடு மாதவஞ் செய்திலம் யானெஞ்ச மேயினிச்சஞ்
சலம்பாடு கோடு மெனியர் கொலோளிந்தத் தையலரே.

(௩௭)

வாயில்பெற்றுத்தல்.

வேண்டா ருறவென்றும் வேண்டா ரரிக்கும் விரிஞ்ச னுக்கு
நீண்டார் தலைக்கலம் பூண்டார்தென் காழி நெடுவரைப்பான்
மூண்டார் மயற்கு மருந்துணர்ந் தாமுனி யாதுநம்மை
யாண்டார்கண் மாறொரு மாதர்கட் பார்வை யவாவியதே.

(௩௮)

பண்புபாராட்டல்.

கலரா யினரணு காக்காழி யார்வரைக் காரிகையார்
புலரா முகத்தை மலரினொவ் வாயம் புணர்முலையை
யுலரா தரும்பினொவ் வாய்விதி யாபு ஞானவரைக்கு
மலரா திருமற் றலொனக் காவதெ னம்புமமே.

(௩௯)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

கழிபடு வெண்டலை மாலையன் காழிக் கடவுள்வெற்பின்
மொழிபடு நான்முக னாயன் வடதிசை மூர்த்தசெல்வம்
விழிபடு மேனியன் போகமும் மூன்றும் விராயெனக்கோர்
வழிபடு தெய்வந்தர் தாரீடு வாழ்கவம் மாநிலத்தே.

(௪௦)

கண்படைபெறுது கங்துனேதல்.

அனம்போ லியங்கு மணங்களை யாரிடத் தாய்துயிலென்
மனம்போ லடைந்தது மீண்டில தானெடு வானமுய்பக்
கனம்போ லிருண்ட களத்தார்தென் காழியிற் கங்குலொரு
வனம்போல் வளைவுற்ற தம்புலி வெம்புலி மாணுவதே.

(சக)

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமெனச் சேறல்.

வன்றந்த யானை யுரித்தார் புகலிவல் லாரருளா
லென்றந்த காரமெஞ் ஞான்றுங் கெடுத்தொளி யேகொடுக்குந்
துன்றந்த வாயத்தி னீக்கிரம் மாவித் துணைபுணர
முன்றந்த தெய்வமின் னுந்தருஞ் சேறமம் மொய்ப்பொழிற்கே. (சஉ)

தலைவன் நெஞ்சோடுவினாது.

வானோக்கி நிற்கு மயில்போற் பொழிலை மருளிமேனைத்
தானோக்கி நிற்குங்கொ லொருங்கொ லாயத்திற் சாருங்கொலோ
மீனோக்கி பாகர் விடைப்பாகர் காழி விமலரருண்
மானோக்கி யின்னளென் றியானுண ரேன்புகல் வாழிநெஞ்சே. (சஉ)

அவளமரிடம் அவளாகக்கூறல்.

பொன்னு ரிளந்தளிர் மேனியு நீன்மணிப் பூங்குழலு
மன்னார் பசுங்கழைத் தோளுங் குவட்டு வனமுலையு
மின்னார்செங் கார்த்தக்கை யும்பையர் வெங்குரு வெற்பமைந்திங்
கென்னு ருயிரினை யார்போன்று தோன்று மிதுவியப்பே. (சச)

மன்னனை நினைந்து மின்னிடைமெலதல்.

என்னிரு கண்ணனை யாயக லேனென் றிசைத்தகன்ற
மின்னிரு தோளரிங் கெய்துவ ரோதமர் வெள்ளமிகத்
துன்னிருஞ் சாரவ ணெய்துவ ரோவென்ன சூழுவரோ
பன்னிரு நாமப் பதிச்சட்டை நாதர் பழமலைக்கே. (சரு)

முத்துறுகி காண்டல்.

பொன்னே வெணுஞ்சடை யார்காழி நாதர்செம் பொன்வனாவாய்த்
தன்னேடொன் றுமெனை யல்லாது வேறென்று தான்புகுதற்
கன்னே கொடாவகத் தோடெங்கும் வீசி யவிரொளிரி
தென்னே வெனவுற்ற தென்முடி மாணிக்க மின்னுவந்தே. (சசு)

பாங்கற்கூட்டம்.

கூ

தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுணைத்தல்.

ஒருவரு மின்றி யசோகடி மேவினர் யோகியரே
பொருவரு நீர்மை யிவரொரு நால்வர் புடைவளைப்ப
மருவரு மாலடி மேவு படாத வளம்படுவெங்
குருவரு யோகியின் மிக்கா ரிவர்க்குக்கை கூப்புதுமே. (சௌ)

முயங்கல்.

பெருமான் புகலிக் கவுணியர் முன்னம் பெருமணஞ்சார்ந்
தொருமான் கரம்பற்றி யுற்றவின் பேயிதற் கொப்பெனவித்
திருமான் கரம்பற்றிச் சேராப் பெருமணஞ் சேர்ந்துறமே
வருமான விற்பமுற் றேனிது வேபெரு வாழ்வெனக்கே. (சஅ)

புகழ்தல்.

பாவியல் சீர்த்திப் புகலிப் பிரான்பொற் பரங்குன் றின்வாய்த்
தேவியன் மேனித் திருவே திரிநேத் திரம்படைத்து
மேவிய தொத்தது கொல்லோநின் கொங்கைக்கு மேலெழுந்து
தாவிய தாயெப் படிவரி னும்பந்து தானுமற்றே. (சக)

உடன்புணராய்த்துய்த்தல்.

கதிர்நோக்கி நிற்குங் கமலத்தில் வானங் கலந்தகொண் டு
வதிர்நோக்கி நிற்கு மயிலிறற்றென் காழி யமலருண்
முதிர்நோக்கி நிற்குமெய் யன்பரி னீவரன் முன்னியதற்
கெதிர்நோக்கி நிற்குநின் னுயத்துண் மெல்ல வெழுந்தருளே. (நௌ)

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

பற்று வெனக்கு மருள்காழி மேய பரமர்திருக்
குற்றால மன்னசெவ் வாய்வெண் ணைக்கருங் கூந்தன்மின்னுர்
முற்ற முலையின் படையத் தடையென் முழுக்கலையுங்
கற்ற நொருமறை யோனுள னன்மிது கா தலனே. (நுக)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாத்தல்.

கண்கொண் டவிர்துதற் காழிப் பிரான்பொற் கயிலைவெற்பா
மண்கொண் டடங்கலர்க் கீந்தனை யோவின், மணிபொன்முத
லெண்கொண் டவைகொண் டுயிரீந் தனைகொ லெறுழ்கனிந்து
திண்கொண்ட ின்புயம் வாடுதற் கேதுவென் செப்புகவே. (நிட)

தலைவன் உற்றுதுரைத்தல்.

நிலைமுழு துங் செடு நாளய னாதி நெடும்புலவர்
தலைமுழு துந்தரிப் போன்காழி நாதன் றமிழ்வனையோர்
கொலைமுழு துஞ்செய்கண் ணண்முக மாய குருஉமதிக்கென்
கலைமுழு துங்கொடுத் தேனடுத் தேனினைக் காதலனே. (௫௩)

பாங்களை நீள்துறையாக இது முடிக்கவேண்டுமென்றல்.

மயில்கா யியலின் டுந்தவெங் காமம் வரம்பொருவி
வெயில்கா பறைவெண்ணெய் போலப் பரந்தது மேனியெங்கு
மெயில்காய் நகையர் தகையர் புகலி யிறைவர்வெற்பிற்
குயில்கா யெழிலியி னீகாயின் மாயுமக் கோளினதே. (௫௪)

கழறிபாங்கன் கழறல்.

கரும்பைச் சிலைசெய்த காம நெரியக் கனல்விழித்தா
கரும்பைப் பொருமுன் ளடையார்தென் காழி யடையலர்போற்
றுரும்பைப் பொருள்செய்து வாடுநின் றோட்பெருந் தூணமென்ற
லிரும்பைச் சிதல்சென் றரிக்குமண் ணணிற் கிதுதகுமே. (௫௫)

கிழவோன் கழற்பெத்தீர் மறுத்தல்.

பண்பார் திருவெழு கூற்றிருக் கைப்பதிப் பற்றுடையார்
நண்பா ரருளி நெ ட்த்தகப் பட்ட நறுதுதலை
விண்பாரின் மிச் சீதன் றுலென மேவுந் விளங்கிழையைக்
கண்பாரப் ப ணுனா யாடுவ யாவென் காதுறுமே. (௫௬)

கிழவோன் பாங்களை ஆண்டுச்செல்லவேண்டுமென்றல்.

நன்ற லடியுழை விரிப்பிறை வார்சடை நம்பர்செம்பொற்
குன்ற லமைத்த மதிர்காழி யார்கொடுங் குன்றகரீ
சென்றானன் பாசென் றனும னிராகவன் சிந்தைத்துயர்
கொன்ற லெனவென் மனத்துயர் யாவையுங் கொல்லுவையே. (௫௭)

கிழவோற்பழித்தல்.

எண்மையு ளேன்றன துண்மை விராவ வினிதருளுந்
தண்மையு ளாண்கொச்சை யாளியண் ணாமலைச் சாரலினோர்
பெண்மைகண் டாண்மை யுடைந்ததென் றுய்ப்பிற ருக்குணர்த்தும்
வண்மையெங் கேமனத் திண்மையெங் கேயெங்கண் மன்னவனே. (௫௮)

கிழவோன் வேட்கை நாங்கற்கருமைசாற்றல்.

இரியாவெப் பாளரைச் சூழுவெந் தீயிட் டெரிந்ததென
வரியா வுகைக்கும் புகலிப் பிரானரு ளாயமின்செய்
பிரியா வஞர்பெரு கப்பேய் வாயென் பிறதுயர்க்குத்
தரியாநின் மேற்குற்றம் யாதுநண் பாவென் றலையெழுத்தே. (௫௯)

பாங்கன் தன்மனத்தழங்கல்.

படியே பொலியப் பொலிதொண்டை நாட்டிற் படர்ந்தமுல்லைக்
கொடியே குறிஞ்சிக் கொடியிறி தாய் கொடியெனிற்பொன்
முடியே புனையுங் களிறுகட் டின்னுங்கொன் மொய்த்துவண்டு
குடியே கொளுங்கொன்றை யான்காழி வாபென் கொடுவீனையே. ()

தலைவனோடழங்கல்.

வெங்கூற்ற மாய்க்கும் விறற்காழி நாதர்பொன் மேருவின்வாய்
மங்கூற்றற் தீர்பெரு மானீ பொருசுறு மான்பொருட்டென்
சங்கூற்ற முற்றுங் கருங்கூற்றஞ் செய்யிலென் செய்குவல்பான்
பொங்கூற்ற வாழி புரண்டாலெங் கேகரை போகடலே. (கக)

எவ்விடத் தேவியுந்நென்றல்.

நனையோ விலாவலி யேமிரு வேமிது கட்டுனாகா
ணனையோ திமனுண ராமுடி யார்சண்பை நாடணைய
விரையோ வருங்குழ லாளியல் யாதவண் மேவிடம்பொன்
வனையோ திரையோ வனையோ நரும்புகழ் மன்னவனே. (கஉ)

அவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியுந்நென்றல்.

ஒருபா லுமையினர் தென்காழி மால்வரை யோர்முனைக்குத்
தருபால்பொற் றுள மோழிமுலை யானத் தரளநகை
பொருபா லிலாதசெந் பொன்மேனி வெற்றி பொலிவியலோ
ரிருபான் முகிறவீழ்வவரை மேயிட மென்னுயிர்க்கே. (ககஉ)

பாங்கன் இழைவனைத்தேற்றல்.

கலங்காசி னுள்ளங் கலங்கக் கலக்குங் கருங்குயிலை
மலங்காய் பவரை விலங்கான் புகலி மணிவரைசார்ந்
துலங்கா முறுப்புத் தாய்கண்டு மீள்வ லுறையிவணின்
விலங்காத துன்பந் தனக்கு மெனக்கும் விடைகொடுத்தே. (ககச)

குறிவழிச் சேறல்.

நலஞ்சாரன் பாவிரொ டென்னையுஞ் சேர்த்தரு ணம்பன்முகிற்
குலஞ்சார் புகலி வரைவாய் முளைத்த கொடியெனத்தா
ணிலஞ்சார் தாநிற்கு மோவண்ட லாட்டி னிகழுறுமோ
யலஞ்சார்நங் கோனு ளமலரக் காக்கிய வாணுதலே. (ககரு)

தலைவியுநவு வேளிப்பட்டமைகண்டு தலைவன்கூறல்.

ரய்மா நிலாத்தென்னங் காச்சண்பை யார்வரைக் கண்முகின்மேற்
மா முலைமத மாவல்குந் நேர்நுதற் பாரணிகண்
ரய்மா வடுவம்புங் கொண்டெங்குந் தோன்றுமென் னாருயிர்மால்
சய்மார நென்னைக் கறுப்பது ரோக்கிச் சிவப்பதொத்தே. (ககசு)

காணுங்கொலோவேனத் தலைவன் ஐயுற்றிரங்கல்.

விண்டா நெனப்பொலி வேணு புரோசர் வியன்சிலம்பிற்
பண்டானண் பாகி யவனென் னருமைப் பசங்கினி யைக்
கண்டான்கொ லோவவட் காணுது தேடிச் சுழியவலங்
கொண்டான்கொ லோவறி யேன்குறி யேனென்றுங் கோளுறவே.()

இழைவியைக் காண்டல்.

சேவே கொடியமைத் தார்காழி வாணர் சிலம்பிடுதுவே
காவே குழலுழ லேவே விழிநறுங் காமர்கஞ்சப்
பூவே முகமத மாவே முலையிப் புனையிழையே
யாவே நிகர்வண்மை யான்சொற்ற மாதிதற் கையமின்றே. (சுஅ)

பாங்கன் இழைவியை எளிதிற்காட்டியதெய்வத்தை வணங்கல்.
உன்னும் பெருந்திருக் கோனுமற் றியானுமின் றுய்யும்வண்ண
மின்னுங் கொடியிடை யாளைத் தமர்நின் றும் வேறுசெய்து
துன்னும் பொழிலி லெளிதுறக் காட்டிய தொல்புகலி
மன்னுங் கடவுளை யேதொழு வேனென்றும் வாழ்த்தல்செய்தே. ()

பாங்கன் இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

எண்ணுது கூற விழுக்கெனன் மெய்ம்மை யெடுத்தமிர்த
முண்ணுது நஞ்சுண்ட வன்காழி யன்னவ னொண்குணமு
மண்ணு தொளிர்மணிப் பூணனுட் காதலும் வன்பொறையிங்
கண்ணுதி யானிகழ்ந் தேபெரும் பாவங் கவர்ந்தனனே. (எ௦)

தலைவனைவியத்தல்.

ஊரைக் கடக்கு நகையானி லேதி யொருநிநெடு
நீரைக் கடக்கு மதிற்காழி யன்னவிந் நேரிழையார்
சீரைக் கடக்கு முலையாளை யும்பிடைச் சிங்கமுஞ்செய்
போரைக் கடக்குநம் மண்ணலை யாவர் பொருவுவரே. (எக)

தலைவியைவியத்தல்.

மறியா ரிடத்தர் புகலி வலத்தர் மணிவரைவாய்ப்
பொறியா ரசோகநன் னீழல்வன் பூவின்மென் பூவடிவைத்
தறியாரி னிற்பர்நங் கோபகன் சோக மகற்றியவன்
குறியா ரிதய கமலால யங்குடி கொன்பவரே. (எஉ)

தலைவன்முனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்

நிலவா தவனழல் கண்செய்த கோனிறை நீர்ப்புகலி
வலுவா தரவரை வாயண்ண லேயெழில் வாய்ப்தொளிரோ
ருலவாத வல்லி யொருகொம்பர் நோக்கி யொருவர்வந்து
கலவாத சோலைக் கடைத்தனி யேநிற்கக் கண்டனனே. (எங)

தலைவி தலைவன்வருங்கோல்லோவேன நினைத்தல்.

உடையும் படியுள் ஞருகுநர் பால்விண் ணுளரொருங்கு
மிடையும் படியடை வேணுபு ரேசர் னிழையவஞர்
குடையும் படிமெலி வேன்பா லுவகைக் குலங்குடிகொண்
டடையும் படியின் தடைவர்கொ லோவென்னை யாள்பவரே. (எச)

தலைவன்சேறல்.

மன்றாடு மையர் கழுமலத் தீசர் மணிவரைவாய்
நின்றாடு மாயத் தொடுகலந் தாடுங்கொ னேயத்தொடு
கன்றாடு மங்கை திருமுகந் தாங்கக் கருதிவெப்பங்
கொன்றாடு சோலையி னிற்குங்கொ லோவென் குலசெய்வமே. (எரு)

தலைவன் தலைவியைக் காண்டல்.

ஹலெதிர் தோட்சண்பை யாரமு தோடன்பர் மேவுமுந்மீ
னறலெதிர் வண்குரு காவூரில் வந்துநின் றுங்குவில்லே
டிறலெதிர் வாயமு தோடிப் பொழிய்யான் செறியுமுனென்
னுறலெதிர் நோக்கிநின் றுரென்னை யாளு மொருவாவந்தே. (எசு)

கலவியின் மகிழ்தல்.

அம்பல வாணர் கழுமலத் தீச ரருள்வலியா
னம்பல மாவிவர் தோள்சேர்ந்தின் பேயுற்ற நந்தமக்கு
வம்பலர் கூந்தலொவ் வோர்மாதர் தோள்கண் மருவித்துன்பே
தம்பல மாக்கொண்ட மாலய னிந்திரன் றுழ்ந்தவரே. (எஎ)

பாங்களை உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

ஒருசா னடந்தென் வருத்தந் தணித்த வொருவன்முன்
மிருகா னடந்துதன் றேழன் வருத்த மிரித்தபெருங்
குருகான் மலம்புனற் கொச்சைப் பிரானிற் குலவநல்லோ
னருகா லவனுட் பெழுமையு மோங்க வளியனுக்கே. (எஅ)

புகழ்தல்.

மறையே புகலும் புகலிப் பிரான்பொன் மணிமுடிமேற்
குறையே யறத்தன் னிறையே முழுகிக் குடிகொளினும்
பிறையேயொப் பாவைகொல் லோவென்னை யாண்ட பிறழ்நெடுங்கண்
ணறையே கமழ்குழ லாணி று பூச நறுதுதலே. (எசு)

தலைவியைப் பாங்கியோடுவருகென்பகீதல்.

அமையாளர் தோளணங் கேமணங் கேழிவ் வலர்ப்பொழில்வாய்
நமையா ஞறவ னறவன் புறவ னகுமருளா
முமையா னொடுமொண் கமையாள் பவரமு னுறவினினி
யிமையாள்கண் போனின் னிகுளையொ டென்மு னெழுந்தருளே. (இ)

பாங்கிற்கூட்டல்.

உடுவே ய நபன் மணிநாப்ப னுணிமுத் துற்றதெனக்
கடுவே பொலிகளத் தான்காழி நாதன் கயிலைவெற்பிற்
கொடுவே தனைகொடு நோக்குந் னாய்க் குழநடுவே
நடுவே யிலாயுறு வாய்தகப் பாத நகப்பெயர்த்தே.

(அக)

பாங்கி மதியுடன்பாடு.

நாழ்ந்தான் ஐயமுற்றோதல்.

ஆலையும் புனற்சடை யார்னிடை டாறடை யார்புரங்கள்
குலையும் படியெய் தவர்பவர் வாழ்வெங் குருவனாபான்
முலையும் குழலும் புழுஞ் கொடைபு முயங்கிமுன
மலையும் கடியை மலையும் புதுக்கடி வாய்ந்தனவே.

(அஉ)

தோழ்ந்தான் ஐயமுற்றோதல்.

ஆளும் பரமர் பிரம புரேசர்மன் றுடுமையர்
நீளுந் திருவனா வாய்வெள்ளை நோக்கின்றி நேர்த்தவற்றைக்
கீளுங் கருந்தடங் கண்ணுந் துணைத்துமெல் கிப்பணைத்த
தோளுங் கனதன முங்காட்டு மானவர் தோதைக்கின்றே.

(அங)

ஒழிக்கத்தான் ஐயமுற்றோதல்.

கோடாண் முகன்குகன் றந்தைதென் காழி குலவுபொன்னி
நாடா னறும்புன லாடாள் பறித்து நறுமலருஞ்
சூடாள் குறிஞ்சியும் பாடா ளகம்பு சடர்மணிப்பர்
தாடாள்பொன் னாசலு மாடாளென் னேவிவட் காயதுவே.

(அச)

உண்டியான் ஐயமுற்றோதல்.

விண்ணு ரமுதமுன் வைத்துண்க மாவென்று வேண்டினுந்தீக்
கண்ணுர் கழுமலத் தாருண வென்று கழித்துமற்றென்
றெண்ணுர் கொடிய விரதங்கொண் டாரி னிரிவளிந்தப்
பண்ணுர் மொழிமட வாளெண்ணம் யாதென்ன பாவம்தே.

(அரு)

செய்வீனமறைப்பான் ஐயமுற்றோதல்.

பனியே படுவனா மங்கைபங் காளன் பரவுமறை
துனியே யமரும் பிரான்காழி சூழ்ந்த துவலருந்தீங்
கனியேய் பொழிலிற் றனியே பயிலவுங் கற்றனள
வனியேக மென்னு நமையு மறைத்திம் மடமயிலே.

(அசு)

சேலவுகண்டு ஐயழம்றேந்தல்.

வல்லிட பக்கொடி யான் பவப்பகை மாய்ப்பதற்கு
நல்லிட மாய புகலிப் பிரானுண்மை நன்குணர்ந்தார்
செல்லிட மோபல் லிடமொழித் தோரிடஞ் சென்றுநிற்பான்
சொல்லிட வேண்டுங்கொ லோவுளத் தொன்றுண்டு தூமொழிக்கே.()

பயில்வான் ஐயழம்றேந்தல்.

வலைத்தலை மானன்ன கண்ணுள் செவிலி மடித்தலையொண்
முலைத்தலை நீத்துத் துயிலாணற் றுய்முழு முத்தமுலை
யலைத்தலை கொண்டெழு பாலன்றி யுண்டறி யாள்புகலி
மலைத்தலை யானிற் றனிபயில் வாளிவண் மாண்புநன்றே. (அஅ)

அவ்வகைதன்னுன்ஐயந்தீந்தல்.

பற்றார் கதியர் திருமலை மாற்றுப் பதியர்மறை
சொற்றார்பொற் றேணி வகைவாய்விற் றேணி சுடர்முகத்துப்
பெற்றார் பணமுங் குணமு முறவும் பிறவுமிவடி ர்தீ
குற்ற ரொருவ ருளமாயி னுமென் னுணர்ந்திடமே. (அக)

பிறைதொழுகேள்பல்.

ஆலங் குடிகொண் மிடற்றார் கழுமலத் தையர்செய்ய
சீலங் குடிகொள் செ ளும்பொன்னி நாட்டிற் சிறுபிறைகண்
டேலங் குடிகொள் குழலாய் குளியுமெத் தாமனாயுங்
கோலங் குடிகெணின் கைத்தா மகாகுவி யாமையென்னே. (கா)

கரந்துரைத்தல்.

பொன்னிழல் செஞ்சடை யார்தோணி மேய பொருப்புடையா
ரன்னிழல் கண்ட ருள்போற் குளிர்ந்தொளி ரப்பொழில்வாய்
நன்னிழ லின்பத் தருந்தரு வொன்றைநண் னுமையினே
மின்னிழல் பூண்டம வாய்திரு மேனி மெலிவதுவே. (கக)

கரவுதூட்டம்.

கருநீலஞ் செம்ப வளஞ்செய்து காமரு செம்பவன
மருநீல வார்குழல் வெண்முத்தஞ் செய்து வயங்குவது
திருநீல கண்டர் திருத்தோணி மால்வரைத் தேத்தளிசால்
குருநீல வாழ்சனை யேவடி யேன்களி கூருவனே. (கஉ)

கூணையப்புணாத்தல்.

விண்ணப்ப மொன்றெம் பெருமாட்டி நின்றிரு மேனியெல்லாம்
வண்ணப்ப சுப்பொற் றுகளப்பி மாமுலை மானமதச்சார்
தெண்ணப்ப ரப்பிடு மேலடி யோமுமெய் திக்குடைவோங்
கண்ணப்பர் கோனம ருத்தோணி மால்வரைக் கட்சுனையே. (கங)

கூனவியந்துரைத்தல்.

வளமுலை யாத புகலிப் பிரான்வெள்ளி மால்வரைவாய்த்
தளமுலை யாத மலர்ச்சுனை கூந்தற்குத் தாழ்தொடையு
முளமுலை யாதெழு வேயடு தோளுக் குறுபுழு
மிளமுலை யார்க்கன்பி னல்க்கி மேலதை யாதொக்குமே. (கூச)

தகையணங்குறுத்தல்.

மலைமீது தோணி யுறைவார்குற் றுல வரைத்தலைமே
கலைமீது பூணல்குல் வான்மக னேநின் கலப்புநன்று
முலைமீது முத்தவெங் கோமாட் டியுமிவண் முன்னிபுறு
மலைமீது வல்லிக ளென்னவொத் தீர்ச்சுனை யாடுகிறே. (கூரு)

நடுங்கநாட்டம்.

அங்கோட்டு வார்சிலை வாணுத லாணிலை யம்மைக்கொரு
பங்கோட்டு வார்பொற் றிருத்தோணி மால்வரைப் பாற்பயிலுஞ்
சங்கோட்டு கந்தாச் சந்தர மேயென்ன சாற்றுவலோர்
செங்கோட்டு அருணமுன் வேலெறிந் தாரொரு சேவகரே. (கூசா)

பெட்டவாயில் பெற்றுச்சேறல்.

ஒன்றியொன் றுதம ரின்பிச்சை யார்நற வுற்றுதுழாய்ப்
பன்றியொன் றுத பதக்காழி யாரருள் பற்றுதல்போ
லின்றியொன் றுத விவர்காம் மெய்யின்ப விச்சைகொன்யான்
வென்றியொன் றுத விடைத்தோழி யார்புற்று மேவுவனே. (கூல)

இரவுவலியுறுத்தல்.

துறையார் மலரொற்றிச் சங்கிலி யார்கண்செய் துன்பமெல்லா
நறையார் தார்ப்புயத் தாரூர் காழிநம் மாற்குரைத்தாங்
கிறையார் வளையிவ் விளங்கொடி யார்கண்செ யின்னெல்லாம்
பொறையார் மனத்துப் பெருந்தோழி யார்க்குப் புகலுதுமே. (கூஅ)

ஊர்வினுதல்.

அவஞ்செய நின்ற கொடியேனையுந்தடுத் தா ண்டுகொள்வார்
சிவஞ்செய மேவு திருத்தோணி மால்வரைச் சேயிழையீர்
பவஞ்செய நின்றபல் லுரொழித் தேன்மனம் பற்றமுற்றத்
தவஞ்செய வேண்டுதம் மூருரைத் தாலங்குச் சாருவனே. (கூக)

பெயர்வினுதல்.

யாரா யினுந்தொழு தான்மல மாதி யிரித்தருளுஞ்
சீரா யினுஞ்சிறந் தார்காழி வாணர் திருச்சிலம்பி
ஊரா யினுமுண ரேனுரை யீரினி யுங்கடிருப்
பேரா யினுமுரைப் பிருரைத் தால்வரும் பிழையென்னே. (கூ௦)

பாங்கிமதியுடன் பாடு.

கன

ஊரும்வேறும் உடன்வினாது.

கனக்கா வலர்செறி காழியில் வாழ்துதற் கண்ணரெண்ணு
மினக்கா வலர்திருக் காளத்தி மால்வரை யேந்திழையீர்
தனக்கா வலர்விழை நும்முர்சொல் வீர்தவிர் வீரினியிப்
புனக்கா வலரெவ ரோசொல்ல வேண்டும் புலப்படவே.

(க0க)

வேழம்வினாது.

பைந்நாக நாண்புனை காழிப் பிராற்குக்க பாய்கொடுத்த
கைந்நாக மேயெனத் தக்கதென் வேலுங் கவர்ந்ததொரு
மைந்நாக மொப்பதுங் கொங்கையொப் பாய மருப்பதொளி
தைந்நாக மாமட வீர்வந்த தோவொன்றித் தண்புனத்தே

(க0உ)

வன்றிவினாது.

பூவுண்டு வண்டுறங் கும்பொழில் சூழும் புகலிப்பிரான்
சேவுண் டமிழந்த தவாவந்ற் பிரந் திகழ்பெருமான்
பாவுண் டுறுபத நாடிய தொத்ததொர் பன்றியென்ன
யேவுண் டடைந்திங் கடைந்ததுண் டாயி னியுட்புண்னே.

(க0ங)

மனாவினாது.

நாம்பல் லமரரை நாடா தருள்புரி நம்பரரை
கூம்பல் புரிகை கொடுபோற்றுங் காழிதழைகலரிற்
றேம்பல் கொளுஞ்சிற்றிடைபீர் தலைபளி செய்துநுஞ்செவ்
வாம்பன் மலர்ந்து மொராத மனாயிங் கடைந்ததுண்டே.

(க0ச)

கலைமான்வினாது.

காடுனென்று வேணியர் பூணியர் தோணியர் கைக்கமலந்
தாடுனென்று றுததுங் கட்பகை யாய்மிசைத் தாவுதலாற்
றேடுனென்று பூநிகுழ லீர்க்கணை பேவச் சிறிதுடைந்த
மாடுனென்று வந்ததுண் டோபுகல் வீரிவ் வணாச்சரியே.

(க0ரு)

மதமாவோடு மனம்வினாது.

பாலார் மொழியொரு பாலார்பொற் றோணிப் பருப்பதத்து
மேலார் கயிலை மலைச்சார லுங்கள் கியன்முலைநேர்
மாலார் கரிமுன் வரவிடை நேரென் மனம்பின்வந்த
தாலார் திருவயிற் தீர்க்கண்டி ரேலுனா யாடுவிரே.

(க0க)

வழிவினாது.

பழியா யினுங்கிடை யாக்காழி மேய பரம்பரனார்
விழியா யினுங்கிடை யாதது வோதும் விரிபொழிலு
ரொழியா யினுமுனக் கென்னிங்கெ னாதந்த லூரடையும்
வழியா யினுமுனா யீர்விரா யீர்ங்குழன் மங்கையரே.

(க0எ)

இடைவினாத்தல்.

மடையெங்கு முத்தஞ் சொரிந்தற நேக்கி வளைகழனிப்
புடையெங்கு நீந்தும் புகலிப் பிரானருள் போற்பொலிவீர்
தடையெங்கு நீத்தெழு கொங்கைபு மல்குலுந் தங்கக்கண்டோ
மிடையெங்கு வைத்து மறந்துவந் தீரஃ தியம்புமினே. (க0அ)

மோழியாமை வினாத்தல்.

செய்யோன் புகலிப் பெருமான் கயிலைச் சிலம்பிலெனை
வெய்யோனென் றேயுங்கள் வாயரசு காப்பல்விந் ளாதுமுழுப்
பொய்யோ வெனுமிடை யீர்விருந் தாய்வந்து புக்கவர்பா
லையோவொன் றேனுஞ்சொ லாடா திருத்த லடுத்ததன்றே. (க0க)

யாரே இவரீமனத்து எண்ணம் யாதெனத் தேரீதல்.

வில்லில ரம்பிலர் வேட்டம்வந் தோமென்பர் மெய்ம்மையெனுஞ்
சொல்லிலர் பொய்யரு மல்லர்நன் மேனியிற் றேன்றிவிந்
கெல்லில ரெண்ணமுள் யாதோ கழுத்தன்றி யெவ்விடத்து
மல்லிலர் காழி யமர்தேவர் வெற்பகத் தாரிவரே. (கக0)

எண்ணம் தேளிதல்.

யானே யவாமரை வன்றி யவாவியற் பேரொடுமு
ரேனை யவாவியை யெல்லாம்பொய் யன்பர்மு னீட்டவெச்சி
லுனை யவாவிய காழிப் பிரான்வரை யுத்தமர்நம்
மானே யவாவிய தொன்றேமெய் சான்றவர் வார்த்தைகளே. (ககக)

கையுறையேந்திச்சேறல்.

காவாற் பொலிதண் கடற்காழி நாதர் கயிலைவெற்பிற்
றாவாப் பெருங்குணத் தோழியும் வாழி தலைவியுந்
மோவாத் தவமும் பயனுமொத் தேயிங் கொருங்கமர்ந்தார்
மேவாக் குறையனைத் துந்தெரிப் பாமின்ப மேவுறவே. (ககஉ)

புனங்கண்டு மகிழ்தல்.

வலமே பொலிமழு வார்தொழு வார்வினை மாய்த்தருளு
நலமே மலிபு கலிவரை வாயென்ன நன்மைசெய்வாந்
குலமே வியபைங் குரல்கொண் டிவரைக் கொணர்ந்துங்கட்
புலமே மகிழ விருந்துசெ யேனற் புனத்தினுக்கே. (ககங)

புனத்திடைக் கண்ணமகிழ்தல்.

தேரா னருமையுட் டேர்ந்தா னெனிலித் தினைப்புனத்தே
பாரா னிவரைப் பயந்தா னெவரும் பரவுசுண்பை
பூரா னெனெஞ்சினும் பேரான் முடியுற் றொழிந்தமலர்த்
தாரா னருமை யறிந்தன னோவெச்ச தத்தனன்றே. (ககச)

இருவரும் உளவழிச் சேறல்.

வெண்காட்டு நங்கையுஞ் சந்தனத் தாரும் விழைதரமிக்
கொண்காட்டு நீரமர் வீர்காழி யாரரு னொத்தவரே
பண்காட்டு வாய்மலர்ந் தாலோல மென்று பலகிளியுங்
கண்காட்டு தும்புனத் தேயழைப் பிரீநல்ல காவலிதே.

(ககரு)

பாங்கி எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

தாரே வளையுஞ் சடைக்காழி நாதர் தமிழ்வரைநன்
னீரே வளையும் பொழுதெங்ஙன் வந்து நெருங்கும்வன்னி
பேரே வளையும் புயத்தீரிக் குன்றகத் தெவ்விடத்துங்
காரே வளையும் வழுவையெக் காஸமுங் கண்டிலமே.

(ககக)

இறைவனை நகுதல்.

பன்னக நாணினர் தென்காழி மால்வரைப் பால்வருத்தர்
தன்னமு மேவரு மோரம்ப லாய்ப்பின்பு தாமரையா
யன்னமன் னொயொன் கருளீலக் கோலமு மாயதுமற்
றின்னமென் னொகுக்கொ லோதழை யாலிவ ரெய்ததுவே.

(ககக)

மதியினின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

சொல்லார் பரமர் பிரமலிங் கேசர் சுடர்க்கிரியிர்
நல்லார் திணைப்புனங் காப்பதும் வேட்ட நலங்குறித்திவ்
வில்லா றிறைவர் வருவது மாதவர் வேடமுனங்
கொல்லார் படைக்கை யிராவணன் சிதைமுன் கொண்டதுவே.

()

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவன் உட்கொள்சாற்றல்.

சேலாழி நல்கக்கொண் டார்காழி நாதர் திருவருளாற்
பாலாழி வைகு மமுதமொன் றோமதிப் பாலமுதங்
கோலாழி கொள்விரற் கொம்பரன் னீர்கொடுப் பேனருள்வீர்
மாலாழி மூழ்கி யிறந்து படாத வகையெனக்கே.

(ககக)

பாங்கி துழைகிளத்தல்.

மதிக்கு முயர்குலத் தோனீ யிழிகுல மாதர்நல
முதிக்கு மிகழ்வொடு வேட்டனன் றோவென் னுளத்துமொண்டாள்
பதிக்குங் கருணைப் பரன்றோணி மால்வரைப் பாலழல்போற்
கொதிக்கும் பசியுற்ற போதுங்கொ ளாதுபுல் கோட்புலியே.

(க௨௦)

தலைவன் தலைவிதன்னை உயர்த்தல்.

நீடுந் தியாகரைப் போலேயிம் மாதரு நீத்தமையால்
வாடுந் தருவினின் சொற்படி யாய மரபெனினுங்
கோடுங் குவடும் பொருமுலை யாயொர் குறத்தியைச்சேர்ந்
தாடும் பிரான்சண்பை யானிளஞ் சேயுற்ற வாசென்னையே. (க௨௧)

பாங்கி அறியான்போன்று வினாதல்.

குன்றாடு வாரரு வித்திர னேற்றுங் குலவுபன்று
ணின்னாடு வார்சண்பை மால்வரை வாய்ச்சுனை நீர்குடைந்து
மின்றாடு வார்பல ரன்னருண் மன்னரு னேறனையாய்
நன்றாடு வாருன் மனங்கவர்ந் தானெந் நறுநுகலே. (க௨௨)

இறையோன் இறைவிதன்மையியம்பல்.

தானே தனக்கினை யாங்காழி நாதன் றளிர்பொருகைம்
மானே விழிமுடி வாழ்பிறை யேதுதன் மன்னுகொன்றைத்
தேனே மொழியர வேயல்குல் கொங்கையுஞ் சேவிரிலே
மீனே பொருகணல் லாயென்னை யாத்தவொர் மென்கொடிக்கே. ()

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

மருட்குரி யாரெண்ண வும்படு மோவிம் மணிவரைவாய்த்
தெருட்குரி யார்மக ளாருரர் மேவிரு தேவிய்போற்
பொருட்குரி யாரொரு தோழமை யார்நம் புகலியர்பே
ரருட்குரி யார்க்கன்றி மற்றோர்க் கெளிய ளலளலனே. (க௨௩)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்.

வாரா வமரர் வணங்குங் கழுமல வாழ்க்கையென்றுந்
தீரா தவர்தந் திருவருள் போலச் சிறந்ததுகாண்
பாரார் புனலன்றி மீனிற்ரு மோவப் பரிசினுங்க
ளாரா வமுதமின் றேனிற்ரு மோவென தாருயிரே. (க௨௪)

பாங்கி நீன்துறை நீயே சென்றுனாயென்றல்.

நவையா றுறாம லெனைப்பாரப் பார்சண்பை நாட்டினவேய்
குவையா முறித்துக் களிநின் பிடிக்குக் கொடுக்கும்வெற்பா
செவையாக நின்குறை நீயேசென் றோதெங்கன் செல்விமுன
மிவையா திகனெம்ம னோரிசை யாரச்ச மெய்துவரே. (க௨௫)

பாங்கியைத் தலைவன்பழித்தல்.

வானோ நிலவுல கோபுகழ் காழி வரதரிளங்
கானோ வுறுவரை வாய்விரை வாயிரு கைவிரித்தாய்
தேனோ வெனுமொழி யாய்நல்ல காரியஞ் செய்தனைநீ
யேனோநிற் பற்றித் தொடர்ந்து திரிந்தினாத் தெய்த்ததுவே. (க௨௬)

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

வாராண் முலைநிலை மங்கையொர் பங்கர் மதியமுமிழ்த்
தாராள் சடையர் புகலிவெற் பாவெங்க டையலெனுங்
காராள் குழலி புணர்தொழி லோவத்துங் கண்டறியா
டேராணி னுட்டுயர் பல்காற் பலர்சென்று செப்பினுமே. (௧௨௮)

காதலன் தலைவீ முதறிவுடைமை மொழிதல்.

நன்றே யதற்கெதி ரேபுரி காவி நளினமமைத்
தன்றே வருத்தினின் றுரறி யார்கொனல் லாயகவை
யொன்றே குறித்தறி யாரெனிற் காழி பொருவர்தம்பாற்
குன்றே பொருமுலைப் பாலுண்டு ளாருமக் கொள்கையரே. (௧௨௯)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுங்கூறல்.

ஆநர்வன் றெண்டர் கழுமலத் தீச ரனுநையுமுன்பெற்
றேநர் பரவையின் பெய்திய தாற்பின் னு மெய்தப்பெற்றார்
போநர் களிற்றண்ண லேசய மேமுன் புணர்ந்தனைநீ
காநர் குழலியை மீட்டுமென் பாலென்ன காரியமே. (௧௩௦)

தன்னிலை தலைவன் காற்றல்.

தெருளான் றி மற்ருன் றிலார்குழ் புகலிச் சிவபெருமா
னருளான் றி முத்தி யடைவதுண் டோநின் னனுநையெனுங்
பொருளான் றி முன்னம் புகுந்தவென் குற்றம் பொறுத்தருள்க
விருளான் றி வேறென் றெனக்குழ லாயினி யென்செய்வனே. (௧௩௧)

பாங்கி உலகியலுணாத்தல்.

சூதாக மீதெழு கொங்கைமின் னுரின்பந் தோய்ந்தமர்தற்
கேதாக முற்றவ ரெல்லாம் வரைந்தன் றி பெய்துகிலார்
போதாக வென்பணி வர்காழி யீசர் புரிந்துரைத்த
வேதாக மங்களி னுள்ளதன் றேவிவ் விதியண்ணலே. (௧௩௨)

நீவனாகென்றல்.

கிடைசுறி தேனுமில் லாக்காழி வாணர் கிளரருளாற்
கடைசுறி தேனுமில் லாவலி யோய்நற் கடிமணஞ்செய்
திடைசுறி தேனுமில் லாமட மாதனை யெய்தினின்பந்
தடைசுறி தேனுமில் லாதெய்த லாமித் தரணியிலே. (௧௩௩)

தலைவன் மறுத்தல்.

செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மான்மதலோர்
முப்போது மேத்துங் கழுமலத் தீசர் மொழிவழியே
தப்போ துதலொழி யந்தணர் சூழத் தமர்மகிழ
விப்போ துயிர் பிழைத் தாற்செய்ய லாம்பி னியன்மணமே. (௧௩௪)

பாங்கி அஞ்சியச்சுறுத்தல்.

பண்ணர் மொழியுமை பங்கர்தென் காழிப் பருப்பதத்தி
னண்ணர் தொழுகழ லாயிங்கு மேவி னமர்கொடுமை
பெண்ணர் புரிவ ருனையு மனையு மெனையுமவையுங்
கண்ணர் கதிரும் படுமினி நீயுங் கழிதனன்றே.

(கநரு)

தலைவன் கையுறைபுகழ்த்தல்.

பரிவா யருள்சண்பை யாரரு ளாலொளி பற்றுதய
கிரிவா யிழிசெவ் வருவியுண் மூழ்கிக் கிடந்ததய
னரிவாய் புகழ்வது பெற்றேனன் தோளில் வருமணிநுஞ்
சரிவாய் குழலி முலையேறிற் கண்டு தொழுதுய்வனே.

(கநசு)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

அண்டார் புரஞ்செற் றவர்காழி நாத ரருணைவெற்பில்
வண்டார் குழலி யணிமுலை மேலிம் மணியமையக்
கண்டா ரெனிலெமர் காணுப்பி னீயெமைக் கன்னனிநோட்
டண்டா ருடையண்ண லேயெண்ண லேதச் சமக்கருக்கே.

(கநஎ)

ஆற்றநெஞ்சினோடு அவன்புலத்தல்.

விழையுங் குழையு மனத்தன்பர் கூட்டம் விழையுமையர்
மழையுங் குழையுங் களத்தார் புகலி வணங்கலானோய்
தழையுங் குழையுந் தளர்வொழி யாத தனிமனம்போற்
குழையுங் குழையும் படியுற்ற தாலென் கொடுவினையே.

(கநஅ)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்பல்.

மதிக்கும் புகலிப் பெருமான் றிருமலை வாணர்குலத்
துதிக்குங் கொடியொண் முலைமேனின் கைம்மணி யுற்றொளிநுந்
திதிக்குங் கருணைத் திறத்தாய் நின்னூர்க்கின்று சென்றுகூன்று
துதிக்குங் கதிரொழு காலையில் வாவிர்தச் சோலையிலே.

(கநக)

இரந்துறைபெறுதுவருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளெனமதித்தல்.

ஆலஞ் சிதைத்தட ராதயின் றுர்சண்பை யாளர்துழாய்க்
கோலஞ் சிதைத்து மருப்பணிந் தார்குடி கொண்டிடினு
நீலஞ் சிதைத்தொளிர் கண்ணுள் பொருட்டு நெடியபெருந்
தாலஞ் சிதைத்து விடலே துணிபெத் தடையினியே.

(கச0)

பாங்கிக்கு உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

கடல்குழ் புவிபிளங் காளையர் தாந்தங் கலைமதியை
விடல்கு ழிடைமட வாரல்குற் பாம்பு விழங்கியதே
லுடல்குழ் தாச்சண்பை யார்நீறு பூசி யுழிஞையொடு
மடல்கு மெருக்கணிந் தேமட லூர்வர் மடமயிலே.

(கசக)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

ஒன்பா னுருவ முளனா கியுமுரு வொன்றுமிலா
 னன்பான் மலிபு கலியுங்கள் வீதியி னுனை நல்லா
 யென்பா னணிந்து மடன்மா விவர்துதை யேற்றதொடு
 வன்பான்மை யின்வரு வேனென்செய் வீரிந்த வல்வினைக்கே.(கசஉ)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தநுமைசாற்றல்.

வாரார் விழிக்கு வலயமங் கைக்கம லஞ்சொல்வன்னி
 காரார் கருங்குழற் கொண்ட லிடைவிண் கமமுமுயிர்
 நீரார் முகமதி மெய்கதி ராக நிகழ்ச்சண்பையா
 ரேரார்மெய் யெட்டு மெழுதியன் றேமட லேறுவதே. (கசரு)

தலைமகள் தன்னைத்தானேபுகழ்தல்.

கடையு மிடையு முதலுமில் லான்றிருக் காழியன்னை
 படைபு முடையும் விழிமுத லியாவும் படமுணர்ந்தேர்
 மிடையு மடையு மிருபிடி யென்ன விரைந்தெழுதி
 யிடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே. (கசச)

பாங்கி அருளியல்கிளத்தல்.

பாவா ருலாப்புகன் றேகயி லாயம் படர்ந்தவர்தோட்
 பூவா ரலங்க விழுத்தனை றோபுவிப் போனகங்கொ
 ளாவார் புகலிப் பிரமலிங் கேச ரருட்குரியார்
 மேவார் வரைப்பெண்ணை வேட்டே கடற்பெண்ணை வெட்டுதற்கே.()

பாங்கி கொண்டுநிலைகூறல்.

ஆரா வழுதன்ன வெம்பெரு மாட்டி யடிபணிந்து
 தீரா நினுள்ளக் குறையாவும் விண்ணப்பஞ் செய்வலின்னே
 நாரா யணனுண் ராச்சண்பை யார்வரை நண்பவுள்ள
 நேரா குறுதெனிற் போந்துகொண் டேமய னீந்துகவே. (கசசு)

தலைவி இளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவழ்துதைத்தல்.

பொறியா னிறத்தன் மலரா ளறத்தன் புகல்புகலி
 மறியா ளிடத்தன் மழுவாள் வலத்தன் வரையணங்கு
 சிறியாண் முனைத்தப் னேற்றிரண் டேரின் செறிதுயர
 மறியா ளுளத்துங் குறியா ளவட்கெ னறைவதுவே. (கசஎ)

தலைவன் தலைவிவருந்தியவண்ணமுழைத்தல்.

ஒருபார்வை வெப்ப மொருபார்வை தட்ப மொருவர்முகத்
 திருபார்வை யொப்பத்த னொண்முகத் தேயமைத் தேவெதிர்ந்து
 வருபார்வை யாயென் னகத்தா மரையைமுன் வாட்டுவளென்
 றருபார்வை யோபின் மலர்த்துவள் காணிந்தச் சண்பையிலே. ()

பாங்கி செவ்வியருமைசேப்பல்.

தருக்கும் பகைவர் மணிமோலி யெற்றுபொற் றுளுடையாய்
பெருக்கும் பலவிளை யாடலு நீத்தொரு பேச்சுமின்றி
மருக்கும்ப மென்முலை யாள்சண்பை யானா மனத்திருத்தி
யிருக்கும் பெரியவர் போலிருப் பானென் னியம்புவதே. (கசக)

தலைவன் செவ்வியெளிமைசேப்பல்.

பாராய் புகழ்ச்சண்பை யாறரு ளப்பர்தம் பால்வருகைச்
சீராயப் பூதி யடிகளைப் போலென் றிகழ்வருகைக்
காராய் பவனென் வரவோதி னப்பொழு தேயலர்ப்பூந்
தாரா யெதிர்கொண் டுணையு மெனையுந் தழீஇக்கொளுமே. (கருப)

பாங்கி என்னைமறைப்பின் எளிதெனநததல்.

கடம்படு வேழ முரித்த பிரான் றிருக் காழிவெற்பா
மடம்படு கோதையு நீயுமொத் தீரன்ன மாண்பினிரே
விடம்படு மென்னை மறைத்துப் புணர்திற மெய்துவினரோ
வுடம்படு மெய்யின்றி யேபுண ராதா யிரோடுயிரே. (கருக)

அந்நகைபொறுது அவன்புலம்பல்.

அப்பார் சடைய ரடற்குற் படைய ரமர்விடையர்
செப்பார் முலைநிலை மங்கையொர் பங்கர் திருப்புகலி
யொப்பார் கருங்கணுஞ் செவ்வாயுஞ் செய்த வொழிவருமென்
வெப்பார் பிணிக்குப் புளியிட்ட தாயிற்றுன் வெண்ணகையே. ()

பாங்கி தலைவனைத்தேற்றல்.

பெம்மான் புகலியிற் சம்பந்தர் பால்வைத்த பேரருள்போ
லம்மான் விழியெம் முதல்வியென் பானல் ளருள்பெரிய
ணம்மானச் சம்பந்தர் சொற்படி யாவு நடத்தினன்மந்
றம்மானென் சொற்படி யெல்லா நடத்து மியல்பினனே. (கருங்)

கையுறை ஏற்றல்.

வெற்றகட் டுக்கன மீவார் புகலி நிமலரெனக்
குற்றகட் டுக்களந் தாள்வார் வரையி லொளிறுவவேல்
செற்றகட் டுக்க மருச்சிற் றிடைப்பெருஞ் செல்வியல்குற்
பொற்றகட் டுக்கணி யாமைய நின்கைப் பொலிமணியே. (கருச)

கிழவோன் ஆற்றல்.

துருத்திய வாஞ்சண்பை நாயக ரப்பர்க்குச் சூலைவெந்நோய்
பொருத்திய வாறவர் பாலரு ளாகிப் புருத்ததுபோ
லிருத்திய வார்வத் திவர்பல கால்வன்சொ லீந்துநம்மை
வருத்திய வாறுநம் மாட்டரு ளாகி மலிந்ததுவே. (கருரு)

இறைவன்றனக்குத்தறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்தறையுணர்த்தல்.

அருவ நருவ ரருவுரு வாள் ரவிர்புகலித்
திருவ ரிருவ ருணரார் வரைநஞ் செழும்புனத்தே
வருவ ரொருவ ரரியர் பிரியர் வயமுருகே
பொருவர் தருவர் தழையவர்க் கென்ன புரிதுமின்னே. (கரு௬)

இறைவி அறியான்போன்று துறியாங்கூறல்.

நாம்பணி தாளர்வெம் பாம்பணி தோளர் நகுபுகலிக்
காம்பணி மால்வரை யார்வீழி மேவிக் கவுணியர்க்குக்
கூம்பணி கைகொடு காண்கநற் றேணிமெய்க் கோலமிதே
யாம்பணி கென்றுமுன் காட்டினர் காண்மிக் கதிசயமே. (கரு௭)

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகித்தல்.

தலையாணை யைந்தினப் பாலாணை யைந்துமெய்ச் சாமிபெண்ணெண்
கலையாணை யாறினொ டாறுக் கதிதன் கயிலைநெடு
மலையாணை நேடிவந் தாசல ராலதை வாட்டியநின்
முலையாணை நேடிவந் தார்சண்பை வாழ்நண்பர் மொய்குழலே. (கரு௮)

பாங்கியைத் தலைவியறைத்தல்.

வினாப்பால் வளர்குழ லாய்மான மிக்கொள்வில் வேடர்குலத்
துனாப்பால் வழவி னுயிரே வழவுமென் றோர்த்துளரீ
தனாப்பர் லெவரும் புகழ்நம் பிரான்றம் பிரான்புகலி
வனாப்பா லுறைபவர்க் குந்தகு மோவிந்த வார்த்தைகளே. (கரு௯)

பாங்கி என்னை மறைப்பது என்னெனத் தழாஅல்.

இருமாட் டியன்றன வெல்லாஞ்சொ லென்றினி தேற்றன்முன்மே
வருமாட் டியபம் பரம்போற் சுழலு மனமிறறைநாள்
கருமாட்டி நம்மைப் புரக்கும் பிரான்றிருக் காழியிலெம்
பெருமாட்டி யென்னை மறைத்தலி னுலென்ன பெற்றியதே. (க௯௦)

பாங்கி கையுறையுழித்தல்.

குரவே கமழுங் குழலாய் புகலிகந் கோனருளாற்
புரவே புரியரி மார்புகண் டான்முன் பொலிவதொளி
யிரவேயென் றேவி யவாவுந் தகைத்து நெழில்செயல்கு
லரவே யணியக் கிடைத்தது காணிவ வருமணிபே. (க௯௧)

தோழி கிழவோள் துயர்நிலைகளத்தல்.

வண்டார் கடுக்கை மலைவார் கழுமல வாணர்வெற்பிற
றண்டா ரணிசுழ லாயொரு வேழந் தடக்கைகொடு
விண்டார் முளையுறித் துப்பிடி வாய்விருப் பிற்கொடுக்கக்
கண்டா ருடனுயிர் விண்டார்கொ லென்னக் கலங்கினரே. (க௯௨)

மறுத்தீர்த அருமை மாட்டல்.

வெய்யோ நுறுச்சண்பை யார்வரை வாய்மென் றளிர்கன்கொய்து
கையோ சலித்தன வென்பார் துயர்கண்டு கண்வெதும்பும்
பொய்யோ வினிப்புத லக்கிடை யாதொரு போக்குமின்ற
லையோ பெரியவர் முன்செல நாணுற் றகன்றனனே. (௧௬௩)

தோழி தலைமகன்துறிப்புவேறுக நேறிப்படக்கூறல்.

மிடிகெட்ட தென்று புகுவார் மகிழ்தரும் வெங்குருவார்
கடிகெட்ட தென்றுரை யாமழு வார்தங் கருதருளாற்
படிகெட்ட தென்றுரை யாடா தனிப்பவர் பல்களியர்
குடிகெட்ட தென்றுரை யாடுவ ராலென்று கூறினரே. (௧௬௪)

தோழி தலைவியைமுனிதல்.

கறுப்பார் களத்தீர்தென் காழியன் னீர்முற் கலப்புணர்ந்தே
மறுப்பா ரலரென்று வாய்திறந் தேனிறறை மாண்புணரேன்
வெறுப்பார்சொல் லுள்ளத் தொழிகவென் மீதும் விருப்புறுக
பொறுப்பாரன் றோபெரி யோர்சிறி யோர்செய்த புன்மையையே. ()

தலைவி பாங்கியைமுனிதல்.

மாதேநின் வார்த்தை புகலிப் பிரான்றிரு வார்த்தையென்று
தீதே யறக்கொள்ளு வேன்பழங் கேண்மைச் சீதைவுமின்று
சூதேயுட் கொண்டு பலபல கூறத் துணிந்தனையிப்
போதே திலனெனக் கொண்டாய் நினக்கிது புந்தியனீறே. (௧௬௬)

தலைவி பாங்கிதன்கைக் கையுறையேற்றல்.

பழுதே யுறாதம் பரன்காழி வெற்பார்நம் பால்வரில்வண்
டுழுதே மலர்க்குழ லாய்சில வாமொழி யிற்பலவாந்
தொழுதே மடல்கொள லாலலர் நின்னகயிற் றுன்னியவப்
பொழுதேயென் கையுற்ற தாயிற் றவர்தந்த பூந்தழையே. (௧௬௭)

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவமுதணர்ந்தல்.

மன்னு சிறந்ததொன் றன்பே யுதின்றி வாசவன்மு
னின்னுவற் றுனின் றளிர்ச்சண்பை யாமரு ளிற்கவர்த்து
முன்னு முடிவைத் திருவிழி யொற்றி முகத்தணைத்துத்
தன்னாக முற்றுமெய் நின்னாக பாகத் தழுவினனே. (௧௬௮)

பாங்கி தலைவமுதித் துறியிடங்கூறல்.

தார்கோ ளரவெனக் கொண்டார் புகலித் தடங்கிரிப்பா
லார்கோண் மதியி னடுவட் பளிக்கறை யொன்றமரக்
கார்கோள் வளாகம் புகழ்பொழில் சூழ்ந்து களுலுமிட
மார்கோ ணெடும்புயத் தாய்பகல் யாம்விளை யாடிடமே. (௧௬௯)

தறியிடத்து இழைவியைக் கொண்டுசேறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்சண்பை யார்வரைப் பூஞ்சுனை
ரன்னேநின் மேனி நறுமண மீந்தென் னகக்குறைநீர்
பின்னே யெனதெனுஞ் சென்றாடு தற்குன் பிறங்குபத
மின்னே மெலப்பெயர்த் தெம்பெரு மாட்டி யெழுந்தருளே. (க௭௦)

தறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

மண்ணுக் குவகை செயுங்காழி நாதர் வரையினின்
கண்ணுக் குவகை செயுமாடி, மற்றிது கண்டிவணில்
பண்ணுக் குவகை செயுமொழி யாய்நின் பசுங்குழற்கார்
விண்ணுக் குவகை செயுமலர் கொய்திங்கு மேவுவனே. (க௭௧)

நீங்குந்தோழி தலைவந்தணித்தல்.

சற்றாப் பவர்க்கும் பெரும்பய னல்குந் தனிமுதல்வன்
பற்று யுறைநிறை பொற்றோணி வெற்பிற் பசுமயிறு
ன்றறும் செவிலியு மின்றிமற் றுரொடு நாணுமின்றிக்
கற்றும் தமியணிற் கின்றான் வெறுதன்பிற் காத்தருளே. (க௭௨)

இழையோள் தறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

குளத்தே விழியொன் றுளார்சண்பை யாரன்பு கூர்ந்தவருட்
டளத்தே யமர்ந்து மீவர்க்கே வெளியுந் தயங்குதல்போல்
வளத்தே மலியும் பெரிதாங் கருணைநன் மாட்சியினென்
னுளத்தே யமர்ந்தும் வெளிநின் றுளாரில் வொருவரின்றே. (க௭௩)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நன்கோடி நோக்கிப் பணிந்திரப் பார்க்கரு ணம்பர்நெடுந்
தென்கோடி சூழும் புகலியி லெத்தவஞ் செய்தனமிப்
பொன்கோடி யுள்ள கருவூலம் புக்கிரு பொன்மலையும்
பின்கோடி நீங்க விளாந்தி யங்களும் பெற்றனமே. (க௭௪)

புகழ்தல்.

மழையுந் தொழுங்குழ லீருங்கள் கண்களை வாணுதலைத்
தழையுஞ் செருக்கி நெதிர்த்துவெல் லாதிரி தன்மைகண்டே
யுழையும் பிறையு மூலகமுற் றின்ற வொருபெரியான்
விழையும் புகலித் திருத்தோணி யப்பர் ஹைத்தனரே. (க௭௫)

தலைமகளைத் தலைவன்விடுத்தல்.

கலர்வருத் தங்கரு தாக்காழி நாதர் கருணையன்னீ
ருலர்வருத் தந்தவி ரிச்சோலை யுற்றொரு வேனுளத்தே
யலர்வருத் தந்தணித் தீர்கண் ணுறம லலைந்தனாகொள்
பலர்வருத் தந்தணிப் பிராய நாப்பட் படர்ந்தினியே. (க௭௬)

தலைவி சோர்தல்.

வானவ ரிந்திர னாரண னாரணன் மற்றுமுள்ளோ
ரானவர் போற்றுங் கழுமலத் தீச ரருள்வலியாற்
கானவர் காவலிச் சோலையி லேயெனைக் கைகலந்து
போனவர் பின்சென்ற தாலென்செய் வேனென் பொருமனமே. (1)

பாங்கி தலையையிச்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

கோகந கங்குறித் தாலுங் குறித்தல்கொள் னேற்குமருள்,
கோகந கங்குல வுஞ்சிலை யான்வெங் குருவனாவாய்க்
கோகந கங்கொள் குவிமுலை யாய்நின் குழற்கணியக்
கோகந கங்கொணர்ந் தேன்பொறி யேறுமுன் கொண்டருளே. (2)

பாங்கி தலையையப் பாங்கிற்கூட்டல்.

கடிமலர் பூங்கடுக் கைத்தொடை யாரென் கருந்தலைக்கு
மடிமலர் சேர்த்துநன் காவ்வார் புகலி யருவனாவாய்க்
கொடிமல ரொன்று, மிகைகொடி யேமற்றைக் கோலஞ்செய்முப்
படிமல ரும்புனைந் தேன்பண்ணை மேவப் படருதுமே. (கஎக)

நீங்கித் தலைவறுகு ஓம்படைசாற்றல்.

போத முறாவெனை யும்புரப் பார்தென் புகலிவீழ்பிற
பேத முறமனத் தாள்பொருட் டியான்செய் பிழைமறக்க
நீத முறமின் றனக்கு மெனக்கு நினக்குமினி
யேத முறதண்ண லேயெண்ண லேநிற் கியலறமே. (கஅ0)

உலகியன்மேம்பட விருந்துவிலக்கல்.

வானும் புகழ்திற டாய்குடர் மாயும் வழிப்புனலுங்
கானுங் கடத்த லரிதினித் தேனுங் கடியுழையுன்
றானுங் கவர்ந்துத் யத்தேக லாமன்பர் தந்தவெச்சி
லானுங் கவர்ந்தனர் காளத்தி வாய்ச்சண்பை யுத்தமரே. (கஅக)

விருந்திறைவிரும்பல்.

வாங்கிய வானுத லார்செங்கை தொட்டது மாற்றருங்கைப்
போங்கிய வேம்பெனி னுங்கரும் பாமுரை யாடுவதென்
வீங்கிய மாமுலை யாய்வள்ளி யாருண்ட மெல்லிலையிற்
றேங்கிய மிச்சிலன் றோசண்பை யாரிளஞ் சேயுண்டதே. (கஅஉ)

ஒருசார்பகற்குறி.

கிழவோன்பிழிந்துழிக் கிழந்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வாரின்றி மேவுத லில்லா மலைநிலை மங்கைகொங்கைப்
போரின்றி மேவுத லில்லாப் புயத்தர் புகலிவெற்பி
லூரின்றி யூழற் றதுமுடிப் பாணற் றொருவன்மலர்
நாரின்றி யேதொடுத் தான்பெரு மலை நணுகுறவே. (கஅ௩)

பாங்கி புலம்பல்.

வண்டாய் கமல முகம்வாடச் செய்தனிம் மாதுமுகங்
கண்டா யதைவருத் தக்கதி ரேபு கலியரற்குத்
தொண்டா யுறாரி னழுவம் புகுந்துன் சுடர்மறைத்துக்
கொண்டாய் கவிமறைற் தெய்தவன் மேலொரு குற்றமின்றே. (கஅ௪)

தலைவனிடத் தலைவியருந்தல்.

வேதரிப் பாரளந் தார்தலை கண்முடி மேலடிமே
லோதரிப் பார்சண்பை யுன்னுரி னென்னை யொருகழைக்கோட்
போதரிப் பார்விடு பூந்தோணி காமப் புனலழத்து
மாதரிப் பார்வந் தணைந்திலர் தேம்புமென் னொயிரே. (கஅ௫)

தலைவியைப் பாங்கிக்கழறல்.

அமைகூடுதோளணங் கேபிரிந் தாருயி ரன்னவரென்
றுமைகூடு மெய்யச் புகலியுன் னாரி னுயங்குவையுட்
கமைகூடு மன்னரு நீடி மினனுங் கரமுங்கொல்கண்
ணிமைகூடு வதுமப் பிரிவதுஞ் சற்றுளத் தெண்ணுகவே. (கஅ௬)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

சொல்லாமுன் முன்னங்கொ டெல்லா முணருஞ் சுகுணர்க்கன்றி
யெல்லா முரைத்து முணரா தவர்க்கொன் றிசைப்பதினுங்
கல்லா தவரனு காக்காழி வாழ்மணி கண்டாதுதற்
பொல்லா வழற்க ணெதிராத னன்று புரிபவர்க்கே. (கஅ௭)

தலைவி பாங்கியொடுபுகுந்தல்.

தேருந் திறமெற் கருள்வார் சிரபுரச் செல்வாவெற்பி
னேருந் கிளிமொழி கட்கினி தாய நெருஞ்சிமலர்
சாருங் கொடுங்கண் டகமாய தென்னத் தலைவரெனக்
காரும் படிசெய்த வின்ப மெலாந்துன்ப மாயதுவே. (கஅ௮)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

உள்ளே யொருகதிர் மேவுற வோம்பி யொழிநில்கதிர்
கள்ளே மலிகுழ லாய்வெளி யோம்பலை கஞ்சமனப்
புள்ளேகொ ணீர்ச்சண்பை யார்வரை வாழ்நம்பொல் லாருணர்தாற்
கொள்ளேயென் றுக்குவர் வெஞ்சிறை யாய குகையிருளே. (கஅ௯)

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைத்திரங்கல்.

வரியார் விழியணங் கேயுயிர் நீத்துடல் வாழுங்கொலோ
தரியாவின் பந்தர் தவனாயெவ் வாறு தணப்பல்சண்பைக்
சூரியா ரரிக்கு மரியா ருடனுமை யொற்றித்தென்றும்
பிரியா திருக்கச் செயுமா தவஞ்செயப் பெற்றிலனே.

(கக௦)

தலைவிக்கு அவள்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

பாடி வருந்து மவர்க்கருள் காழிப் பரன்வரை
நீடி வருந்து மதுதணிப் பானன்பர் நீண்மணித்தே
ரோடி வருந்துங்க மாரோதை கேள்வ் வொருவர்தன்மைத்
தேடி வருந்து மதுகாண லாபிச் சிறைமறைந்தே.

(கக௧)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

ஒங்கை முகவர் தகவர் பகவ ரொளிபழுக்கொள்
பூங்கை யுடையர் விடையர் சடையர் புகலிவெற்பிற
றிங்கை யுறுத்துந் தழல்கண் ணுநிரித் தினைக்கிளிகாள்
வேங்கை சிவந்த திணிபெங்கண் மானிங்கு மேவரிதே.

(கக௨)

தோழி முன்னிலைப்புறமோழி மோழித்தறிவுறுத்தல்.

விண்ணுடை யார்புனன் மேலுடை யார்சண்பை வெற்பமரு
மெண்ணுடை யாரினிக் கொய்வார் தினையித் தியன்மயில்கான்
மண்ணுடை யாரன்பர் போலெங்கண் மாதை மறப்பின்பிகக்
கண்ணுடை யாரெனும் பேரில்லை யாகுங் கருதுமட்கே.

(கக௩)

பாங்கி தலைவன்முன்னின்று இச்செறிப்பு அறிவுறுத்தல்.

கோட்புலி யார்வினா யாக்கலி தப்புங் குலமடங்க
வாட்புலி யார்கொடு மாய்த்தா லெனத்தினை மாய்த்தனர்செவ்
வேட்புலி யார்சிகர் வேந்தேயிக் காவல்கை விட்டதுறேந்
தாட்புலி யார்தொழு மடம்பலத் தார்சண்பைத் தாழ்வரைக்கே.

(கக௪)

முன்னின்றுணர்த்தி ஓம்படைசாற்றல்.

தழையாற்று வேணிப் பெருமான் புகலித் தனிமுதல்வன்
பழையாற்று நன்கு வெளிப்படுங் காறுமப் பாலகலா
துழையாற்று ளங்கொண் டமர்ந்தவர் சிர்க்கி யுணர்ந்தமன்னு
விழையாற்று மங்கையை நீமறந் தாற்கதி வேறில்லைபே.

(கக௫)

தலைவன் தஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடுகளித்தல்.

கனத்தே மலர்க்குழற் சிதையைக் கொண்டகல் கள்வனிலென்
மனத்தே யமரும் பிரான்காழி வாணன் மணிவரையிப்
புனத்தே யமருங் கிளியையெங் கோகொடு போயினிரித்
தினத்தே கொடுஞ்சிலை வேடரென் றுலென்ன செய்வனெஞ்சே.

()

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி துறவரல்லீலக்கல்.

மாவேட்ட மாடனில் லம்புட னேகுன்ற வாணரன்பர்
பாவேட்ட நாதர் திருத்தோணி மால்வரைப் பாலுழல்வார்
நாவேட்ட வின்புகழாய்புனிற் றுகி னயந்தநதும்
பூவேட்ட வர்குழல் பாற்பல காலும் புகுமன்னையே. (௧௯௭)

இறைவியைப் பாங்கி துறவரல்லீலக்கல்.

நடத்தே பழகிய தாளான் புகலிநம் பன்களத்தே
விடத்தே களான்பசப் போர்பாதி முற்றும் விளைந்ததான்
மடத்தே மலர்க்குழ வின்னனென் றுயமனம் வைத்தனனில்
விடத்தே வருதல்சொன் னேன்மயி லேறிற் கியல்பல்லவே. (௧௯௮)

இறைவி ஆடிடம் நோக்கி அழிதல்.

தென்னாவ லூரரின் பந்தந்த வொற்றியைத் தீர்த்தடைந்த
வின்து வுணர்ந்து மொருதோணி யப்ப ரிரும்பொருப்பு
முன்னு வணையுந் சுணையு நணையு முழுமலந்
துன்னு வொளிர்பொழி லுந்துறப் பாநந் துணிபென்னையே. (௧௯௯)

பாங்கி ஆடிடம்வீட்டுத்துக்கொண்டகறல்.

குழையே பொலியுந் செவிச்சட்டை நாதர் குலவிநிற்கு
மழையே தவழு மீலச்சாரல் வாய்மண வாளவந்தாற்
கழையே தருதழல் கொண்டதென் னாது கவின்கிளிகாள்
பிழையே யிலாருயி ரோடுசென் றுரென்று பேசுமினே. (௨௦௦)

தலைவனுருவு வேளப்பட்டுரங்கல்.

மேவா வெனக்கு மருள்சட்டை நாதர் வியன்கிரிப்பா
லோவா வளமைய புனமு மிதனு மொளிர்பொழிலுந்
தாவாநன் னீர்ச்சுணை யுந்தேடி நாமிங்குச் சார்வதன்மு
னுவா வெதிர்வந்து நின்றன ரானம்மை யாள்பவரே. (௨௦௧)

பின்னா நெடுத்தகை துறவியின் நீடுசென்றிரங்கல்.

வாய்மையி னாற்பொலி வர்க்குழ் புகலி வடுகன்வெற்பிற
றாய்மையி னாற்பொலி மாலை தாயவிச் சோலையெதிர்
சேய்மையில் யான்வரும் போதே தரிசனஞ் செய்பதிற்கு
மாய்மையில் காணவொண் னாதாயிற் றுலணி மைக்கண்ணுமே. (௨௦௨)

தலைவன் வறுங்குளநாடி மறுகல்.

மதிக்கும் புலமை யிடைக்காடன் சீற்ற மலிந்தவந்நாட்
கதிக்கும் புகழ்ச்சண்பை யார்மகிழ் கூடற் கன்தளியுட்
டுதிக்கும் விமானங்கொ லோநம தாவித் துணையகல
வுதிக்கும் விழியின் முகம்போன் றிருந்தவிவ் வோரிதனே. (௨௦௩)

தூந்நொடிவாழும் ஊர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

சொல்லரி தாம்புகு மாணு னுயர்த்தவன் றேணிவெற்பிற்
கல்லரி தாநங் சவலைக் கிழங்கையக் காரிகையைப்
புல்லரி தாமினி யூரது வேணும் பொருக்கென்றற்குச்
செல்லரி தாநெஞ்சு மேயென்செய் வாமிர்தத் தீவினைக்கே. (௨௦௪)

இ ர வு க் கு றி.

இறையோன் இருட்தறிவேண்டல்.

பொன்னங் கவர்மலை போன்முலை யிர்கடல் பூத்தவிட
முன்னங் கவர்வன் சண்பையுன் னுருண் முலைப்பதொடு
பன்னங் கவர்வினை போலெழு காரும் படர்ந்ததுங்க
ளன்னங் கவர்விருந் தாயடைந் தேனிங் கருளுமினே. (௨௦௫)

பாங்கி நெறியினது அருமைகூறல்.

மடங்காப் புகழ்ச்சண்பை வாழும் பிரான்செய்ய வார்சடி
மடங்காக் கலுழி, யணையான்கை யஞ்சரு மாஜைபுலி
முடங்காத் திறலுடைப் பஞ்சா னனமுழு துங்கடந்து
தடங்காத் திடுபுயத் தாயெங்க னூர்வர றுனரிதே. (௨௦௬)

தலைமகன் நெறியினது எளிமைகூறல்.

நெல்லே விளையும் வயற்சண்பை யார்வரை நீள்புலியோர்
புல்லேவல் யாளி யறுகே புகர்முகப் பூட்கைகொடும்
பல்லே யுடைக்களி றேராம்ப் லையஞ்சிப் பாறுவலோ
வல்லே பொருமுலை யாய்நீந்து வேனெழு வாரிபுமே. (௨௦௭)

இரவுத்தறித்தப் பாங்கியுடன்படல்.

புரவைக் கருதிப் புகலியின் மேவும் புராணர்வெற்பி
லிரவைக் கருதி யரவைக் கருதி யிரும்புநல் வாழ்
கரவைக் கருதிப் புகல்வதல் லாதெங்கள் காவலனின்
வரவைக் கருதிப் புகல்வாரு முண்டுகொன் மாநிலத்தே. (௨௦௮)

பாங்கி அவனுட்டு அணியியல்வினாநல்.

பூவேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் புரிந்துபண்ணை
காவேது செய்வர் விரையேது பூசவர் காமருபட்
பாவேது பாடுவர் நாரா யணனெடு பங்கயற்குஞ்
சாவே தினியென நஞ்சமுண் டான்புகழ்ச் சண்பையிலே. (௨௦௯)

தலைமகள் அவள் நாட்டு அணியியல்வினாத்தல்.

நாற்றங் குடிகொள் குழனீ வினாது நாணுணர்ந்தேன்
சீற்றங் குடிகொ டிகிரிப் பிரான்முதற் றேவர்கடங்
கூற்றங் குடிகொள் களத்தா ரொருவெங் குருவாவா
யேற்றங் குடிகொளு நின்னுட் டணியியல் யாதுனாயே. (௨௧௦)

தன்னுட்டு அணியியல் பாங்கிசாற்றல்.

வனாயேறு நீர்ச்சனை யாடுவர் சூடுவர் வான்கணிப்பூ
வினாயேறு சந்தனம் பூசவர் பேசவர் மென்றறிஞ்சி
தினாயேறு வாரிதி சூழல் காளுஞ்செல் வாதெளிமோ
நனாயே றுயர்த்த பிரான்காழி சூழெங்க ணுட்டவனோ. (௨௧௧)

பாங்கி இழைவித்து இழையோன்தறை அறிவுறுத்தல்.

கூம்ப லவாவுகை யாரு ளவாவுமெய்க் கூத்துடையா
னோம்ப லவாவுதென் காழியின் வாயொழி யாவிருளிற்
றோம்ப லவாவிடை யாய்மதி கண்டுசெந் தேனுணர்ச்செவ்
வாம்ப லவாவுங் குவலய மாளு மளியரசே. (௨௧௨)

நேராதிறைவி நேஞ்சோடுகிளத்தல்.

பொறையா ருமைதென் புகலிப் பிரான்கண் புதைத்தவந்நாட்
குறையா னிருளும் பகலே யெனச்செய் குருட்டிருள்வாய்
மறையா ளனவெங் கொடுமா வழல்சிறு வட்டையினம்
மிறையார் வரல்புகல் வாள்பாவம் பாவ மிதுகொடிதே. (௨௧௩)

பாங்கி இரவுக்குறி ஏற்பித்தல்.

பல்லா ரவாஞ்சண்பை யாரொரு பாற்பெண் பசங்குழல்வீழ்
சொல்லா ரளியை நிகரொரு வண்டுதற் சூழ்பெடையைக்
கல்லா ரவின்மது முன்னாட்டிப் பின்னுணக் கண்டயிர்த்தார்
வல்லா ரமாமுலை யாய்கொடி யேன்கண்டு வாழ்குவனே. (௨௧௪)

நேரிழைபாங்கியோடு நேர்ந்துணாத்தல்.

நாமப் புனல்விழு நாளவீழ்ந் தெடுத்திடு நம்பெரியோர்
காமப் புனல்விழு நாணு மெடாது கைதவமாந்
தாமப் புனற்சடை யார்காழி வாணர் சயிலத்திற்பூஞ்
சோமப் புனற்குழ லாய்செய்க நின்னுளஞ் சூழ்துணிபே. (௨௧௫)

நேர்ந்தமை பாங்கி நேடுந்தகைக்குணாத்தல்.

மிறையே யிலாயிங்கு நீவந்த வேளைநல் வேளையின்று
முறையே புகலி வடுகப் பிரானடி முன்பணிந்து
பறையேதும் வஞ்சமி லாண்மலர்த் தாள்பின் பணிந்திரந்தே
னறையேய் மனமுறை போதா யுடன்மல ராயதுவே. (௨௧௬)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியீடைநீஇத் தாய்துயிலறிதல்.

பாதங்க மாலயன் காணவொண் ணுத பரனவர்த
மாதங்கம் பூண்டவன் காழியன் னும்முன்னம் வான்புனர்தப்
பாதங்க வாவி யடிக்கடி மேவிப் படருமொரு
மாதங்கம் வந்தது வோவெழும் வேங்கையின் வாய்முழக்கே. (௨௧௭)

இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

சேலே பொருவிழி யாய்கடற் காழிநஞ் செல்வர்கழற்
காலே கருதுங் கருத்துடை யன்பர் கருதுகலை
போலே வனத்துப் படர்யாறு மிந்தியம் போற்களிறு
மாலே யெனவிரு ளங்கடந் தாறிங்கு வந்தனரெ. (௨௧௮)

பாங்கி தலைவியைக் குறியீட்த்துக் கொண்டுசேறல்.

விட்கெதி ராக மிளர்காழி நாதர் வியன்கிரியுன்
கட்கெதி ராகப் பசல்வரு வானிக் கருகிருளிற்
பட்கெதி ராக வருமொழி நீலம் பயிலுமலர்ந்
துட்கெதி ராகவின் னேசென்று பார்த்துண்மை யோருகவே. (௨௧௯)

பாங்கி தலைவியைக் குறியீட்த்து உய்த்துநீங்கல்.

சுவைதழு வக்குழைந் தார்காழி யோங்கலிற் சேவலைப்பே
டவைதழு வப்பொலி சோலையின் வாயணங் சீகமலர்ப்பூங்
சுவைதழு வப்பொலி கொம்பரை யொவ்வொர் கொடிதழுவ
யிவைதழு வக்கண் விடுத்தாநி லங்குற்றிங் கெய்துனனே. (௨௨௦)

தலைவன் தலைவியைக் குறியீட்த்து எதிர்ப்படுதல்.

விண்பார் புகழும் புகலிப் பிரான்றன் விளங்கருளா
னண்பார் சகல மொடுகே வலமொழி நல்லவர்போற்
பண்பார் மலர்தல் குவிதலில் லாதபொற் பங்கயமோ
வண்பா ரிரவிதழ் வாயடை யாததும் மாளிகையே. (௨௨௧)

தலைவன் தலைவியைச் சார்ந்தல்பயனாகப் புகழ்தல்.

மிடியாளர் வெம்பசி மேவிய வேலைவிண் ணுரமுதே
கடியாளர் கண்பிழைத் துற்றது போலுமிக் கங்குலினீர்
முடியாளர் சண்பைக் குடியாள ரென்வினை முற்றுமெற்று
மடியாளர் மால்வரைச் சார்நீ ரெனக்கெதி ராயதுவே. (௨௨௨)

தலைவி ஆற்றினது அருமைநீனைந்திரங்கல்.

மின்ன முழங்கிப் பொழிமா முகிலந்த விண்மறைக்கு
மன்ன முழங்கி வருவெள்ள நீரிந்த மண்மறைக்கும்
பன்னக வேணிப் பிரான்சண்பை நின்றிப் பசும்பொழிலென்
முன்னக நீவந்த வாறெந்த வாறிருண் முன்னவனே. (௨௨௩)

புரவலன் தேற்றல்.

இருள்வா யழுந்தி யெழாதார்க்கு முண்டுகொ ளின்பமென்றியா
னருள்வா யழுந்தித்தம் மோடொன் றுறுதொன்ற வாள்பரமர்
தெருள்வா யழுந்தினர் சேர்காழி நாதர்செவ வாய்மலர்நூற்
பொருள்வா யழுந்திய தோரிரு னோருநர் புன்மையரே. (௨௨௪)

புணர்தல்.

முன்றே மலர்க்குழ லூருந் றுறைபொழின் முன்பினுற்றாங்
கொன்றே யெனவுரு வுற்றுரை யாவின்ப முற்றதன
னன்றேசை வம்புகல் சாலோக மாதியொர் நான்குமுற்றே
மின்றே யெனிலிது தான்காழி நாயக ரின் னருளே. (௨௨௫)

புகழ்தல்.

சமைய விசேட நிருவாண மென்றுநஞ் சண்பைப்பிரா
னமைய வுரைத்த துணர்ந்தாய்கொ னீதனி யாகுவதே
சமையநி னங்கை தொடலே விசேடந் தரித்தகலை
யமைய நெகிழ்த்திட லேகிரு வாணமெய் யாமிதுவே. (௨௨௬)

தலைவி தலைவனைக் துறிவரல்விலக்கல்.

பாதம் பெரிதடுப் பார்க்கருள் வார்தம் படையெனப்பல்
பூதம் பெரிதுடை யார்னாழி யார்சிர பூதரப்பா
லோதம் பெரிதுகொ லென்ன வழுவை யழுவைகொள்கா
னோதம் பெரிதண்ண லேயெண்ண லேது மிரவரலே. (௨௨௭)

தலைவன் தலைவியை இல்வயிள்விலேத்தல்.

நீண்டங்கு மாறு படுமா லயன்முனின் றோனவர்மெய்
பூண்டங்கு மாறு புனைந்தோ னவர்ப்புணர் வார்களத்து
நாண்டங்கு மாறுநஞ் சுண்டோன் புகலினல் லாய்துயர்தா
யாண்டங்கு மாறு கொளத்தேடு நீமு னனைந்தருளே. (௨௨௮)

பாங்கி இழைவியையெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

சேற்பா லருகு முருகு பெருகு செருகுமலர்
நாற்பான் மலருளு மைம்பாற் கியைமலர் நான்கொணர்ந்தேன்
காற்பால் வளைமுர லுங்காழி நாதன் கயிலைவரை
மேற்பா லமர்தருக் கோற்பாலந் தேனிகர் மெல்லியலே. (௨௨௯)

பாங்கி தலைவியை இங்கொண்டேகல்.

பழிப்பாளென் பாட்டு முவந்தவ னண்ட பகிரண்டமுற்
றழிப்பா ளருளுடை யான்காழி மால்வரை யன்னையொண்கண்
விழிப்பாளப் போதெதிர் நில்லோ மெனிற்றன் விழிசிவந்து
தெழிப்பாள் பலவுங் கொழிப்பாள்செல் வாரந் திருமனைக்கே. ()

பாங்கி பிற்சென்று தலைமகனை வரவுவிலக்கல்.

பெருமான் கரத்தி லொருமான் றரித்தபெம் மானெருதேழ்
பொருமா னுயர்த்த வருமான் புகளிப் பொருப்பிறைவா
கருமான் கொடுமை செருமான வேடர் கலகமெண்ணு
தொருமான் பொருட்டுக் குருட்டினுள் வாய்வர லொத்ததன்றே. (1)

தலைமகன் மயங்கல்.

சேவென் றுணாக்கத் திருமாலேச் செய்த சிவபரனே
கோவென் றுணாக்க வெனக்கருள் வோன்வெங் குருவனாவாய்ப்
போவென் றுணாக்கப் பயின்றது போலனிப் பூங்கொடிவாய்
வாவென் றுணாக்கப் பயிராமை யான்செய்த வல்வினையே. (௨௩௨)

தோழி தலைவிதுயர்கிளந்து விடுத்தல்.

பாட்டொலி மல்குநின் னொருற்ற பின்பு பலதழுவு
மாட்டொலி மல்கும் புகளிப் பிரான்பொன் னடிச்சிலம்பு
காட்டொலி கேட்டன்றி வாழாவொர் கோதையிற் காவலநின்
கோட்டொலி கேட்டன்றி வாழா துயிரெங்கள் கோதைக்குமே. (1)

நீருமகட்புணர்ந்தவன் சேரல்.

மருணீக்கி யேயென் குடிமுழு தானும் வரதர்மனத்
தருணீக்கி யென்று மமர்ந்தறி யார்ரண்பை ஈரணங்கே
வெருணீக்கி யென்னுயி ரன்னுர்தம் மேனி விளக்கங்கொண்டே
யிருணீக்கி யிப்பொழு தேகுவன் யானென் னெயிலினுக்கே. (௨௩௪)

இரவுக்குறி இடையீடு.

இழைவிக்கு இதனை இழைவரவுணர்ந்தல்.

கலையே யுணர்வரி யான்காழி சூழும் கடற்றுறைவா
யலையே யறைந்தது வோபடர் பூந்துகி ரங்கொடியின்
றலையே வளைத்தது வோபுதி தாவனந் தண்மலரே
யிலையே செறிபுன்னை வாயிரு னேங்குதற் கேதுவென்னே. (௨௩௫)

தான்றிறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்ந்தல்.

வெளியே யுரைசெயி னுண்கேடு மாண்கொணம் வேந்தர்செயு
மளியேயென் றோரொலி கேட்டணைந் தேன்மற்றொன் றுகியது
நளியே செறியுநங் கானலின் வாயெனி னுனென்செய்கே
னிளியே புரைமொழி யாய்காழி வாண ரிருந்துறைக்கே. (௨௩௬)

பாங்கி தலைவன் தீங்கெடுத்தியம்பல்.

கனியாப் பொலிகை வளைநீ யிழக்கக் கருத்துமுதல்
வெளியாப் பொருளுரைக் கத்தெரி யார்சொல் விழையவென்று
முனியாத் தனிரிளங் கானலின் வாய்நம் முயலுளமுற்
தெனியாக் குறிவிளைத் தார்காழி யார்கடற் சேர்ப்பரின்றே. (௨௩௭)

தலைமகன் புலந்துபோதல்.

சேலே பொருகண் பொருட்டுக் குருட்டுத் திருட்டிருட்டுள்
வேலே பொருமுட் கடத்துத் தடத்து விடத்திடத்து
மாலே வியல்சிலைக் காழிப் பிரானருண் மாறுபட்ட
நூலே யெனவலைத் தாயென்னை யென்னை நுவறிநெஞ்சே. (௨௩௮)

புலந்திபின் வறுங்களும் தலைவிகண்டிரங்கல்.

தாயோ வருமிடம் வைத்தார் புகலித் தனிமுதல்வர்
வேயோ தருமண மால்கொண் மாணி விழையவைவேற்
சேயோ வெனவிற்கு மேய புகார்த்துறைச் சேர்ப்பார்த்தார்
நீயோகொண் டாய்புன்னை யேபெரி தாலுன் னெடுத்தவமே. (௨௩௯)

தலைவி பாங்கியோடுநாதல்.

வானப் பிறைக்குண மென்றிருந் தேன்சண்பை மன்னர்சடைக்
கானப் பிறைக்குணப் போன்றாலு நன்றுங் காமர்குமுற்
முனப் பிறைக்குணம் போற்றேய்ந்து தேய்ந்துபின் சாயுங்கொலோ
தேனப் பிறைக்குங் குழன்முகி லாயன்பர் செய்யுநட்பே. (௨௪௦)

தலைமகளவலம் பாங்கிதனித்தல்.

மதனீள் புயத்தர் குறிபிழை யார்வண் கமலைவிண்வாழ்
சிதனீள்வன் மீகத் துறைவார் சிரபுரச் செல்வரெனப்
பதனீள் கழிப்பெருஞ் சார்பா லடிக்கொளும் பான்மையன்றி
முதனீ டழையவ் விதனீள் கனியை முடிக்கொளுமே. (௨௪௧)

இறைவன்மேற் பாங்கி துறிபிழைப்பேற்றல்.

மறியிடத் தேகொள் பெருமான் புகலி வழுத்துமன்பர்
குறியிடத் தேவந் தருளுதல் போலெங்கள் கோதைகுறி
செறியிடத் தேவந் தருளுகி லீரென்செய் தீர்ப்படருங்
கறியிடத் தேசந்தின் பூஞ்சுனை தாழ்வரைக் காவலரே. (௨௪௨)

இறைவிமேல் இறைவன் துறிபிழைப்பேற்றல்.

மழைவர வோர்ந்து மயிலா நுறுங்குன்ற வாணர்மக
ளுழைவர வோர்ந்துகொள் ளாதோடி வாடி யுழன்றவ னென்
பிழைவர வோர்ந்துகொண் டோன்சண்பை யேத்தல நின்றனது
பிழைவர வோர்ந்துசொல் லாளெனின் யானெவன் பேசுவதே. ()

தலைவி துறியருண்டமை தோழி தலைவந்தணர்த்தல்.

ஒருகா லெழுந்தெறி யுந்தொறுங் காய்மு னுதிர்வனதேர்ந்
தொருகாக்கொ னின்குறி யென்றுபல் காலங்கங் குற்றுமுன்ற
ளொருகான் மிசைமுகக் கிளையோன்மன் றுட லுவந்தெடுத்த
வொருகாலென் னுட்பதிப் போன்காழி மால்வரை யோரணங்கே. (1)

தலைமகன் சொல்லியகோடுமை தலைமகட்துச்சொல்லல்.

காட்டொடு வெங்கொடுங் கான்யாறு நீர்தியிக் கார்வரைசேர்ந்
தீட்டொடு நித்திரை யில்லா தழுங்கிய தென்னளவோ
வாட்டொடு மன்றுணிற் பார்காழி நாத ரருளினையாய்
பேட்டொடு புள்ளுமற் றேயென்று காவலர் பேசினரே. (2சுரு)

என்பிழைப்பின்றேன்று இழைவிநோதல்.

பகல்வா யுறங்கி யிருள்வாய் விழித்துப் பகறுந்தே
னுகல்வாய் குவளை யனையகண் ணாளிவ ளுண்மையெனப்,
புகல்வாய் புகலிப் புராணர் பொருப்பிற் புரிந்திருந்து
மிகல்வாய் புயத்தன்பர்க் கென்பய னாய் திளங்கொடியே. (2சுசு)

தலைவி விருந்தேனவந்த பேருந்தகைநிலைமைகூறல்.

இரவே குறிபிழைத் தார்பக லேநம்மி லின்னமுதா
தரவே யுளேனென்றுற் றுரன்னை நல்கென்று ஊற்றினன்யான்
கரவேயில் சோறு முதன்முன்று மோர்த்தனன் காழிப்பிரா
னுரவே யுறுமொழி யன்றென்று நீங்கின ரொண்ணுதலே. (2சுஎ)

நாய் துஞ்சாமை.

பழுத்துப் படர்திரை யன்னைதுஞ் சாத படியெவன்மெல்
லெழுத்துப் படர்வல் லிளமுலை யாய்சண்பை யெய்தியன்பர்
கொழுத்துப் படர்புரி கூற்றங்கொன் றுரைக் குழிஇயம்பணியும்
வழுத்துப் படரொரு நல்லிரு னோவிந்த வல்லிருனே. (2சுஅ)

நாய் துஞ்சாமை.

என்கொடு மாமலந் தீர்ப்பார் புகலி யிகலில்கல்வி
நன்கொடு கேள்வி யிலாருரை போற்றுயி னன்பொழித்துப்
புன்கொடு வானெடும் போந்தின் கருக்குப் புரைபுலைவாய்
வன்கொடு நாய்குரைத் தாற்கொடுங் கூற்றும் வரவஞ்சமே. (2சுசு)

ஊர் துஞ்சாமை.

மலைவிதி சென்னிகைக் கொண்டார்மெய் யன்பின் வழிகழியா
நிலைவிதி யேத்தும் பிரம புரேசர் நிறைவிழுவோ
கலைவிதி யாமவர் கூத்தோ நகர்கண் படாததற்கென்
றலைவிதி யேயொரு பாழங்கூத் துருக்கொடு சார்ந்ததுவே. (2ரு0)

காவலர் கடுகல்.

சேறந்த கண்ணி யொருபாகர் காழித் திருத்தளியு
 னேறந்த வின்பறைக் கீயா தஞர்தரு மிப்பறைக்குத்
 தோறந்த வேறும்வன் கோறந்த தாருவுந் துஞ்சலொழி
 மாறந்த காவலர் வன்கையும் வாழிய வாழியவே. (௨௫௧)

நிலவுவேளிப்படுதல்.

மதியே யுணர்நங் குலக்கோதை கேள்வற்கு வாஞ்சைநற்றாய்
 துதியேய் மலர்க்கை யவன்கோன் முகக்கண் டொடலரிதோ
 நிதியே யடக்க மமரரு ஞங்க்கு நிறைபுகளிப்
 பதியேய் பவர்மதி போலடங் காயெனிற் பண்பல்லவே. (௨௫௨)

கூகை துழறல்.

எல்லா வுயிர்க்கு மிருடர்த் திடுமெம் மிறைவலக்கண்
 பொல்லா நினக்கிரு ளுண்டாக்கு மானின் புளையுணர்ந்தே
 கல்லா தவரணு காக்காழி யன்பரெங் கண்ணெதிர்தா
 ளொல்லா தவரில்வெங் கூகாப் குழறுத லொத்ததன்றே. (௨௫௩)

கோழி தூல்காட்டுதல்.

கோழிக்கு வேளுட னீறாக நோக்கு குழகர்கொம்பில்
 கோழிக்கு நாயகர் மேவிய வீழிக்குங் கூடலுக்குங்
 கோழிக்கு மன்படை யார்வரும் போது குரலெழுப்பங்
 கோழிக்கு நான்ெடுத்த திங்கெவ னேசொல் கொடியிடையே. ()

வனாதல்வேட்கை.

பாங்கி தலைவியைப் பருவரல்வினாது.

சடையென வேவின் றரித்தவர் காழித் தடத்திலன்னப்
 பெடையென வேநடப் பாயன்ப ரென்று பெருமையினோ
 வுடையென வேயனை மார்சொற் பனிவந் துலாயதுவோ
 விடையென வேமுகத் தாமரை வாடுதற் கேதுவென்னே. (௨௫௪)

அருமறைசேவிலி அறிந்தமைகூறல்.

கொண்டலம் பாண லெனுங்களத் தார்வெங் குருவனாவாய்
 விண்டலம் பார்புகழ் வேந்தரை யெண்ணி விழிப்பனித்தேன்
 கண்டலம் பாவலிற் கைத்தாயென் னென்னக் கடற்றினாயென்
 வண்டலம் பாவைகொண் டோடிற்றென் றோதி மறைத்தனனே. ()

தலைமகள்வருந்தொழிந்த அருமைசாற்றல்.

கூடிய பாசமொ னாந்தொழிந் தேவெங் குருப்பரன்மன்
 றூடிய பாத மடைவது போனில வாய்நகர்நாய்
 நீடிய காவலர் வெங்காவ லைந்த னிகழ்வொழிந்தே
 நாடிய வன்பரிங் கெய்தலுண் டாகுங்கொ னன்னுதலே. (உரு௭)

தலைவி தலைமகனுர்க்குச்சேல வொருப்படுதல்.

தாரூர் தடம்புயத் தோணிப் பிரானரு டாங்கியன்பர்
 சேரூ ரடையத் தடையெவ னோமுன் சிறந்தவரைப்
 பாரூர் புகழ்மிசு தும்மு ரெதுவெனப் பன்னிரண்டு
 பேரூரென் றூரெங்கு நார்தேடிச் செல்வது பெண்ணணங்கே. ()

பாங்கி இழைவனைப் பழித்தல்.

நன்கண்மை யாரணங் கேநம்மை யானு நலத்தர்மலர்ப்
 புன்கண்மை யாளர் திருத்தோணி யாரடி போற்றலரி
 னின்கண்மை யாத்த லுடையா ரின் மேவிப்பி னீங்குதலால்
 வன்கண்மை யாருண்முற் றும்பூலம் வாங்குநர் மற்றவரே. (உரு௯)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

வளக்குங் குரமுலை யாயுழி ரோம்பு மகிழ்நர்நம்பாற்
 கிளக்குங் கருணை யிலரா குதனங் கெடுவினை
 னளக்குங் கனக மதிர்காழி நாத ரருளினைல்லாம்
 விளக்குங் கதிரிரு ளாகுத லோர்தி விழிக்குற்றமே.. (உ௯0)

கன்வுதலிபுணாத்தல்.

பூவலர் சோலைப் புகழிப் பிரானருள் போற்றியமுந்
 நாவல ராதியர் நாமாயி னான வான்கனவு
 மாவலர் கோதைநல் லாய்நென்ன லாரிருள் வந்துவந்து
 காவலர் மார்புதந் தார்விழித் தேனென்றுங் கண்டிலனே. (உ௯௧)

கவினழிபுணாத்தல்.

அன்பே யவாவு புகழிப் பிராற்கன்பு ளானாயுன்னி
 யென்பே வெளிக்கொண் டிடமேனீ வாடி யெழிவிழந்து
 வன்பே யுருவமுற் றேனப் பிராணை வழுத்தியொரு
 மின்பே யுருவமுற் றுனென்ப ராலென் வியப்பதிலே. (உ௯௨)

தலைமகள் தன்றுயர் தலைவந்த உணர்த்தல்வேண்டல்.

சேவாய்நஞ் சண்பைப் பிராணைச் சுமக்குந் திறத்தனுமோ
 ரேவாய் விழியை வருத்தி யுருப்பத் தெடுத்திழன்ற
 மாவாய் கதையுடன் யான்படும் பாடும் வகுத்துரைத்துப்
 பாவாய் வருந ரெவரேநங் காவலர் பாலடைந்தே. (உ௯௩)

நின்று நியே சென்றுரையென்றல்.

எப்போது நின்னு ளமர்வார்க்கொன் றோதவங் கெய்துவர்யார்
செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மாலொடயன்
முப்போது மேத்தும் புகலிப் பிரானெம் முதலினஞ்சே
யொப்போது னன்பர்க்கு நீயே யுரைநின் னுளத்ததுவே. (உ௬௪)

அலிபாரீத்துற்ற அச்சக்கிளவி,

நல்லா ரொருவர்கற் றாற்றவு மாற்றிய நம்புகலி
வல்லா ரொருவ ரல்தூற்ற வாற்றிலர் மற்றவரும்
பல்லார் களுநனி தூற்றலர் யானெப் படிபொறுப்பேன்
வில்லார் மதிதுத லாய்கினை தோறெழும் வெய்துயிர்ப்பே. (உ௬௫)

ஆறுபாரீத்துற்ற அச்சக்கிளவி.

தோளா மணிசண்பை வாழ்வடு கேசன் றுணையடிக்கே
யாளா னவநம் புடைசார்ந் தியற்று மருண்மறந்து
வாளா விருப்பது கண்டுங் கொடிய வறியெனையுங்
கேளா தெழுந்தவர் பாற்செல்லு மாலென் கிளர்மனமே. (உ௬௬)

காமமீக்க கழிபடிகிளவி.

நீரே நிலாமன மேபிறி தாகு நிலாமனமே
காரே கரும்பனை யேகுமில் கூவுங் கரும்பனையே
பாரே பரவிலை யேமய றியப் பரவிலையே
வாரேகொள் வாரல்-ரேகாழி யார்க்கன்பர் வாரலரே. (உ௬௭)

தன்னுட் கையாறெய்தீடுகிளவி.

பன்னாக வேணிப் பிரான்காழி சூழும் பனித்துறைவாய்
நின்னாக முற்றும் பசந்தா யசைந்துகண் ணீருகுப்பாய்
முன்னாக மேவி வகரும் பனைபலர் மூழ்கிநிற்பாய்
புன்னாக மேரினை நீத்தகன் றுருமெப் புண்ணியரே. (உ௬௮)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

மன்னுங் கொடுமலந் தீர்ப்பார் புகலி மறந்துமற்றென்
றுன்னுங் கொடுவினை யாரினங் காவலர்க் கொண்டொடியே
பன்னுங் கொடுவரி யாளி யரிகரி பம்பியிரு
டுன்னுங் கொடுநெறி வாரற்க நீடுன்று சொல்லுகவே. ௮ (உ௬௯)

குறிவிலக்குவித்தல்.

பொறிவா யரவரைப் புண்ணியன் காழிப் பொருப்பணங்கே
நெறிவா யெமருட் சிலர்குறிப் பாலொன்ற னீருணர்வார்
கறிவாய் நறுஞ்சந் தனச்சாரல் வேரல் கலந்தபொழிற்
குறிவாய் வருத நகாதென்று கூறுநங் கொற்றவர்க்கே. (உ௭௦)

வேறிவிலக்துவித்தல்.

பாடுதற் கெண்ணிய யான்மல மாதி பறித்தருளிற்
கூடுதற் கெண்ணிய கோன்சண்பை யேத்துநர் கொள்ளுமின்ப
நீடுதற் கெண்ணி யவர்தரு நோய்க்கினை யாதுவெறி
யாடுதற் கெண்ணிய வண்ணைக்கொன் றோதி யகற்றணங்கே. (உஎக)

பிறர் விலக்துவித்தல்.

புரியொன்று கூழைநல் லாயன்பர் தம்மணம் போற்றியயான்
விரியொன்று மற்றையர் தம்மணம் போற்றும் விதிபுழுண்டோ
வரியொன்று மேனி யான்காழி வெற்பி லரியையவாய்
நரியொன்று பெற்றொழி வாருமுண் டோலிந்த நானிலத்தே.(உஎஉ)

தூவரை வரைவெதீர்கொள்ளுவித்தல்.

திங்கோய் புகலிச் சிவனா ருமையொடு சேர்ந்துறையு
மீங்கோய் மலையன் றிருஞ்சுனை வீழ வெடுத்தனித்தார்
தாங்கோய் வருநகை யோடுது போது தவாநமரென்
பாங்கோய் வரைவெதீர் கொண்டிடு மாறு பகருகவே. (உஎங)

வரைவுகடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வ்ளமபல்.

வலநீர் விறற்கழ லோயன்னை பென்னைநம் மாதர்முக
நலநீர் மெலிவுற்ற தென்னென நென்ன னவிறறியகிற்
றிலநீர் பரன்சண்பை சூழ்கடல் வாய்ப்புக்க தென்றுவிழிக்
குலநீர் கவிழ்ப்பமெய் வாடின ளாலென்று கூறினனே. (உஎச)

அலாறிவுறுத்தல்.

நன்மாலை கொன்றையுந் தும்பையு மாக்கிய நம்பரென்பு
வன்மாலை யும்புனை வார்காழி வாணர் வரையிறைவா
தன்மாலை யன்றி யொருமத வேள்பல் சரந்தொடுக்க
நின்மாலை யுற்றவட் கூரலர் சூழ்ந்து நெருங்கியதே. (உஎடு)

தாயறிவுணர்ந்தல்.

நன்கண்டு மாறடி யேற்கருள் வார்நறு நாவன்மலர்ப்
புன்கண்டு நீழலி னுர்சண்பை நாட்டுப் புனிதவன்னை
மின்கண்டு தாழு மருங்குனல் லாண்முலை மேற்பரந்த
பொன்கண்டு நெட்டுயிர்த் தாளினை யாட்கெங்ஙன் புக்கதென்றே. (உஎஎ)

வேறியச்சுறுத்தல்.

அசத்துக் கிரங்குகி லார்காழி வாழு மவரெனவோ
ரசத்துக் கிரங்குகி லாளாயி னானெங்க ளன்னையுநின்
வசத்துப் படுமொரு மாங்குயில் சேர்ந்து மயக்கமுற்ற
வசத்துப் பதைத்தல்கண் டான்வெறி யாடன் மதித்தையனே. (1)

பிறர் வரைவுணர்த்தல்.

பண்ணவ ரேத்து குருளிக் சங்கமம் பற்றுபதிக்
கண்ணவர் காழிக் கழுக்குன்ற மால்வரைக் காவலமுன்
விண்ணவ ரத்திரு மாதையிச் சித்த விதப்பொருவ
மண்ணவ ரித்திரு மாதையிச் சித்து மயங்குவரே. (உஎஅ)

வனாவேதீர்வுணர்த்தல்.

முருகோடு முன்ன முனிந்தேற் றமர்த்தவெம் மொய்குலத்தோர்
திருகோடு நிற்பது தீர்த்துநன் தேற்றுச் சிறப்பனிப்பா
ரிருகோடு கோட்டுக் களிற்றாய் வனாவென் றெழுதரினீ
குருகோடு வண்டுநங் குந்தடங் காழியெங் கோன்வரைக்கே. (உஎக)

வரையுநாளுணர்த்தல்.

ஆருற்ற வேணிக் கமலர்பொற் றேணி யமலர்வெற்பிற்
சீருற்ற கோதைக் குழல்வேட்கு நாளிது தேர்த்துகொண்மோ
காருற்ற சோலைக் கணிபு மலர்ந்து கலைமதியென்
றுருற்ற போதல்லீலோமணங் காட்டுமொம் மூரண்ணலே. (உஎ௦)

தலைமகளறிவு தலைமகய்த அறிவுறுத்தல்.

விழியேறு நெற்றி யுடையார் கொடியில்வெள் ளோறமைத்தார்
மொழியேறு சீர்கெழு சண்பைநண் பாமுழு முத்தமுலை
யுழியேறு பீருநீ கழலும் வளையு முணர்ந்துனக்குப்
பழியேறு மென்று மறைத்தா ளெனையும் பசங்கொடியே. (உஅக)

குறிபெயர்த்தீதேல்.

பொருவா ரிராத புயத்தார் புகலிப் புராணர்வெற்பின்
மருவார் தொழுங்கழ லாயிப் பொழிவெம் மாதனிப்பா
லொருவார் பலரும் வருவா ரணிமையி னேவிமணிக்
குருவார் நகையொடு செல்லுதி சேய்மைக் குறிகுறித்தே. (உஅஉ)

பகல்வருவான இரவுவருகென்றல்.

கதிவாய் விருப்பங் கழலா தெனக்குங் கடைக்கணித்த
நதிவாய் சடையர் கொதிவாய் மழுவர் நயந்தமரு
நிதிவாய் புகலிப் பதிவாய் மடந்தை நிகரின்முக
மதிவா யமுது பகல்வா யடைவதெவ் வாறண்ணலே. (உஅங)

இரவுவருவாணப் பகல்வருகேற்றல்.

உகல்வாய் வினையுடை யேன்யா நெனவெனக் கோங்கருள்செய்
மிகல்வாய் புகலி நருவடு கேசன் வியன்சிலம்பி
னிகல்வாய் களிற்றண்ண லேமாதர் செல்விள நீரிரண்டும்
பகல்வா யடையினன் றோநல மாய பயன்றருமே. (உஅச)

பகலினு மீரவிலும் பயின்று வருகேற்றல்.

புகலும் வருவுஞ் செவுமில் வேணு புரேசரன்பு
நகலும் விரவுநர் பாலுறு போழ்து நவிலினென்றோ
விகலு மரவுந் தொழும்ல்கு ளாளின் பினிதடையப்
பகலு மிரவும் பயின்றே வருக பகட்டண்ணலே. (உஅரு)

பகலினுமீரவிலும் அகலிவணேற்றல்.

ஏதிலர் வாயல ராம்பக லென்பணி யேற்றருளுஞ்
சூதிலர் கண்ணல ராமிரு ணீவரிற் றேன்றுமிரு
போதில ரென்னும் புகழ்மேவண் ணைந் புதர்வலப்பான்
மாதிலர் பிட்டுக்கு மண்சுமந் தார்சண்பை மால்வனாக்கே. (உஅசு)

உரவோனுழநுந்நுதலனுமரபும் புகழ்வாய்மையுங்கூறல்.

பொன்னுடு போற்றும் புகலிப் புராணர் புகழ்ப்பொருப்பிற்
கொன்னுடு வேல்வலங் கொண்டுதண் டாவிறல் கொள்பவரி
ன்னுடு மூருங் குலனு மரபு நகுபுகழு
மன்னுடு மெய்யு மணஞ்செயு மாதை மணஞ்செய்தனே. (உஅஎ)

ஆறுபாடித்துற்ற அச்சங்கூறல்.

வேட்டுக் குளிர்நகை யாளின்ப நீவரல் வேல்வெவன்
பாட்டுக் கருளும் பரன்காழி நாதன் பகம்பொன்மன்ற
மாட்டுப் புலியர வோவழி நேர்புலி வல்லரவு
காட்டுக் களிற்றுந மாவத்துக் சாத்த களிறலவே. (உஅஅ)

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக்கூறல்.

பச்சை மயிலொரு பாலுடை யாயெனும் பையரவக்
கச்சை யனாக்ககைத் தாய்தென்றல் சீறுங் கலந்தெனுமெ
னிச்சை முழுதுமென் னன்பரெண் ணுதமை யென்னெனும்வண்
கொச்சையுன் னரி னமும்விழு மோரெங் குலக்கொழந்தே. (உஅக)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

நீங்கும் பொழுதுகொன் னாகாது தன்னை நினைப்பித்தென்னை
வாங்கும் பொழுதுட் குறித்த பிரான்சண்பை மால்வரைவா
யோங்கும் பொழுது வறிதாக்கு வாய்கை யுறவண்ணத்துத்
தூங்கும் பொழுதும் விடாரன்னை மாரொரு தோகையையே. (உகூ)

காமயிகவுரைத்தல்.

கொட்கும் புலனுடை யேனஞர் தீர்க்குங் குழகர்சண்பை
நட்கும் பயனடை யார்போற் கலங்குவ ணல்லமுது
முட்கும் வருக்கைச் சிறுகோட்டுத் தூங்கு மொருகனிபோற்
பெட்கு முயிர்சிறி தாயினுங் காமம் பெரிதையனே. (உகக)

கனவுநலபுரைத்தல்.

நனவே யெனக்கருள் வார்காழி வாணர் நடுவனாவாய்
புனவே யடுவளைத் தோளா னிரவிற் புருந்தயிலிற்
கனவே சிறந்ததென் பாளல ரோவலிற் காணுமதை
புனவே கொடியதென் பாளிடை நீங்கலி னுத்தமனே. (உகஉ)

கவினழிபுரைத்தல்.

வருமந்த மாருத முன்றி லுலாஞ்சண்பை வாணரெனைப்
பொருமந்த காரம் புடைப்பா றருளுறு புண்ணியர்பார்
றருமந்த மாதவ மெய்தார் படைத்த தனம்பொருவ
வருமந்த மேனி யழகண்ண லேகொள்ளை யாயினதே. (உகங)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றல்.

கரும்பே கழுது கழுக்கெதென் னென்னுங் கழனிபெய்மூ
ரரும்பே பொருமுலை யாய்குறை யொன்றுண் டதுமுடிப்பான்
பொரும்பே உடல்விடை யான்காழி யூர்வழி போயுங்களுர்
விரும்பேர் மனையிதழ் மூடித் திறக்குமுன் மேவுவனே. (உகச)

மென்சோற்பாங்கி விலக்கல்.

இடைக்குறை யுள்ள விவள்குறை யன்றிமற் றேதுகுறை
விடைக்குறை கொட்டில்லை குந்தஞ்செய் தோனிணடை மேவியபா
சடைக்குறை முத்தி னழகுசெய் சண்பை யடைவழிகே
படைக்குறை யொன்னலர் மார்பாக் கியவிறற் பார்த்திபனே. (உகரு)

தலைவன் நீங்கல்வேண்டல்.

முடியாணா வேய்ந்த பெருமான் புகலி முழுமுதல்வ
னடியாணா நீங்கி யிருக்கினுங் கொங்கை யடர்மருங்குற்
றுடியாணா நீங்கி யிருக்கி லேனின்னுஞ் சொல்லுவதென்
கொடியாணா சூழெழி லின்றேசென் றிங்குக் குறுகுவனே. (உகஈ)

தலைவனைப் பாங்கிவிடுத்தல்.

என்றார் கொடிமதிற் காழிப் பிரானையெண் ணாதவரின்
மென்றார் மலர்க்குழல் சோர்வது யான்சொல்ல வேண்டுங்கொலோ
குன்றார் முலைநின் கொழுநர்தம் மூர்க்கொரு கோள்குறித்துச்
சென்ற ரெனுமுனம் வந்தா ரெனவந்து சேரண்ணலே. (உக௭)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்சேலவுணர்ந்தல்.

தொடையேறி வண்டு துயில்குழ லாய்துய ராதிதுகேள்
விடையேறி காரிய மொன்றறுப் பான்சங்கம் வெண்முத்தநீர்
மடையேறி யீனும் புகலிசென் றுர்குழை வாயுங்கன்கட்
கடையேறி மீளுமுன் னேவரு வேனென்று காவலரே. (உக௮)

தலைவி நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

நன்றோதி நூல்பல ஷோந்திநீர்க்கு மீது நலந்தருமே
துன்றோதி பங்குடை யார்சண்பை நாயகர் தோளம்வி
லொன்றோதி யென்பய னுமெனுந் தோள நுனைப்பிரியே
னென்றோதி முன்பிரிந் தார்தெளிந் தாரிடத் தென்பிழையே. (உக௯)

சேன்றோட்டலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

விரைமே விரவல் ரேயன்னை மாநும் விரவலரே
கரைகூழ் கருங்கழி யேழு ரலர்ப் பகருங்கழியே
திரைசால் சிறைக்குரு கேயெளி யேன்வெந் சிறைக்குருசே
வரைதீர்வென் வார்க்குரை பேசண்பை யாரையுள் ஓர்க்குரையே. ()

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவந்தல்.

பாசங் கொடுவருந் தாதென்னை யானும் பரன்புகலி
நேசங் கொடுதுதிப் பார்நகர் நின்று நிகழ்குடினே
யோசங் கொடுமுத்து முந்துதல் பாரவ ருரின்மொளவல்
வாசங் கொடுவரல் பார்மாத ராய்மந்த மாருதமே. (௩௦௧)

நெஞ்சநினைந்திரங்கல்.

கஞ்சந் தொடர்ந்து வருங்கழ லார்பின் கனிந்துதொடர்
நெஞ்சந் தொடர்ந்துடன் சென்றது வோவிடை நின்றதுவோ
வஞ்சந் தொடர்ந்துபின் மீண்டது வோவன்றி மாண்டதுவோ
நஞ்சந் தொடர்ந்து பொலிகளத் தார்சண்பை நாட்டகத்தே. (௩௦௨)

நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

மஞ்சே பொருகளத் தார்காழி வாணர் வரையிலெனை
நஞ்சே யெனவெறுத் தஞ்சேலென் னர்வழி நண்ணியவென்
னெஞ்சே யவரென்சொன் னாது கேட்டரி னீயென்சொனப்
வஞ்சே யுளர்கொ லிலார்கொலெந் கோது மறையொழித்தே. (௩௦௩)

கடலோடு புலம்பல்.

அருந்திய நஞ்சமுன் காழிப் பிரானுக் கருனியரீ
வருந்திய வெற்கெது செய்யாயென் கேள்வர்கை வேல்வலத்திற்
பொருந்திய னோக்கி முருகனென் றெண்ணினை போலுமவர்
திருந்திய தேர்செல் வழியழித் தேறுந் திரைக்கடலே. (௩௦௪)

ஆற்றோடு புலம்பல்.

மூவல்செய் வார்புனல் சூழமை யாறு முதுகுள் றெண்ணின்
ணவல்செய் வார்திழல் மேய பிரான்சன் றாட்டினின்று
மோவல்செய் வார்துரைத் தூரான் முறைத்திங் கொழுதுவையெற்
காவல்செய் வார்தொழில் கூறுந் நாணிக்கொல் காவிரியே. (௩௦௫)

புள்ளியோடு புலம்பல்.

பிரியா ரெவர்கொல் கொழுநன் போர்வரைப் பெண்ணன் நிமாற்
கரியார் நுழைநல் லாடனை நோக்கி யசிப்பொன்னே
வரியார் சிறையளி காளெனில் காண்மகி மோதிமங்கா
ஞரியார் பிரிவரி யாராக வாற்று முறுதவமே. (௩௦௬)

கையறுகிளவி.

மடலே பொலிகொன்றை மாணிகை யான்வழுத் தேனையுங்கை
விடலே துணிபெனக் கொள்ளாத வன்சண்பை மெய்நகர்க்குழ்
கடலே சுழிக்கரை யேகைகை யேகுளிர் கானன்மணற்
றிடலே தலைவர் டோல் குளுற வாலுயிர் தேம்புவனே. (௩௦௭)

கூடல்ழைத்தல்.

விழிக்குந் திருநத லான்கொடி யேன்வெல் வினையினத்து
மழிக்குந் திறலுடை யான்காழி சூழ்துறை யாய்சவைத்தேன்
மொழிக்குந் குமழுல் யான்வீரல் கன்றவெண் முத்தமணற்
சுழிக்குந் சுழிக்கு மொழிக்குங்கண் ணீரென்று துன்புறுமே. (௩௦௮)

தூறுவு பொய்யென்றல்.

மெய்த்தா ரிதழியர் வேணுபு ரேசர் விரிதுறையன்
புய்த்தார்வென் னோதிமஞ் சான்றாக முன்ன முறைத்திடுஞ்
பொய்த்தா ரவர்வருந் தாதிருந் தாரது போற்றிமெய்யென்
றெய்த்தார் வருந்துவ னென்றான் றுன்முன் னெழுத்தியலே. ()

மடமைகூறல்.

பெருகுறு ரீர்வென் மதிற்காழி யாருண் பெருவிடம்போற்
கருகுறு போதடி சூழ்பாம்பு மாவுந் கடந்தனியே
னருகுறு வார்பொருட் டிம்மெலி வோவின் னும் யானடைவேன்
முருகுறு கூழைநல் லாய்மட வோரிது முன்னுவரே. (௩௧௦)

தன்னுட்கூறல்.

புரிதரு செஞ்சடை யார்காழி நாதர் பொருப்பர்தந்த
 விரிதரு வெப்ப மவருர் வழிவரு மென்புனல்யாற்
 றிரிதரு மாறு படிவோமல் வீரம்புன லீர்த்துவரு
 மரிதரு பைந்தளிர் போர்ப்போநம் மேனி யடங்கலுமே. (௩௧௧)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைவன்வந்தமையுணர்த்தல்.

கண்பொழி நீருந் தனிமையும் பீருந் கழல்வளையும்
 பண்பொழி வாய்மயி லேயினி யேதுநின் பாலுணர்மோ
 விண்பொழி நீர்வைத்த செஞ்சடை யார்விளங் கும்புகலி
 நண்பொழி யார்மணிப் பொற்றே ரொடுமிங்கு நண்ணினரே. (௩௧௨)

வந்தோன்வன்னோடு பாங்கி நோந்துவினதல்.

நனவி னுணர்ந்திலி ராயினு மெங்க ணறுங்கொடியைக்
 கனவி னுணர்ந்திருப் பீருண்மை யேயெனிற் கண்டனிரோ
 சினவி னுதன்முலைப் பீருங்கண் ணீருமுட் சேருந்துன்பு
 மனவி னிடையர் கழுமலத் தார்வரை மன்னவரே. (௩௧௩)

தலைவன் பாங்கியோடு நோந்துவினதல்.

வீழ்வது கண்முத்த மோமுலை மேலணி வெண்முத்தமோ
 சூழ்வது பாயல் ரோவயல் வாய்நடுத் தோயலரோ
 போழ்வது மாலைகொல் வேலைகொ லோது புலையடி"ன்
 வாழ்வது செய்த பிரான்காழி நாதன் வரையணங்கே. (௩௧௪)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவந்திருந்த அருமைகூறல்.

செயிர்முடி யாவிதந் தீயோர்க் கருள்சண்பைச் செல்வர்துவன்
 பயிர்முடி யாவிதம் பெய்மழை போலப் பரவருளான்
 மயிர்முடி யாவிதம் பொன்போர்த் தெழுகொங்கை மங்கைக்கியா
 னுயிர்முடி யாவிதங் காத்தேன் வருத்தமுந் றுத்தமனே. (௩௧௫)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்போருட் பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கேன்றல்.

ஒருவா வளச்சண்பை யோவார் கவுணியர்க் கோங்குபைம்பொன்
 றிருவா வடுதுறை யிற்கொடுத் தார்தந் திருவருளான்
 மருவா வருஞ்சரம் போய்வரு வேனுங்கண் மங்கைகொங்கைப்
 பொருவா விலைகொண்டு மாதே புகறியப் பூங்கொடிக்கே. (௩௧௬)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். சுக

பாங்கி நீன்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கேன்றல்.

தாயே யனை யருணைப் பிரான்றிருச் சண்பைநகர்
போயே வருவல் புகறியென் பாய்புன்மை பூண்டுமலும்
பேயே யெனினும் பிரிவுரை யோதவுட் பேணுங்கொலோ
நீயே யுரைதின் பிரிவெங்கள் வாணுத னேரிமைக்கே. (௩௧௭)

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

தொடைநிலை வேணிப் பிராண்குடல் வாய்ச்சொன்முற் றாக்குறுநா
லிடைநிலை யெய்தி னுடனெய்த லாமற் றிருநிலையும்
படைநிலை நோக்கி கழுத்திற்பொன் னேறப் பசும்பொணுங்கள்
கடைநிலை யிற்குவிப் பான்சென்று மீளுவல் காழிமட்டே. (௩௧௮)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைவன்செலவுணர்த்தல்.

வலம்புரி நேர்நின் கழுத்திற்பொன் னேற்றியுன் வண்ணமுலைக்
குலம்புரி யும்பொ னிறக்கிடு பைம்பொன் கொணர்வதற்கே
யுலம்புரி தோளன்ப ின்றுசென் றுர்மன மொன்றுநன்று
னலம்புரி காவற் கமைத்தரன் காழி நறுதுதலே. (௩௧௯)

தலைமகளிரங்கல்.

சீரார் கவுணியர் போற்பாலை நெய்தல் செயவுமென்போ
ரேரார் மயில்செய வுங்கற் றுளார்கொ லிறைபுகலித்
நாரார் புயத்தர் தமையு மெமையுந் தழுஉந்துயர
மோரார் பொருளடறித் தேசாம் போயின தொத்ததன்றே. (௩௨௦)

பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

கயலார் புணற்பல் வயலார்தென் காழிக் கடவுள்வெற்பில்
வியலார் மயிலனை யாயார் பொருட்டன்பர் மேலியதோ
ரியலார் மழைக்க னெனன்மெய்ம்மை யாக விரங்குவையே
லயலா ரறியவுங் கூடுமன் றேறின் எனத்ததுவே. (௩௨௧)

தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

அண்ணவென் பார்துயர் நண்ண வகையரு ளண்ணல்வரைப்
பெண்ண தரஞ்செய் பிராற்பணி யாரிற் பிறர்துயர
மெண்ண மனமு மனமாகண் ணோட்ட மிலாதகண்ணங்
கண்ண வவர்பிறப் பும்பிறப் பாசண்பைக் காரிகையே. (௩௨௨)

வருதுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலத்தல்.

காழியம் மானைக் கழுக்குன்றிற் போற்றுங் கழுக்குமன்று
வீழியொண் வாய்மயில் வீண்கழு கொன்றுதன் மென்பெடைகற்
பூழிவெங் கான்வெயில் சாரா திறகுட் புகப்புரிதல்
வாழிகண் ணுற்றுமப் பாலே குவார்கொனம் மன்னவரே. (௩௨௩)

பருவங்கண்டு பேருமகன்புலம்பல்.

கதிக்கும் புகலிப் பிரான்ற்றிரு நீற்றிலிக் கானகத்துத்
திதிக்குந் தளவம் விளர்த்தன கொன்றை சிவந்தனமெய்
பதிக்கு மவன்மெய் வலத்தி னிடத்திற் பசந்தனதோண்
மதிக்குங் களத்திற் கறுத்தன காரன்பர் வந்திலரே. (௩௨௪)

இதுளை வம்பேன்றல்.

மருவ மருவ வினிக்கும் பிரான்சண்பை வாணர்வெம்மை
பொருவ வருவி மழையெனச் செய்யுளொன் றோர்புலவன்
றிருவ முறச்செயப் பெய்ததென் றோதுந் திசைமுற்றுங்கார்ப்
பருவ மிதுவெனல் வம்பேரும் பேர்கொள் பனிமொழியே. (௩௨௫)

இறைமகன் மறுத்தல்.

நனையின் றனபகங் கொன்றைக டோன்றி நகமலரு
முனையின்ற முத்தலை வேலண்ணல் காழி முதுகுன்றின்மின்
றனையின்ற கார்ப்பரு வம்பொய்ம்மை யாலெனச் சாற்றுநின்சொ
லெனையின்ற தாய்வந்தி யென்னுஞ்சொற் போலு மிளங்கொடியே. ()

அவதூதாதிவந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவிசுறல்.

நீர்வந்த தோணி புரத்தீசர் வெற்பி னிகழ்பருவக்
கார்வந்த தென்று கருதிநை பேனங் கடைமறைக்கும்
பார்வந்த பொன்னோடு மார்வந் தவாதன்பர் பன்மணிப்பொற்
றேர்வந்த தோதநம் முர்வந்த தாவித் திருமுகிலே. (௩௨௭)

தலைமகன் ஆற்றல்.

பழியே யறநல் வழியே யுலகம் பரிப்பவர்கொல்
விழியே யலர்செயு மாறொழுங் காழி விமலர்செவ்வாய்
மொழியே பெனத்துணர்ந் தேனினி முன்னலென் முன்னுகடற்
குழியேய் தரக்கொள் புனன்மான் குளப்படி கொள் புனலே. (௩௨௮)

அவன் அவட்புலம்பல்.

கார்கொடி தென்னுங்கொல் கூடலு றுது கவிழ்ச்சும்விழி
நீர்கொடி தென்னுங்கொ லென்னைச் சுமந்து நிகழ்தருமித்
தேர்கொடி தென்னுங்கொ லூர்கொடி தென்னுங்கொ றீரரிய
நார்கொடி தென்னுங்கொ னம்மான் புகலி நறுதுதலே. (௩௨௯)

தலைமகன் பாகனோடுசொல்லல்.

ஆரோடு கொன்றையுந் தும்பையுஞ் சூடு மழகரம்
ரேரோடு வாழ்வயற் காழியில் வாழி யியல்வலவா
பீரோடு சிந்துகண் ணீரோடு வாடுமொர் பெண்முனமிக்
காரோடு முன்னநந் தேரோடு மாறு கருதுகவே. (௩௩௦)

வகாவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். ௫௧

தலைமகன் மேகத்தோடு சோல்லல்.

தெண்ணீர் பருகி யெழுமுகில் காணர் திருந்திழைமு
னண்ணீர் நணுகி லிறையவர் காழிநண் ணரிவரு
கண்ணீர் பொழிபுமவ் வெந்நீ ரமலைகந் நீர்நிகர
மண்ணீ ருலகெனப் போர்க்குமொண் டேரு மறிதருமே. (௩௩௧)

பாங்கிலலம்புரிகேட்டு அவன்வரவறிவுறுத்தல்.

வலம்புரி யேற்கு நலம்புரி வார்வண் டுழாபணிதா
வலம்புரி யேமெய்க் கிடுவடு கேசர் வகாநின்கக
வலம்புரி யேதமொன் றுண்டுகொ லோவன்பர் வந்தனர்வெள்
வலம்புரி யேயினி தார்க்கின்ற தோர்கொச்சை மாமயிலே. (௩௩௨)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

வள்ளிய வன்பர் வரவெனக் கோதியென் வான் றுயரந்
தள்ளிய சங்கமங் கம்புனை வார்திருச் சண்பைவள
ரொள்ளிய ஞானசம் பந்தப் பிரான்மு னெலித்தல்செயும்
வெள்ளிய முத்தின் றிருச்சின்னம் போன்று விளங்குகவே. (௩௩௩)

தலைமகன்வந்துழிப் பாங்கி நீனைத்தமைவினுதல்.

நடத்தே பயில்கழ லார்சண்பை நாடன்ன நங்கைகொங்கைக்
குடத்தே நிறைந்தபொ ணேக்காது வேறுபொன் கொள்ளநெடுங்
கடத்தேசென் றிருண்டு கொல்லோவம் மாதுங் கலங்கலினெஞ்
சிடத்தே ஶியிறல் வலத்தே யயில்கொ ளிறையவரே. (௩௩௪)

தலைவன் நீனைத்தமைசெப்பல்.

படந்தொறுஞ் செம்மணி வாய்ப்பணி பூண்பரன் பங்கயப்பூந்
தடந்தொறு மன்ன மலிசண்பை நாடன்ன தாழ்குழலோர்
திடந்தொறு மேவிவெந் தீன்னை யேனனி சென்றசென்ற
விடந்தொறு நீநின் மடப்பாவை போடு மியங்கினையே. (௩௩௫)

தலைவன் ஆற்றுவித்திருந்த அருமைவினுதல்.

கன்ன ருரித்தது போலென்னை யாண்ட கருணைப்பிரான்
றுன்னர் மதிலொரு மூன் றஞ்சட். டோன்சண்பைத் தொல்வகைவாய்ப்
பொன்ன ரணியில் யானும்மி னின்றங்குப் போகியபி
னென்ன ருயிரையெவ் வாறற்று வித்திங் கிருந்தனையே. (௩௩௬)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

கடல்குழ் புகலிப் பெருமான் றிருதுதற் கட்பொலிவை
யடல்குழ்வை வேலிறை வாகிறி தோதி யலர்ப்பகழி
யுடல்குழ் வதுசற் றெழித்துநின் வாய்மை யுரைத்தளித்தேன்
மடல்குழ் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மயிலினையே. ()

வனாவமுலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமை

பாங்கி காதலகீதுணர்த்தல்.

ஆரு ரடங்க முனங்குண்டை யூர்நெ லடங்கவுய்த்த
காருர் குறளிற் புகலிப் பிரான்விற்ற கர்த்தெடுத்தாங்
கேருர் களிற்று மிசையேற் றுபுவந் திறக்கினநம்
மோருர் முலைவிலை யென்றன்பர் நல்குபொன் னெண்ணுதலே. (1)

காதல் நற்புயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

பொன்று வளமைப் புகலிப் பிரான்மணம் பூண்டுமுகின்
மின்று விமயம் புகுதரு கான்மகிழ் மேனையப்போற்
குன்று விறலுடை யார்மணம் பூண்டு குறுகினம்மூர்
நன்று மணவணி கண்டாய் மகிழ்தரு நம்மினுமே. (௩௩௬)

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்துணர்த்தல்.

மேற்று ரகையி னரும்பார் பொழிற்சண்பை வித்தகர்வெண்
ணீற்று ரடல்விடை யேற்று ரருளி னிறைமகிழ்விற்
போற்றார் முடியிட றங்கழ லார்த்தந் பொன்முழுது
மேற்றார் நமினித் தூற்று ரயலவ ரீர்க்கொடியே. (௩௪0)

தலைமகள் உவகையாற்றது உளத்தோடுக்களத்தல்.

அரவெழுந் தார்க்கு மவிர்சடை யார்சண்பை யாளர்வெற்பி
லுரவெழுந் தார்க்கு முருவுடை யார்நம தூரகத்தே
வரவெழுந் தார்க்கும் பகலே யிகலின் மணமுரசு
மிரவெழுந் தார்க்கு முருவ மிலார்முர சென்செயுமே. (௩௪௧)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

மன்னும் புகலிப் பிரான்கட வூரில் வழத்தொருவற்
றுன்னுங் கொடுஞ்சம னைத்தெறல் போலச் சுடரிலேவேன்
மின்னுங் கரத்தரிம் மாதுயிர்க் கூற்றம் விலக்கினரென்
பன்னுந் திறத்த தவர்வாழ்க வாழ்கவிப் பாரென்றுமே. (௩௪௨)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பராநிலகாட்டல்.

செய்யே மலிசண்பை யார்பாற் கவுரி திருவடிகண்
மொய்யே ருருக்கு மணிபணிந் தாங்கிம் முதுகுன்றின்வாய்
மையே பொலிகண் மணம்பொருட் டாக மகிழ்ந்தணங்கைக்
கையே குவித்துப் பரவுதல் காண்கரின் கணவிடுத்தே. (௩௪௩)

அறத்தொடுநிற்றல்.

௩௩

பராநிலைகண்டதலைவன் மகிழ்தல்.

நாதன்மை தாய களத்தான் புகலி நகுவரைமா
 னோதன்மை சானம் மணம்பொருட் டாக வுவந்தணங்கைத்
 தீதன்மை மேவ மலர்தூய்ப் பராவுத நேர்தரினந்
 காதன்மை தானெஞ்ச மேவஞ்ச மேயிக் கடலகத்தே. (௩௪௪)

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

ஆலத்தின் கீழுறை வர்காழி நாத ருளையையாய்
 கோலத்தின் கிள்ளை குளிர்மொழி பேசுங் குலவுபொழில்
 காலத்தி னன்மலர் நல்கும்பந் தாடுங் கடுப்புமுண்டு
 நீலத்தின் முத்தம் பிறப்பதற் கேதுவெ னீயுரையே. (௩௪௫)

தலைமகள் கலுழ்த்தற்காரணங்கூறல்.

பூண்பது வானர வாக்கிதென் காழிப் பொருப்பிறைவர்
 காண்பது நாமது காரண மாகக் கரிசுழைத்து
 மாண்பது மேவப் புண்பூங்கை யோவும் வளையென்றோஇ
 யேண்பது மாதனி போல்வாய் கலுழு மிருவிழியே. (௩௪௬)

தலைமகள் தெய்வங்காட்டித்தேளிப்பத் தேளிந்தமை எய்தக்கூறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்காழி நாதர் புகார்த்துறைவாய்
 மின்னே கடற்றெய் வதங்காட்டி யன்பர் விரித்ததெல்லாந்
 கொன்னே யவ்வென் றிருந்தேன் கயல்கொல் குருகினொடந்
 கென்னேழுட் கைதையு முண்டோது மோகரி யென்செய்வனே. ()

தலைவன் இகந்தமை இயம்பல்.

போழுங் குளிர்மதி சூடும் பிரான்புக லித்துறைவாய்
 வாழந் தலைவர் கலந்தவந் நாளங்கு வைகுகொலை
 சூழுங் குருகு கரியுரை யாமை துணிந்தனரி
 லாழும் படியெனை நீத்தடைந் தார்த மகனகரே. (௩௪௮)

தோழி இயற்பழித்துரைத்தல்.

மேதக் கவர்புக முங்காழி மேய விறல்வடுக
 நாதக் கடவுளை நண்ணுரி னீதுயர் நண்ணமயி
 லேதக் கனமு னிசைத்தயர்ந் தார்பின்ன ரென்னிலிவ
 ரோதக் கவர்மிக் கவர்யா ரிவரி னுணர்தரினே. (௩௪௯)

தலைமகள் இயற்பட்மொழிதல்.

அடியார் கருத்தின் படியார் பிறைகொண் டலங்கரித்த
முடியார்நஞ் சண்டு முடியார் புகலி முதுகிரிவாய்
வடியார் மலர்க்குழன் மாதேமுற் சூளு மறந்தகலுங்
கொடியா ரெனினு மவரே யெனக்குக் குலதெய்வமே. (௩௫௦)

தேய்வம்போறைகோளச் செல்தவமென்றல்.

நொதுமல ரல்லாதஞ் சூண்மறந் தாரென்று நோதலுறப்
புதுமலர் மாலைப் புயத்தாளைச் சீறல் பொறுத்தியென்று
விதுமலர் வாண்முகத் தாயெழு வாவப்பி மென்புழு
மதுமலர் தூவிப் பணிவாம புகலி வடுகணையே. (௩௫௧)

தலைவி இல்வயிற்சேறித்தமை இயம்பல்.

கற்றைச் சடையுடை யான்காழி நாதன் கயிலைவரைச்
சுற்றைப் புனைபொழி லாடுசென் றுடற்க் தோகையென்று
ளிறறைத் தினமன்னை யெய்த்தனள் போலுமெய் யேறியபி
ரொற்றைத் திகிரியுள் ளார்மாத ராயி துணர்ந்திலே. (௩௫௨)

சேவிலி கணையிருளவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

மைவாய் விழியொரு பாலார் புகலி மணிவடைப்பாற்
கைவாய் வடிநெடு வேலோடு வந்துநங் காளைநிற்கப்
பைவா யரவல்கு லாய்தா யிருண்டுப் பார்த்தற்புதத்
தைவாய் முருகென் றெழிந்தா ளதுநந் தவப்பயசே. (௩௫௩)

சேவிலி தலைமகன்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியவிலுதல்.

கனங்காவல் கொண்ட குழலாய் பொழிலெழிற் காழியினென்
மனங்காவல் கொண்ட பெருமான் வரையில் வயங்குதினைப்
புனங்காவ னீத்தபின் மெய்வேறு பட்டுநம் பொன்கைவளை
யினங்காவ லோவி யொழிவதற் கேது வியம்புகவே. (௩௫௪)

வேறிவிலக்கல்.

சொல்லவர் தீரிக் குடில்வா யரன்சண்பை துன்னலரிற்
பல்லவர் தீர்கொம் பரின்மெலி வாளுட் படர்தருநோய்
வெல்லவர் தீர்கொல் வெறிவேல ரேயிவ் வெறுந்தகரைக்
கொல்லவர் தீர்கொல் சொலவேண்டுங் கோபங் கொளாதெனக்கே.()

வேறிவிலக்கியவழிச் சேவிலி தோழியைவினாத்தல்.

குறியாட்டை மன்று ணவில்வார் புகலிக் குழகர்வெற்பிற்
செறியாட்டை யென்னிலு நீகண்டு ளாய்கொ றிருந்திழையே
மறியாட்டை யீர்த்து முருகனுக் கீந்துந மங்கையுய்ய
வெறியாட்டை யாற்றிடுங் காற்றடுத் தாய்சொல் வினைந்ததென்னே.()

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

அரனார் புகலிக் கடற்றுறை வாய்வண்ட லாட்டிழ்க்கைதை
வரனார் மடல்குரு கென்றனள் யான்மட லென்றனனென்
அரனார் தரச்செ யெனக்கலுழர் தாளது கண்டிவினார்
துரனா ரொருவர் முறித்தளித் தேகின ருள்ளதிகே. (௩௫௭)

புனரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

மருதுறை யேகன் புகலிப் பிரான்வன நாட்டுருதி
யொருதுறை மூழ்கவுண் ணீரீர்த்த லான்மற் றொருதுறைபோய்க்
கருதுறை நாவுக் கரசெனத் தோன்றுமக் காலையினோர்
விருதுறை வேலவ னாற்கனா யேறினண் மெய்ம்மையிகே. (௩௫௮)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

வாரேறு பூண்மூலை பங்கர்தென் காழி வரைப்புனத்துக்
கூரேறு கோட்டுக் களிறென்று சிறிக் குறுகவினார்
தேரேறு கோதை நடுக்குற்று வீழ வெடுத்தணைத்தாங்
கோரேறு போல்வர் துதவின ரான்முன் னுதவினரே. (௩௫௯)

மணயிலக்கல்.

அற்றூர்க் கருளும் பிரான்காழி நாத னருளியநூ
லுற்றூர்க் குரியவர் பொற்றொடி யாரென் னுணர்த்துதலான்
மற்றூர்க் குரிமை யுளதாகு மோவென் வகுப்பதன்னாய்
நற்றூர்க் கருங்குழற் செவ்வா யொளிர்வெண் ணகைமணமே. ()

தலைமகன்வேற்றுமைகண்டு நற்றயிச் செவிலியை வினாது.

கங்கா தரர்தென் கழுமலத் தீசர் கழனினைவார்
தங்கா தரப்பொரு வப்போம் வளைகளத் தாளமைத்த
பொங்கா தரமெங்கும் போர்ப்பது போலெங்கும் போர்த்தெழுபொன்
மங்கா தரகர வேன்னுற்ற தோநம் மயிற்கணங்கே. (௩௬௧)

செவிலி நற்றயிக்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

மானாறு பாகத்தர் தென்காழி நம்மகள் வாயின்மூலைப்
பானாறு மின்னும் புறந்தோன் றினவல பல்லுமுதிர்
சூனாறுற் றென்ன முதுக்குறைந் தாளினிச் சொல்வதென்யான்
றேனாறு பூங்குழ லன்ன யினித்தக்க செய்கைநன்றே. (௩௬௨)

நற்றயித் தமருக்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

குருத்துக் கிசைந்த பொடிபூசு மேனியர் கோயில்கொடென்
மருத்துக் கிசைந்த மணிமாடக் காழி வரைநமர்கான்
முருத்துக் கிசைந்த முகைமூரன் மாது முதுக்குறைந்தாள்
கருத்துக் கிசைந்த வரைநாடி யாற்றுங் கடிமணமே. (௩௬௩)

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவந்த உடன்போக்குணர்த்தல்.

பொல்லா மலமொழிப் பர்காழி நாதர் பொருப்பிறைவா
வில்லா நுதல்பிரி வாற்றாள்பொற் கொங்கை விலைக்குலக
மெல்லா மனிப்பினு மீயா ரெமரிஃ தெண்ணினஞ
ரொல்லாநின் னூருக் குடனழைத் தேகுத லுத்தமமே. (௩௬௪)

தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்தல்.

முடியைந் துடைய பிரான்காழி வாணன் முதுகிரிவா
யடியைந் தெடுத்துவைத் தைங்காத மென்றஞ்சு மாயிழையைய
வடியைந்து பாற்குழ லாட்கொண்டு செல்ல மனங்கொள்வலோ
கடியைந் துடைய கிரதிய ரேசெலுங் கானகத்தே. (௩௬௫)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

ஆலை மலியும் வயற்காழி நாத ரருள்கலந்த
வேலை மறமு மறமா மருளும் விரும்பருளா
நூலை மதிக்கு நினைக்கலந் தாலெங்க னூலிடைக்குப்
பாலை மருதமன் றேவினி யாது பகர்வதுவே. (௩௬௬)

தலைவன் போக்துடன்படுத்தல்.

துண்ணிய நாயகன் றென்காழிச் சம்பந்தர் நோக்கமெய்யி
லண்ணிய வெப்பம் வழுதியற் றுங்கெனை யாண்டுகொண்ட
புண்ணிய மாமயி னோக்கவெம் பாலையிற் பொங்குவெப்பந்
தண்ணிய தாகுமென் றேதுணிந் தேனின் றனிக்கருத்தே. (௩௬௭)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

சேலை யவாவு வயற்காழி நாதர்ப்ஃ றேவரெற்பு
மாலை யவாவு சடையார் கயிலை மயிலினையா
யோலை யவாவு செவிசுவி மாமுலை யுங்களன்னம்
பாலை யவாவுங்கொ லென்றார்நங் காவலர் பைங்கொடியே. (௩௬௮)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

எண்பிறப் பைத்தவிர்த் தார்காழி நாத ரிமயத்தினு
ணண்பிறப் பைத்தர லானம் பிறப்பு நகுபிறப்பே
யொண்பிறப் பைத்தரு வண்காரைக் காலம்மை யோர்ந்தலவோ
பெண்பிறப் பைத்தவிர்த் துற்று னொருகரும் பேய்ப்பிறப்பே. ()

கற்புமேம்பாடு பாங்கிபுகழல்.

பூவணை யாய்நினக் கோதுவ தென்னை புகலியினர்
தேவனை யேயருச் சிப்பார்க்கு மாமந் திரங்கிரியை
பாவனை, நாண மடமச்சங் காண்குலப் பாவையர்க்கு
மேவனை யார்க்கன்பு, தேரினை யார்க்கு விரும்புகற்பே. (௩௭௦)

தலைவி ஒருப்பட்டேழ்தல்.

நாறுங் கடுக்கைச் சடையார் புகலினல் லார்பலர்வாய்
கூறுங் குறிப்பு மனைமா ரியற்று கொடுஞ்சிறையு
மேறும் பசப்பு மதவே டிடிப்பும்ற் றெயதுமிடை
யூறுங் கெடுப்பலின் னேயொரு நானன்ப ரோடுசென்றே. (௩௭௧)

தலைவி ஒருப்பட்டேழ்தமை பாங்கி தலைவழ்துணர்த்தல்.

பந்துங் கழங்குமென் கைக்கொடுத்தாளுட் பரிந்துகண்ணீர்
சிந்தும் பசங்கினி சிந்தாது போற்றிச் சிறப்பியென்றான்
சந்துங் கறியுஞ் செறிபொழிற் குள்ளந் தளரலென்றான்
முந்துங் களிற்றண்ண லேயரன் காழி முகிழ்நகையே. (௩௭௨)

பாங்கி சுரத்தியல்புணாத்துழித் தலைமகள்சொல்லல்.

மறைக்குந் திருநெடு மாற்குமெட் டான்சண்பை வாணுதலா
ரிறைக்கு மலர்க்கு மதவே ளலர்க்கு மிலகுறுவான்
பிறைக்குந் குறைக்குந் தனிமைக்குந் தாயர் பெருக்குகொடுஞ்
சிறைக்குந் கொடிபுது வோவன்ப ரோடு செலுஞ்சுரமே. (௩௭௩)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல்.

யான்செயும் விண்ணப்ப மீதுநற் றுய்தந்தை யான்றவனீ
மான்செயு நோக்கிக்கு நின்னருண் மாறுநின் மாலயன்மேன்
மீன்செயு நீர்த்தடங் காழிப் பிரான்நிறு வீழிப்பிரான்
றான்செயும் பேரருண் மாறுது மோர்தி தராதபனே. (௩௭௪)

பாங்கி வைகிருள்விடுத்தல்.

பற்றுமுன் மேவும் பரன்காழி நோக்கியிப் பாவையொடு
சற்றுமுன் போதிரிவ் வைகிருள் வாயெங்க டாய்நமரை
யுற்றுமுன் கூறுவ கூறியிவ் வுர்க்கெளவை யோவச்செய்து
மற்றுமுன் னேவந்து கூடுவ னுனிற்பன் மன்னவரே. (௩௭௫)

தலைவன் தலைவியைச் சுரத்துய்த்தல்.

மணம்புரி நாளம்மி யேற்றலெவ் வாறென்று மாழ்குறுமென்
குணம்புரி காரிய மிக்கழ காயிற்று கோமளமே
பணம்புரி பாப்பணி யார்காழி பெண்ணலர் பற்றுலெம்மைக்
கணம்புரி காட்டுண் மெலப்பெயர்ப் பாய்திருக் கான்மலரே. (௩௭௬)

தலைமகள் பொழில் கண்டியந்தல்.

சுந்தரர் தென்குரு காலூர்க்குச் செல்வழித் தோன்றுமொரு
பந்தரின் ஞானசம் பந்தர்க்குத் தோன்றுமொர் பந்தரினிற்
சுந்தர மார்சண்பை யாள்வா ரருளிற் றெருகிழலின்
பந்தரு சோலையொன் றுற்றது காணம் படர்தெறவே. (௩௭௭)

தலைமகள் தலைமகள் அசைவறிந்திருந்தல்.

மருக்கோல வர்குமன் மாதே பரிதி வழங்கமுது
முருக்கோல மார்தின் முகமா மதிநல் குறுபுனனு
மிருக்கோல மிட்டு முணரான் புகலி யெனவடுத்த
திருக்கோலக் காவி னிருந்தொழிப் பாம்பின்பு செல்லுவமே. ()

தலைவன் தலைமகளை உவந்தலாடாடி உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மையோ வெனுங்களத் தார்காழி நாதர் வழங்கருளாற்
பொய்யோ வெனுநிள் னிடையூத்தன் முன்செய்புத் தேடன்கையோ
வையோவக் கூந்தன் முடித்துமென் பூவு மணிதல்செய்யென்
கையோ சிறந்தன யாருரைப் பாரிந்தக் கானகத்தே. (௩௭௯)

கண்டோர் அயிந்தல்.

புன்முனை யாவிந் நெடுங்கொடுங் கானம் புகுநல்லர்
நென்முனை யாமென் மலங்கெடுத் தாள்சண்பை நித்தனருண்
மன்முனை யாமுரு கோவிந்த நம்பிநல் வள்ளியெனு
மன்முனை யாமதி போன்முகத் தாங்கொலிவ் வாயிழையே. (௩௮௦)

கண்டோர் மகிழ்தல்.

அணிகெழு மாதின் பிடிநடை காண வவன்பின்செலு
மணிகெழு தோள னரன்காழி யன்னவன் மால்களிற்றின்
றிணிகெழு போர்நடை காண்பா ன்ணையன்பின் செல்லுமிந்தப்
பிணிகெழு கூந்த லெனில்பா ரிவரன்பு பேசுநரே. (௩௮௧)

கண்டோரிங்கல்.

கடந்தா ளல்லிசிறு பேதைப் பருவரிக் கன்னியன்னே
நடந்தாள் கணவன் பணிதலைக் கொண்டிந் நகுக்கொடுங்கான்
றடந்தா ளுடைத்தருச் சூழ்சண்பை நாதர் சயிலத்துண்ணே
யிடந்தா ளல்லிவ னைப்பெற்ற பாபியென் னுகுவளே. (௩௮௨)

கண்டோர் காதலின்விலக்கல்.

மெல்லியல் வாடு நகரணித் தன் றுவெய் யோன்விழந்தா
னல்லிய லாழி யகம்புரன் காழி யணுகலரிற்
கல்லியல் காடுபல் கானியா றிப்பங்குங் கடுங்கொடுமா
வல்லிய றோளவெம் மிற்றங்கி யேகுந் மாதொடின்றே. (௩௮௩)

கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவை.

நுக

கண்டோர் தம்பதியணிமைசாற்றல்.

மின்ன வெனதுடங் கும்மிடை யாளொடு வேல்வலங்கொண்
மன்ன வினைய கழிப்பாலை முல்லை வனமிரண்டும்
பின்னாக நீநடந் தாலெதிர் தோன்றும் பிறந்துழல்வோர்
முன்ன வமலமுன் னோனுறை காழி முதுநகரே. (ந.அ.ச)

தலைவிகீதந் தலைவன் தம்பதியணிமைசாற்றல்.

உடல்கூழ் பிணிக்கு மருந்தாக மண்ணிட் றிதையொழிக்கு
மிடல்கூழ் புகழ்த்திரு வேளூர் கடந்து விரவுவமேன்
மடல்கூழ் கருங்குழ லாய்காண லாமின்னும் வந்துகருங்
கடல்கூழ் வதுபொரு வும்பொழில் சூழ்பரன் காழியையே. (ந.அ.ரு)

தலைவிகீதந் தள்ளுகாட்டல்.

நல்லாய் நயனம் விடுக்தெதிர் காண்க நகுதடலே
வெல்லா யகலக லென்றுகை நீட்டி விக்குதல்போல்
வல்லாய் கொடிதுவன் பொற்கோ புரமு மணிமதினுஞ்
செல்லாய்செய் குன்றமுஞ் சூழ்பரன் காழித் திருநகரே. (ந.அ.க)

தலைவன் தம்பதியடைந்தமை தலைவிகுணர்ந்தல்.

திகழும் பிரம புரமிஃ தப்பெயர்த் தீர்த்தமிது
நீகழும் பிரமலிங் கேசரி லீது நிலையழகி
புகழுமி லீதிது கோணிப் பிரானில் புகுந்துயபொற்
ககழும் வடுகனி லீதிது சம்பந்த னுரினமின்னே. (ந.அ.எ)

தலைவன் தலைவியோடு தள்ளுகாட்டல்.

சொல்லிய சிர்த்திருக் காழிப் பிரான்றனி சூழ்ந்திறைஞ்சிப்
பல்லிய மார்ப்பு மறுகடு சென்றுபல் லாண்டிசைப்ப
வல்லிய நேர்விறன் மன்னன்மின் னொளொடு பாவிகையுட்
புல்லிய மங்கல் மோங்கப் புகுந்து பொலிந்தனனே. (ந.அ.அ)

கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவை.

சேவில பாங்கியைவினாதல்.

கல்லா தவர்கரு தாக்காழி நாதர் கயிலைவா
நல்லா தரஞ்செய் பொழிற்கெழி லில்லை நமைப்பிரிய
வொல்லா மகட்குற்ற தென்னினக் குற்றதெ னூர்க்கௌவையெ
னில்லா விழிமுகம் போனம்மி லாயதெ னேந்திழையே. (ந.அ.க)

பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தல்.

கண்ணு னுதற்பெரு மான்காழி நாதன் கருணைகொடு
மண்ணு ளொருவலி யான்மண மேற்றிலர் வன்கணமர்
புண்ணுண் மனத்த னைமையுஞ் சுரத்துப் புழுங்கழலு
மெண்ணு ணடந்தன ளன்னுயின் றேநின் னிளங்கொடியே. (௩௬௦)

பாங்கியினுணர்த்தசேவிலி தேற்றுவாரிக்கு
எதிரழிந்துமொழிதல்.

அறவே தனையுளே யாறுகென் பிர்சண்பை யண்ணலுந்
ஞறவே முயலுந் ரொத்துந் காமலுண் ணுமலுந்
ரறவே துயிற்றி யருத்தி வளர்த்ததற் காகவய
ஹவே பொருளெனக் கொண்டுசென் றுளென் னொருமகளே. ()

சேவிலி தன்னறிவினமைதன்னை நோந்துணர்த்தல்.

புகராய் பவர்க்கொழிப் பார்காழி நாதர் பொருப்பினமா
னிகராய் யினுமின் முருகோடி யாரையு நீத்துவள்ளி
நகராய் தரமுனஞ் சென்றதற் கேதுவெ னுடியன்னாய்
பகராயென் றுணென்ன லம்முன்ன மோர்த்திலன் பானியனே. (௩௬௨)

சேவிலி தேய்வம்வாழ்த்தல்.

மின்னுங் கொடுங்குன்று ளார்காழி நாதரை மேவலர்போன்
மன்னுங் கொடுஞ்சுரஞ் சென்றவண் மீண்டு வரப்புரியிற்
கொன்னுங் கொடுமுடி வாழ்முரு கேயெங் குலத்தொருபு
ணின்னுங் கொடுத்துக் தொழும்பாகு வேமுனக் கெற்றைக்குமே ()

சேவிலி நற்றுயிக்கு அறத்தோடுநிற்பல்.

கயலார் கருங்கண் சுனைவீழ வன்று கலந்தெடுத்த
மயலார் களிற்றண்ண னிற்கமற் றோர்த பணமிசையு
மியலார் நமரென்று சொல்லாது வெஞ்சுரத் தெய்தினண்மின்
பயலார் புகலியன் னாயநங் கொழுந்தென்ன பண்ணுதுமே. (௩௬௪)

நற்றுயி தன்னுளிரங்கல்.

ஊரும் பிறைமுடி யார்காழி நாத ரொருவர்வரை
நேருங் கிளியொடு பூவையும் பாவையு நீத்திருகண்
வாரும் புனல்கொடு கைத்தாயும் பாங்கியும் வாடவழல்
சேருஞ் சுரத்தடைந் தாய்மக ளையென்ன செய்யுகுவையே. (௩௬௬)

நற்றுயி பாங்கிதன்னோடுபுலம்பல்.

பாவா யிதுமுன் பகர்ந்தா யலைபகர்ந் தாலுடனே
யேவாய் சிலைத்தடந் தோளான் றிருமண மெய்துவன்புங்
காவாய் புகலிக் கடவுள்பொற் பாதங் கருதலிற்
பூவாய் குழலியை வீணே யருஞ்சரம் போக்கினையே. (௩௬௭)

தோழியழங்க நற்றிய்புலம்பல்.

அறியாப் பருவத் தறிவே தலைக்கொண் டருந்துயரங்
குறியாச் சிறிய எயலான்பின் வெஞ்சுரங் கூடுதனன்
னெறியாக் கருதினன் சண்பைப் பிரான்வரை நீயென்செய்வாய்
மறியாப் பொலிகண் மகளே வருந்தி வருத்தலையே. (௩௯௭)

நற்றிய பாங்கியீதம்மோடு புலம்பல்.

பெற்று வளர்த்த வெனைமறந் தான்பிரி யாதமரும்
பற்று வளர்த்த வுமைமறந் தான்பதிப் பற்றடையிற்
சுற்று வளர்த்த துணர்ப்பொழிற் காழித்தொல் லோனுதற்றீ
மற்று வளர்த்த சுரம்போக வேண்டுங்கொன் மங்கையரே. (௩௯௮)

நற்றிய அயலாரீதம்மோடு புலம்பல்.

கொன்னார் மறுகவுங் கைத்தாய் துயரிற் குறுகவுஞ்செம்
பொன்னார் வதனஞ் சிறுகவும் பாங்கி புரத்தமர்வீர்
தன்னார் கழுமல் மாகக்கொண் டானருள் சாரலரின்
மன்னா ரழிற்சுரஞ் சென்றா ளவண்மன வன்மையென்னே. (௩௯௯)

நற்றிய தந்தையோடுபுலம்பல்.

கள்ளாய் மலர்க்குழல் காழிப் பிரான்வரைக் காளையுரைக்
குள்ளாய் நடப்பவன் வள்ளாய்முன் னோனா யொருங்குவிட்டா
டள்ளா பேனைச்சற்று மெள்ளாய்தன் னாயென்று சாற்றிமெலி
கிள்ளா யுனையுங்கை விட்டா னெனிலென் கிளப்பதுவே. (௪௦௦)

நற்றிய தலைமகன்பயிலிடந் தம்மோடு புலம்பல்.

கள்வார் கணையுடைக் காரனைக் காப்பந்த கனல்விழியோன்
வள்வார் முரசதி ருங்காழி யோன்வரை மன்னனையே
யுள்வார் குழலூரிக் கேதுரைத் தாளிங் குறுவதென்று
கொள்வா ரெவர்தும் மலர்சுனை யேனை கூர்பொழிலே. (௪௦௧)

நற்றிய நிமித்தம்போற்றல்.

வரைந்தாலிவ் வாறு வரலின்று காண்வரை யாமலிப்போ
திரைந்தாற் பயனை னிருங்காழி யார்வரை யேந்தலொடு
விரைந்தா லினந்தளிர் மெல்வயிற் றென்மகண் மீண்டுவரக்
கரைந்தா னிணப்பலி யின்னே கொடுப்பல் கருங்கொடியே. (௪௦௨)

தலைவன் மீக்கன்புசெய்கவேன்று தேய்வம்பரவல்.

பிணியார் மலர்க்குழல் சென்றாள் சுரத்திலப் பேதைக்குள்ள
பணியார் புரிவர் மணவாள னேமுற்றும் பண்பிற்செய
வணியா ரவன்றிரு மார்பே துயிலிட மாகவருண்
மணியார் மதிற்சண்பை வாழ்வடு காரின்னை வாழ்த்துவனே. (௪௦௩)

நற்றிய கரந்தணிவித்தல்.

சந்தாபந் தீர்த்தென்னை யாள்வோன் புகலித் தனிமுதல்வ
னந்தா வருளி னியல்கதி ரேயுன்னை நான்றொழுதேன்
முந்தா வழங்குந் தண்மைசெய் தேமுத்த மூரன்முகச்
செந்தா மனையை மலர்த்தியல் பேயந் திறநினக்கே. (ச௦௪)

நற்றிய தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

பூமேன் மிதிப்பினுந் தீமேன் மிதித்தது போற்பதைப்பான்
காமே ணைவு புகலிப் பிரானுதற் கட்டமலுஞ்
சேமே லவன்சடை நீர்போற் குளிரச் செறிதழங்கா
னமே லுரைப்பதெ னாமே துணிந்து நடப்பதற்கே. (ச௦௫)

நற்றிய தன்மகள் இன்மைத்தன்மைக்கு உளமெலந்திரங்கல்.

உட்டா னமர்த்தென்னை யாள்வோன் புகலி பொருவன்வரைக்
கட்டா னுணன்முலைப் பாலேயல் லாற்பாதங் கண்டறியான்
முட்டா னென்வெம் பரல்செறி காண்சென்று முன்னமங்கை
தொட்டான் பணிசெயக் கற்றதெங் கோவெத் துணிபிதுவே. (ச௦௬)

நற்றிய அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.

பூசையை யோவத்துக் காணினு மஞ்சிப் புழங்குமுளத்
தாசையை யோவென் னுரைக்கென் செடிக்கொவ்வொன் றுகமுழங்
கோசையை யோவரும் வெம்புலி துஞ் மொருகடத்தி
லீசையை யோவரி யான்காழி மாமயி லென்செயுமே. (ச௦௭)

கண்டோரர்க்கம்.

காவி விளர்த்த களத்தான் புகலிக் கயிலைவரை
யாவி நிகர்த்தவன் சென்றான் சுரத்தவ ளாடிடமு
மேவி யிருக்கு மிடமுங்கண் டான்முன் விழைந்துபெற்ற
பாவி வயிற்றிடை மூளா தவியுங்கொல் பற்றமுலே. (ச௦௮)

சேவில ஆற்றத்தாயைத் தேற்றல்.

பொற்பே மலியும் புகலிப் பிரான்பொற் பொருப்பிடைத்தன்
கற்பே நிறுத்தப் புகுந்தாட்கிங் வாறு கலங்கலன்னுப்
வெற்பே முதலிய வெல்லா நிலமும் விமைந்துதூரீஇ
யற்பேகொ ளண்ண லொடுமானை மீட்ப லறிதியின்றே. (ச௦௯)

ழக்கோற்பகவரை வினதல்.

பதியிய லிற்றுப் புகலிய லிற்றுவெம் பாசவகை
மதியிய லிற்றென் றுணர்ந்தேழ் வகைப்பவ வாய்மணிட்டுர்
நதியியல் செஞ்சடைக் காழிப் பிரானைநண் னுரினிர்தக்
கொதியியல் காறொரு காளையொ டோர்மின் குறுகினளே. (ச௧௦)

மாவிரதியரை வினாது.

மொழிதரு பஞ்ச வடியோ டடிப்பஞ்ச முத்தியாயுங்
கழிதரு மெற்பணி யும்புனை விரிக் கடத்துவழி
விழிதரு நெற்றிப் பிரான்காழி நாதனை மேவல்போற்
பொழிதரு மேரொரு பூவையொர் காளைபின் போயினே. (சகக)

உயித்துணர்வோரை உணர்மினென்றல்.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிராய காழிக் கிறையவனை
நல்லா தரத்தழ விற்கண்டு போற்றிடு நான்மறையிர்
பொல்லா வழவிச் சுரத்தொரு காளைபின் போகியமா
னெல்லா வெனவெதிர் மீளுங்கொ லோவுணர்ந் தோதுமினே. (1)

மீட்கோர் ஏதுக்காட்டல்.

மாதே யுலகிய லோர்ந்திலை யாலன்பு வைகுமுன்எப்
போதே யமரும் புகழிப் பிரான்றென் பொதியவரை
மீதே பலாமுற் றருவின் கணிகள் விரும்புநர்க்கே
தீதேயி னின்மக னும்மன்ன ளாலென்று தேருதியே. (சககஉ)

சேவில எயிற்றியோடுபுலம்பல்.

அறப்பாவை பாகர் பிரமலிங் கேச ரவனியுண்மா
னிறப்பாவை வாழ்சண்பை யூருடை யானோடு நேயமிக்கோர்
குறப்பாடை வந்தன னோகொடு வேங்கைப்பல் கோத்தணிந்த
மறப்பாவை யேயுண்மை யோதுபு கோடி மலியறமே. (சககச)

சேவில தூவோடுபுலம்பல்.

தற்று யோடுதந்தை யில்லான் புகழித் தடவனாவாய்
நற்றாய் வருந்தின் னாயமுந் தேம்பநல் லூர்மறுக
வுற்றாய் நினக்குத் தகாதென்று நியென் னெருமகட்டுச்
சொற்று யிலென்று ளாய்பயன் யாது துணர்க்குரவே. (சககடு)

சேவில புறவோடுபுலம்பல்.

வல்லா யெழுமுலை வெங்கா னடைய வழிமறித்து
நில்லா யெனத்ததைந் தாயில்லை யேசெல்ல நீளவிட்ட
பொல்லாயுன் வன்மை யுணர்ந்தல்ல வோபுற வேயுணவு
கல்லாய் முடிய வகுத்தான் கழுமலக் கண்ணுதலே. (சககசு)

குவடுகண்டிரங்கல்.

சிற்பங் கதிர்க்கு மதிர்காழி நாதன்செம் மேனியில்வெண்
கற்பங் கதிர்க்கும் படிபுனை வோன்றிருக் காளத்திவா
யற்பங் கதிர்க்கு மருங்குனல் லாங்கிற் றடியிதது
பொற்பங் கதிர்க்கும் புயத்தா னடியென்று போற்றுவனே. (சககஎ)

கலந்துடன்வநுவோரைக் கண்டுகேட்டல்.

இன்பார் முருகனும் வள்ளியும், போல வெதிர்வருவீ
ரன்பார் மொழியென் னனார்கெடு மாறென் றறைமினிந்த
வன்பார்தும் போல்வ ரொருதோன்ற லும்மொரு மாமயிலு
மென்பா ரணிசடை யோன்காழி நோக்கியின் றெய்தினரே. (சகஅ)

கலந்துடன்வநுவோர் புலம்பேற்றல்.

யானெதிர் கண்ட வெழில்வள ரேந்தலு மிம்மடமான்
முனெதிர் கண்ட மடமானும் போயின்று சார்வர்கரு
வானெதிர் கண்டனம் மாதேவன் சங்கரன் வானவர்கோன்
கானெதிர் கண்ட பொழில்சூ முடித்த கழமலமே. (சகக)

சேவில புதல்வியைக்காணுது கவலைகூர்ந்தல்.

படைபோ லொளிற்கண் ணொருபாற் பரன்சண்பை பாடுதலில்
கடைபோன் மெலியு மெனக்கெங்ஙன்: வாயுண்டு காணகர்போய்
விடைபோ னடையொரு வேந்தன்பின் னேசென்ற மெல்லியலா
ளிடைபோன்மற் றுள்ள வுறுப்பொன்றுங் கண்டில னென்பதற்கே.()

மீ ட் சி.

தலைவி சேணுகன்றமை சேவில தாய்கீதுணர்ந்தல்.

சேரா ருயிருண் டுழல்வடி வேலுடைச் செம்மலொடு
வாரா ரிளமுலை வெங்கான் கடந்து மருவினளின்
ரேரார்த முள்ளத் தொளிப்பா னளிப்பா னுயிரளித்த
காரார் களத்த னுறையு நிறையுங் கழுமலமே. (சஉக)

உடன்போய்வடைந்த நெடுந்தகை மீட்சியுடைத்தல்.

வண்டாள் குழலை வடிவே லவனருண் மாட்சியினர்
தொண்டாள் பரமன் புகலியிற் றன்மனை துன்னிமணம்
பண்டாள் விதஞ்செய் தமர்நாணம் மானம் பதிநினைத்துக்
கொண்டா னுணர்ந்தது மீண்டன னாலக் குரிசிலின்றே. (சஉஉ)

தலைவன் தம்முச்சாரிந்தமை காற்றல்.

விதுகா ணரிய கழற்சண்பை நாயகர் வெற்புதமற்
றதுகாணின் னுயத் துடனீ பகல்வினா யாடுமிட
மிதுகா ணுனைமுத னுன்வந்து கண்ட விரும்புனமற்
றுதுகா ணிரவுக் குறிகொண்டு முன்பயி லோரிடமே. (சஉங்)

தலைவ் முன்செல்வோர்தம்மோடு தம்வரல்
பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

பூமா நெடுகலை நாமான் மருவும் புகழ்ப்புகளி
யோமா நெடுபங் குமையையும் போற்றியெம் ஈழ்ப்புகுவீர்
வாமா நெடுசம ரேற்குங்கண் ணாப மடந்தையர்க்குக்
கோமா நெடுசுரஞ் சென்றான்வந் தாளென்று கூறிடுமே. (சஉச)

முன்செல்வோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

அருவார் சதுக்கொ ளுருவார் புகலியன் னீர்களுங்க
ளிருவார் முலையுஞ் செருவார் சிலைகொனொ ரேந்தலுமுள்
வெருவா ரணங்கு பொருவா ரொருவரை விட்டொருவ
ரொருவார் வழியில் வருவா ரிதுண்மை யுரைத்தனமே. (சஉரு)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றுய்க்குணர்த்தல்.

அன்னாய் முதலை கொடுபோன பிள்ளை யருட்புகளி
மின்னாய் சடைப்பெரு மானோழ ராற்பின்பு மீண்டதெனப்
பொன்னாய் கழல்வலி யோன்கொடு போயநின் பூங்கொடியுமற்
றுன்னாய் தருநன்மை யான்மீண் ளொளிவ் வுரையுண் மையே. (சஉசு)

நற்றுய் தலைமகனுளங்கோள் வேலனைவினுதல்.

ஆலம் புனையுங் களத்தான் புகலியி லாய்ந்தொருமுக
காலம் புனையு முணர்வுடை யீர்கழற் கால்நிறலோ
னேலம் புனையுங் குழலா ளொடுபொன திற்புகுமோ
கோலம் புனையுந்த னிற்புகு மோவுண்மை கூறுகவே. (சஉசு)

தன்மனைவரைதல்.

நற்றுய் மணையர்வேட்கையிற் செவிலியைவினுதல்.

சிம்மனை வாயா வம்புனை வோன்வரைச் செல்வியெனு
மம்மனை வாய்திரு மேனிப் பிரானம் காழியன்னாய்
நம்மனை வாயம்மி யோமண மாலை நகுபுயத்தார்
தம்மனை வாயம்மி யோமட மானடி தாங்குவதே. (சஉஅ)

செவிலிக்கு இதுனை வரைந்தமையுணர்த்தல்

கண்டு வருந்திப் பியமொழி பாகன்றென் காழியுள்ளார்
மண்டு வருந்திப் புனிபுரப் பார்வரைத் தார்மணிவாய்த்
தண்டு வருந்திச் சுழிபையென் றார்வன் றகாமெழுகி
யுண்டு வருந்திப்பெற் றுட்கன்னை போயென் னுரைப்பதுவே. ()

வணாந்தமை சேவிலி நற்றய்க்துணர்ந்தல்.

பகலருங் கோளு மிகலரு நாளும் பளித்தனவென்
றகலருஞ் சீருடை யார்பரன் காழியி லாய்தொடியைப்
புகலருஞ் செல்வம் பொலியச்செய் தார்புதுப் பூங்கடியென்
றுகலரு மெய்ம்பொழி யோதூந ரன்னையெற் கோதினரே. (சுந.௮)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வணாந்தமை

நுமர்க்கியம்புசென்றேன்றல்.

தெங்குங் கழுகுங் கதலிபுஞ் சூழெந் திருநகரீற்
பொங்கும் புகலிப் பிரானரு ளாலுங்கள் பூங்கொடியைத்
தங்கும் பெருமறை யந்தணர் சூழத் தழன்முனர்யா
மெங்கும் புகழ்மணஞ் செய்தாநும் மன்னைக் கியம்புகவே. (சுந.௯)

தானது முன்னே சாற்றினனென்றல்.

வல்லாண்டு கொள்ளு முலையானை மங்கல வாழ்த்துவிம்மப்
பல்லாண்டு மல்கப் பரன்காழி யின்மணப் பந்தர்நல்லோர்
சொல்லாண்டு நீமணஞ் செய்தாய்முன் னேயத் துணிபுணர்ந்தேன்
வில்லாண்டு வாழ்துதற் றேளெமர்க் கோதினன் வேலவனே. (சுந.௧௦)

உடன் போக்கிடைப்பீடு.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியிந்தமக்குத் தன்சேலவு உணர்ந்திவிடுத்தல்.

ஒருவன் புடைகொள் கழுமல நின்றமெம் மூர்புகுவீர்
மருவன் புடையென் றுணைவியர் பாலுங்கண் மங்கையென்பா
டருவன் புடைவனத் துங்களை யேடுஞ்சுட் டான்சுமந்தோர்
திருவன் புடையக லாதுசெல் வாளென்று செப்புமினே. (சுந.௧௧)

தலைமகள் தன்சேலவு ஈன்றுட்டு உணர்ந்திவிடுத்தல்.

தாவாத சண்பைச் சதாசிவற் றுழந்தெழு தாழ்சடைபீ
ரோவாத துன்பத் துழலுமென் றாய்முன முற்றுவசை
மேவாத வண்குடி யோர்ந்தொரு வேந்தன்பின் மேவிநினை
யேவாத நின்மகள் சென்றாளென் றோது மிறைஞ்சுவனே. (சுந.௧௨)

நற்றய்க்து அந்தணர்மொழிதல்.

அன்னாய் புகலி யரனடி யேமெங்க ளாசிகொண்மோ
மின்னாய் மருங்கு லொருவே லவனொடு மேவிநல்லோர்
முன்னாய் வழிச்செலக் கண்டே டனையண் முதுக்குறைவின்
றென்னாய் விளையுங்கொ லோவட மீனு மிறைஞ்சுகிடே. (சுந.௧௩)

நற்றய் அறத்தோடுநிறநிற் றமர்பின்சேறலைத்
தலைவிகண்டு தலைவந்துரைத்தல்.

முதண்ட கூட முடியாக வோங்கு முதல்வரவெள்ளி
வேதண்ட வாணர் கழுமலஞ் சூழ்பெரு வீரையென
மாதண்ட நேர்புய மன்னரின் மேலம்பு மாரிபெய்வான்
கோதண்டம் வாங்கி வளைந்தா ரெமரென் கொடுவினையே. (௪௩௬)

தமர்பின்சேறலைக் கண்டோர் இரங்கல்.

மெலியுங் கொடிதுண் ணிடையா னொடுசெல் விடலையப்பொன்
மலியும் புகலிப் பிராணையுன் னாை வளைக்கும்வெய்ய
கலியுங் குடுவினையும்போல் வளைந்தனர் கானவர்மேற்
பொலியுஞ் சமரிது பார்ப்பதிற் றோடும் புதும்புதுமே. (௪௩௭)

தலையியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்.

தகையே மலிபுக லிச்சட்டை நாதர் தமதருநாற்
பகையே யெனில்வெங் களிற்றுக் குழாத்துட்பஞ் சானனம்பாய்
வகையே யெழுவனிற் பாய்நீ நுமரென வந்தமையான்
முகையே பொருமுலை யாயஞ்ச வேனிவர் முன்செலற்கே. (௪௩௮)

தீமருடின்செல்பவன் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றுஅரற்றல்.

அரியார் மதலை யொடுகுழ் புகலி யமருமறைப்
பரியார் கயிலை வரைவா யெனைமுற் பயந்தவர்மு
னுரியார் வளைக்கவு மஞ்சினர் போலென் னுபிரணைய
பெரியார் புறங்கொடுத் தாரென்சொல் வேனிவர் பேராருளே. (௪௩௯)

வ ன ா த ல்.

சென்றேன்மீண்டுவந்து அத்தனரையும் சான்றோயுமுன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுதிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துரைத்தல்.

அருகாத பூரணர் காழியிற் பாலுண்ட வையருமற்
றொருகா தலியு மணத்துட னேதம் முருக்குலைந்தார்
கருகாத மாலைப் புயவேந் தலுமிக் கனங்குழையுந்
தருகாத லின்மணந் தார்தனிர்த் தாருடன் றம்முருவே. (௪௪௦)

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

ஆன்மா புகழிப் பெருமா னடிக ளடையளவுந்
தான்மா முயற்சி தவாவநுள் போற்றமி யேனறும்பூந்
தேன்மா வுணங்குமுன் மான்மா முலைத்துணை சேருமட்டு
மான்மா வணையகண் ணுப்பமுயன் றுயுன் மதிப்புநன்றே. (சசக)

தலைவனைப் பாங்கிபுகழ்தல்.

புடைக்குஞ் சிறுபசு வேய்முனை வானம் பொதுத்தெழுஞ்சீர்
படைக்கும் பனிவரை நன்னாட வையர்சண் பைப்பெருநின்
னடைக்குநின் கேண்மைக் கொடைக்கு மவாவுபு நானறுஞ்சந்
துடைக்குங் குமமுலை நாணுமெண் ணேன்முய லுற்றனனே. (சசஉ)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

நாரலர் சிந்தை யகலார் புகழிமுன் னாளுரைத்த
சீரலர் சொற்படி பொன்புனைந் தேசெல்வி செல்வரின்று
வாரல ரென்றுகண் வாரல ஞ்ருறை வாரலர்வேள்
போரலர் மாற்றிய நீவாழ்க வென்றும் புரவலனே. (சசஉ)

வரையுநாளளவும் வநந்தாதீநந்தமை பாங்கி தலைவியைவினாதல்.

தடுப்பது முன்னி யிமைத்தலுந் தீர்த்து தவாவணங்கா
யடுப்பது முண்பது முன்னாது வந்தின் பொருங்குறுநீ
கடுப்பது தீர்பரன் காழியி லன்னையர் காவல்செய்நான்
விடுப்ப திவர்செய்த நாளெங்க னாற்றினை மெல்லியலே. (சசச)

தலைமகள் வநந்தாதீநந்ததங்குக் காரணங்கூறல்.

பூங்காது வார்குழை மாதொரு பாகர் புகழியிலெழ்
றாங்கா தகன்றன ராயினுந் தாயினுந் தாமகத்தே
நீங்கா திவரிருந் தார்புறத் தேயொரு நீயிருந்தா
யேங்கா தியானுயிர் வாழ்த்தேனிச் சார்புகொண் டேர்த்தமையே. ()

பாங்கி தலைவனை வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய
நிலைமைவினாதல்.

மேந்தி மணத்துந் தழுவி யு நோக்கிய முத்தங்கொண்டுஞ்
சார்த்தம் பழுகு மொழுகுமென் கொங்கைத் தலைதுயின்று
மேந்தும் பிறைச்சடை யார்காழி வாயிவ ளின்புறுநீ
நீந்தும் படியுற்ற தெவ்வாறு முன்ன நெடுத்தகையே. (சசச)

பாங்கி மணமனைச்சேன்றசேவிலிக்கு இருவரன்புழைத்தல்.

நிகர்வா ரிலாத நிருமலன் காழி நிலாவனையும்
புகர்வா ரயில்கொள் புயவேந் தனுமன்பிற் பூரணரே
நகர்வார் குழலிய ராடவர் போலவர் நாடினுப்பார்
பகர்வார்மெய்ம் மாத்திரம் வேறிது நாஞ்செய்த பாக்கியமே. (௪௪௪)

இல்லாழ்க்கை நன்றென்று பாங்கி சேவிலிக்குணர்த்தல்.

மன்பா லடிசில் வறையல் கருணைசூய் வாழ்புளிம்பா
கன்பானம் மான்கை துழங்கட்ட தேயிறை யார்தலினென்
றன்பா லருள்வைத்த கோன்காழி வாழ்பவர் தாநுகநு
மின்பாவன் னுய்மிக வும்பொலி யாநின்ற தில்லறமே. (௪௪௫)

மணமனைச்சேன்றுவந்தசேவிலி பொற்றேடிகற்பியல்
நற்றயிக்குணர்த்தல்.

விழியென்று தீதுதல் வைத்தோன் கழுமல வேதியாத
முழியென்று பெய்யு மழையென்று கேட்ட லுலகழிகை
பழியென்று மோவுமன் னாயின் னுன் செல்வி பபோதரமே
பொழியென்று கூறினப் போதே பொழியுஞ்செம் பொன்னையுமே.()

சேவிலி நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுரைத்தல்.

கொந்தார் குழலொரு பாலா ரபர்வெங் குருநகர்வாய்ச்
சந்தார் வன்முலைத் தாழ்குழ னின்மக டன்பனைவாய்
வந்தார் பசித்தறி யாரென்றும் பொங்கி வழிதரும்பா
லந்தா ரணிப்பொரு ளெல்லா மறையொன் றகன்கொண்டதே. ()

சேவிலி நற்றயிக்கு இருவரிகாதலும் அறிவித்தல்.

காரிற் பொலிதண் பொழிற்பூந் தராய்ச்சங் கரனுமைபோ
லேறிற் பொலியுடம் பொன்றாக் குறையொன்றுண் டில்லிடத்தே
வாரிற் பொலிமுலை வைகுத லாலண்ணன் மாற்றவர்வெம்
போரிற் பொலியவு மூர்மனின் முன்னுறும் போதறினே. (௪௫௧)

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாமல்
விறைவிக்கென்றல்.

ஒண்மலர் தோறு நறவுண்டு வண்டுழ லாரனின் னு
தண்மலர் வீதிவந் தான்முன்பு போந்துகை தாங்குவித்துக்
கண்மலர் நோக்கஞ்செய் தார்பரன் காழிக்கண் னாரிவனு
மெண்மலர் நோக்கஞ்செய் தான்மனை யூடுதற் கேதுவிதே. (௪௫௨)

தனித்துழி இறைவி துனித்தழிநங்கல்.

நலத்தே வசிக்குங் குலபாதி னீத்து நவில்பதியில்
குலத்தே வசிக்கு மடவாரில் லேகுடி கொள்ளுதன்மும்
மலத்தே வசிக்கு மெமையெடுத் தாளும் வரதர்சண்பைத்
தலத்தே வசிக்கு மதுபோலு மானந் தலைவருக்கே. (சரு௩)

தலைவனைத் தலைவி கனவின்கண்டிரங்கல்.

காணித் திலநகை யாயென வுரர் துனவில்வந்தார்
நாணித் தழுவ விழித்தேன் மணந்தனர் நாடுறுங்காற்
பாணித்த தென்னென் றறன்காழி ஸமும் பரத்தையருட்
கோணித் தமைமுனி வாடுன்றுபொலுமுட் கொண்டதுவே. (சரு௪)

சேங்குடங்குதரைத்தல்.

முந்தாநம் மூரன்முகநோக்கி வாக்குநெய் முற்றுமுண்டு
நந்தா தெழுந்த ரேவெனைப் போன்ற நன்மையென்றென்
சீந்தா குலமுனை யுர்ப்பரன் காழிப்பல் செல்வநக்கு
மந்தார் புனையு மடவார்க்கு நீயுமுன் னஞ்சினையே. (சரு௫)

வாரம்பகீதல்.

காருந் தழுவப் பிறையுந் தழுவக் கழிதலையு
நீருந் தழுவப் படுசடை யார்சண்பை நீணகர்வாய்ப்
பாருந் தழுவப் பலருந் தழுவப் படுபடவார்
யாருந் தழுவக் கொடுக்கன னுலென் னிறைவனையே. (சரு௬)

அடிசிலமைத்தமடவாலிரங்கல்.

ஆளும் பரமர்சென் காழியின் வாயிசை யாருணவு
வாளும் பணிசுணல் லார்செவிச் கூட்டலின் மன்னுபுகழ்
நீளும் திருவன் னுவர்சொற்ற வாறு நிலவகட்டுண்
மூளும் பசியிலை யாயிற்றம் மாநம் முதல்வருக்கே. (சரு௭)

தலைவன்பிரிந்தமைக்கு இரங்கல்.

மாவங் கரியும் புரியும்பொற் றேருநம் மானிகைமுன்
மேவும் படியி லரன்காழி யல்குல் விலைமடவார்
பாவந் தெருவுறு மானல்ல கா தன்மை பங்கயமென்
பூவும் புலவுங் கமழ்புன லூரனுட் புக்கதுவே. (சரு௮)

ஈங்கிதுவேன்னெனப் பாங்கிலினுதல்.

பொன்னேயென் னுள்ளப் புனலோடிப் பாயும் புணரியெனுந்
தன்னே ரிலாவடி யோன்சண்பை வாய்ப்பணந் தான்முடித்து
நன்னேய மிக்கன்பர் நல்கவு நீமுன்ன நாளிலின்னுங்
கொன்னே வருந்துவ தென்னே யெனக்குண்மை கூறுகவே. (சரு௯)

இறைமகன் புறத்தொழுகு இறைமகளுணர்ந்தல்.

நேருங் கரும்பு பொழிசாறு நீத்து நெடும்பகடாங்
கூருங் கலங்கற் புனல்கொளு மூர ருபேந்திரன்முன்
யாருந் தொழும்பெரு மான்சண்பை வாய்ப்பொன் னெழின்மடவார்ச்
சாருந் தகைய ரெனைநீத் தனரின்று தாழ்குழலே. (சகூ௦)

நலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

ஐனுண்ட கேதனத் தார்காழி வாயிர வாய்பன்மலர்த்
தேனுண்ட வண்டு சிறுகாலை யிற்கஞ்சத் தேனுமுண்ணும்
வானுண்ட சிர்த்தி மகிழ்நர்பொல் லாங்கு மறந்துஞ்சொல்ல
கூனுண்ட வாணுத றாய்குல மாநர்தங் கோளலவே. (சகூ௧)

சேவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுக்கவேண்டல்.

பவளம் புனைந்துசெம் பூமாலை சூட்டிச்செம் பட்டுடுத்தி
நவளம் படுகுங் குமப்பூசிப் பாகிலை நல்கினி
துவளங் கொடியிடை யாய்விடு சேடியைத் தோன்றறன்பாற்
கவளங் கொளுங்கனிற் மீருரி யார்மகிழ் காழிக்கின்றே. (சகூ௨)

சேவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல்.

பாடியை யிரந்திர கோபஞ் செறிந்த பகங்கொடியு
மேடியை ஸுண்கனிர் பூத்தபொற் கொம்பு மிணையவொரு
சேடியை விட்டனள் செங்கோலஞ் செய்து திருந்திழைவிண்
மாடியை மாடப் புகழீப் பிரானன்பர் மாடுறவே. (சகூ௩)

அவ்வணி உழையர்கண்டு அழங்கிக்கூறல்.

தோளா மணிதிருத் தோணி புரேசன் றுணைமலர்த்தாட்
காளா னவரை யடையா துழலு மறிவிலிற்
கோளா டரவக ல்குலிம் மாதுசெந் கோலங்கொண்டு
வாளா விகழ்பவர் வீதியிற் போகுமம் மாண்புநன்றே. (சகூ௪)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

தவந்தாள் பணித லெனக்கரு தேனுக்குந் தன்னருடந்
துவந்தாள் பரம நிகரில் புகலி யுரிமையுற்று
நிவந்தாள் சிறிது சிவந்தா ளதுநிக முப்பெரிது
சிவந்தாடன் னுணம் விளர்த்ததெண் ணளித் தெருவகத்தே. (சகூ௫)

பரத்தையர் உலகியனெக்கிவிடுத்தல்.

கல்லுக வீங்கு புயத்தாய் பரம்பரன் காழியினர்
செல்லுக வாய்மலர் கின்றவ னுளுந் திருந்தறமே
வெல்லுக வென்பவன் பூத்தன ளாம்பிடை கொள்கசெல்க
புல்லுக பன்னிரு நாளும் பாலிங்குப் போதுகவே. (சகூ௬)

வரவுகண்டுவந்து வாயில்கள் மோழ்தல்.

இமைய மடந்தை புணர்ந்தும் விகார மிலாமுதல்வ
னமையமை தங்கு கயிலைப் பிரான்சண்பை நங்சையர்பச்
சமையமை தோடழி விக்கிடந் தாலுநம் மாயி கழயார்
சமைய மறிந்துத வுந்தகை யாலிவர் சான்றவரே.

(ச௭௪)

தலைமகள்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

முன்மா நெழுகினர் பின்னடைந் தாலின்ப முத்திதரு
மன்மா தவர்பெரு மான்காழி வாழி படபயிலே
பொன்மலை மார்பர் புறத்தா நெழுகினும் பொற்பவந்தின்
முன்மா ளிகைமுனின் றுரெதிர் கோட லுயர்வுமுமே.

(ச௭௫)

தலைவினைத் தலைவ் எதிர்கொண்டபணிதல்.

ஊடா துவத்தலி னுண்டாகு மின்பமுள் னுடல்கொளில்
வாடா வவர்க்குக் குறையுள தோசண்பை வாழ்பவரார்
கூடா ரணந் தழுவின் யாடக் குறுநகைகொ
னோடா ரிதழித் தொடையா ரருளென் றெதிர்கொள்வனே.

(ச௭௬)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

காரார் குழலியு நாமும் புணரின்பங் காப்புகளி
பூரார் முதலு முயிரும் புணரின்ப மொக்குமெனி
லேரா ரொருதலை யின்பே யதுமற் றிருதலையுஞ்
சேரா மருவின்ப மீதெனில் யாதனை செப்புவதே.

(ச௭௭)

வேள்ளணியணிந்துவிடுதல்.

இருளுத யஞ்செய் மிடற்றார் கழமல மெய்தலர்சேர்
மருளுத யஞ்செய் மனத்தார் முலைவளர் மன்னவற்குத் தீர்க்
தெருளுத யஞ்செய்வெண் பூமணி தூந் ரெறித்தடைந்தாள்
பொருளுத யஞ்செய் ததுபுகல் வாறொரு பூங்கொடியே.

(ச௭௮)

வேள்ளணியணிந்து விடுத்துழிந் தலைமகள் வாயில்வேண்டல்.

யான்செய் பிழையை நீனைந்து மருமலின் நேன்செய்மொழி
மாண்செய் விழியயிற் கோதுக தீதுக வல்லரக்கன்
முன்செய் பிழைமறந் தொள்வாளு நானமுன் றந்தபிரான்
கன்செய் பிழைமுடி யோன்காழி வாழி கொடியிடையே.

(ச௭௯)

தலைவ் நேய்யாடியது இதுளைசாற்றல்.

கையா டியமழு வோன்காழி நாதன் கருணையினுள்
மையா டியகண் மயின்மணி போல மகவுயிர்த்து
நெய்யா டியமெய் யினள்கா ணறிவ ணெடுத்தகைநீ
பொய்யா டியமட வார்ப்புல்லு நீத்திங்குப் போந்ததுவே.

(ச௮௦)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூர்த்தல்.

நாம்பா லுணுமழ வாகா தருன்புரி நம்பர்தமைப்
பாம்பா லலங்கரிப் பார்காழி வாயென்று பார்ப்பதுபோ
யாம்பா லடுநெய் யவிர்மெய்ப் பசப்பு மலர்முகமூர்
தீப்பால் பொழிக்கொங்கை யும்மக வேந்திய செங்கையுமே. (௪௭௪)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கியுணர்த்தல்.

ஒளிர்பரை பாணன் னொருசே யுளார்சண்பை யூரரின்று
தளிர்புரை மெல்லடி யார்ப்ச் சுடர்புந் தவாமகவுங்
குளிர்நரு பால்பொழி கொங்கையுங் காணக் குறுகுபுந்
மிளிர்நரு மாளிகை வாயினின் றுரிதென் விண்ணப்பமே. (௪௭௫)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனோடுபுலத்தல்.

மட்டார் கடுக்கை மலர்மலை யார்சண்பை வாழுநல்லார்
விட்டார்கொ னம்மைப் புரப்பாரெவ் வாரிங்கு மேவவுடன்
பட்டா ரவர்க்கிம் மனைவாயென் னுண்டு பழந்தொடர்பு
கட்டார் மகவுண்டு நானுண்டு காவங் கழிப்பன்னறே. (௪௭௬)

தலைவி பாணனைமறுத்தல்.

தோயு மகிழ்நர்நிக் கன்பினர் நீயென்னை சொல்லன்முல்லை
வீயு மருவும் பொலிதேத் தெருக்கலர் விற்கவந்தா
யேயும் பரவந்தென் காழியில் வீணை யிசைக்குங்கைபோல்
வாயுங் கொளும்புலைப் பாண்மக சேறியென் வாய்தல்விட்டே. (௪௭௭)

வாயில்மறுக்கப்பட்ட பாணன்கூறல்.

தாயே தலைவற் புகழ்ந்தே னதற்கென் றலைதகா
நீயே கருங்கலை வீசினே வாருஞ்செந் நீர்முழுகி
யாயேகர் காழி யதுசெங்க லாயிற் றமையுரிதே
போயே விடுவல் விடாதோந் குகநின் புலவியதே. (௪௭௮)

விறல் வாயின்மறுத்தல்.

சேவுந் திருமறை மாவஞ் செலுத்துந் திறத்தர்வளம்
பாவும் புகலி யடையாரி லொத்ததிப் பாவிபில்ல
மாவந் துணர்ப்பொலங் காவுமொப் பாங்கொடை யாளரென்று
மேவும் பரத்தையர் சேரியிற் பாடு விறலிசென்றே. (௪௭௯)

கூத்தன் வாயின்மறுத்தல்.

முடித்திடு வேணிப் பிறையான் புகலி முதல்வன்மன்று
ணடித்திடுங் கூத்தன்றி நோக்கேனின் கூத்து நடிப்பதற்குத்
துடித்திடு கூத்தன் மகனே யகறிநந் தோன்றலுக்குத்
தடித்திடு மின்பந் தருமாதர் நோக்குவர் தாழ்வின்றியே. (௪௮௦)

பாங்கி வாயின்மறுத்தல்.

அளியுற்ற காழிப் பிரான்ற யுருக்கொண் டடைந்துமிடைந்
தொளியுற்ற தெய்வச் சிராமலை மேவுத லோர்ந்தவரின்
வெளியுற்ற சேய்வயிற் றுள்ளுற்ற போதிங் கிருந்துசென்று
வெளியுற்ற போதுவந் தார்நல்ல ரேயவர் மெல்லியலே. (சஅக)

விருந்துடன்வந்துழிப் பொறுத்தல்.

உன்னுமுன் னுள்ளத் துறைவார் புகலினல் லூர்வந்தா
ரென்னுமுன் செங்கு வளையியல் பட்ட விருகண்களு
மின்னுமுன் றுழுதுண் மருங்குனல் லாட்கு விருந்தொடென்று
பன்னுமுன் னம்ம கருங்கு வளையியல் பட்டனவே. (சஅஉ)

விருந்தோடுவந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு

தலைமகன்மகிழ்தல்.

முருந்தென்று பேசு நகைபாகர் சண்பையின் முற்றியது
வருந்தென் றெனைவைத்த தீவினை நல்வினை வந்ததன்றோ
விருந்தென்று கொண்டிடும் வீயாப் புலனியை வீப்பதற்கோர்
முருந்தென்று கொண்டனங் காண்போநர் மானை மகவொடுமே. ()

விருந்துகண்டொளித்தவூடல் பள்ளியீடத்துவேளிப்படல்.

அல்லார் களத்த நைவார் குளத்த நருட்புகலிப்
பல்லார் புகழ்ப் படுவோயிப் பள்ளி பலர்தழுவு
மெல்லா ரொடுமென்னை யுஞ்சும வாநென் றிழிந்துநின்றார்
கல்லார வோதி கருத்தென் வினைந்த கலாமென்னையே. (சஅச)

தலைமகன் சீறேலென்று அவன் சீறடிதோழ்தல்.

உணங்கா விளம்பொழிற் கூடற் பிராணுமை யூடற்கன்றி
வணங்கா முடித்தம் பிராண்காழி யூரன் மலரடிவீழ்ந்
தணங்கா வருத்தலென் வாய்முத்த நல்கி யருளுமெனக்
குணங்கா முறுமயில் கண்முத்த நல்கிக் கொதித்தனனே. (சஅரு)

இஃது எங்கையர்காணின் நன்மன்றென்றல்.

ஆண்மையின் மேவலென் பொற்றாளை பற்ற லடிபிடியல்
வண்மையி னீமகி மூப்பல் பாற்கற்று வந்தின்யான்
நிண்மைகொ டேவர் புகலியி னீயின்று செய்வதெல்லா
முண்மையென் றோர்ந்தென்கை மார்வெகு ளாரிற்ப ருத்தமனே. ()

நின்னலது அங்கவாய்யாயும் அறியேனென்றல்.

புல்லாது காலில் கிழவுமெண் ணுது புழுங்கியெனைக்
கொல்லாது கொல்லுதல் குற்றமன் றோவெங் குருப்பாளைக்
கல்லாது வாடுந் போனினைத் தாயென்னைக் காதனின்னை
யல்லா தொருவரை யும்மறி யேனுண்மை யாரணங்கே. (சஅஎ)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகீதல்.

திருவன் புகலிப் பெருவீதி யிற்சிறு தேருருட்டு
மருவன் புறுநம் மகவைக்கண் டாங்கட்டி மார்ப்பணைத்தா
னொருவன் புடனது கோக்கின் றாழிவ னோரினிலன்
பொருவன் மினர்பல் ரென்ற ளையொரு பூங்கொடியே. (௪௮௮)

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தல்.

உழைபொறுக் குங்க னொருபா லுறவு மொளிர்முடிமோர்
மழைபொறுக் குங்குழல் வைத்தார் புகலிகம் மன்னரின்றுன்
னிழைபொறுக் குர்முலை சேர்வான் வருந்துத லெண்ணிலைமுப்
பிழைபொறுக் குப்புன லென்பது மோர்த்தலை பெண்ணணங்கே. ()

தலைவி புலவிதணியாளாதல்.

மாணுறு பாகத்தர் காழிநல் லார்க்கென் வாயினிய
தேனாறு நிம்பெய் நாறுமென் வாயவர் செம்பொன்முலை
மோனாறு நல்வினாப் பான்மக வுண்டு மிழத்திரிந்த
பாணாறு மென்முலை பென்னிலொவ் வாதுன் பகட்டினுக்கே. (௪௯௦)

தலைமகள் தணியாளாகத் தலைமகனுடல்.

மான்மே லெழுநஞ் சமுதா யதுசண்பை வள்ளலுக்குத்
தான்மேல் விழுந்து தழீஇநமக் கின்பந் தருமமுதந்
கான்மேல் விழுந்து கரைந்திரந் தாலுங் கனிதலின் றி
மேன்மேல் வருந்தும் னிடமாயிற் றுளம் விதிவசமே. (௪௯௧)

பாங்கி தலைவனை அன்பிலைகொடியையென்றல்.

பைதொட்ட நாகப் பணியார் புகலிப் பதியனையான்
கைதொட்ட வேம்புங் கருப்பேயென் றீர்கட் கடைக்குறிப்பால்
வைதொட்ட வெங்கழு வாயேறி வாகவும் வல்லனென்றீர்
கைதொட்ட வன்ன டனியாகக் கண்டு நகைப்பிரின்றே. (௪௯௨)

பாங்கி அன்பிலைகொடியையென்று தலைவனையிகழ்தல்

ஆரோடு சொற்று மிளங்கன்றை நாடி யணைபசுப்போல்
வாரோடு விம்மு முலைபா லடிக்கடி வந்தருள்வீர்
நீரோடு கண்ணிமெய்ப் பிரோடு வாட நிமலர்சண்பைத்
தேரோடு வீதியு ணரோடு மாதரிற் செல்லுவினே. (௪௯௩)

பள்ளியிடத்துத் தலைவி புறங்காட்டக்கண்டு தலைமகன்கூறல்.

அறங்காட்டி யென்னைப் புரப்பான் புகலி யனையவரே
நிறங்காட்டி யுங்கண் மதவேன் சினந்து நெடுஞ்சிலையின்
மறங்காட்டி நின்று சமராடு கால் மதித்தெனக்குப்
புறங்காட்டி மெல்லிய லாரெனும் பேராய் புதுக்கினிரே. (௪௯௪)

காமக்கிழந்தி வாயில்வேண்டல்.

பிழையே செயினு நினக்கே பொறுத்தல் பெருங்கடன்வா
வுழையே யனையகண் ணுயெனைப் போலலை யூடனிறத்
திழையே புனையு மகவீன்றுங் கோட லியல்புகொலுட்
டழையேத நீத்துத் தழுவரன் காழித் தலைவனையே. (சகூரு)

தலைவி காமக்கிழந்தியோடு பகர்தல்.

தண்ணூர் புகலிப் பெருமானு மாயனுஞ் சம்புபல
கண்ணூர் கரும்புங் கடுமுகி லுங்கழை காபரமென்
பண்ணூர் மொழிமயி லேயானு மேய பரத்தையரு
மெண்ணூர் பணியுநம் மூரற்கு மாத ரிதுமெய்ப்மையே. (சகூசு)

பாங்கி வாயினேர்வீந்தல்.

நீலம் பொலியும் விழியாய் புலவியை நீளவிட்டுத்
தாலம் பொலியுந் தலைவரை வாட்டுத றக்கதன்று
லாலம் பொலியு மிடற்றூர்தென் காழிநல் லாடவருட்
சாலம் பொலியும் பொதுநாதர் தோடரு வாரெவரே. (சகூஎ)

தலைவி மகவோடுபுலந்தல்.

உள்ளாய் பவருக் கொளியா யமரிறை பொண்புகலித்
கள்ளாய் குழற்பொது மாதர்தம் பாற்செல்லுங் காதலனைத்
தள்ளா யழுதழைத் தொண்மார்பிற் சார்தந் தழீஇயழித்துப்
பிள்ளாய் பிழைசெய்துள் ளாய்வந்த தாலொர் பெரும்பழியே. (சகூ)

மகங்கறிவுறுந்தல்.

எழுந்தே பணைத்த முலையார் பொதுநல மெய்துபுதி
கழுந்தே சுடைத்திருத் தந்தையைச் சார்த்துமுக் கட்பெருமான்
செழுந்தே மலர்ப்பொழிற் சிகாழி யிற்சிறு தேருருட்டுங்
கொழுந்தே யிதுபிது ராசார மென்றுபொய் கொள்ளற்கவே. (சகூக)

மகப்பழிந்தல்.

அம்பல வாணர் புகலிநல் ரார்மென் றமைத்தபொதுந்
தம்பல மேவிற்றுன் வாயினுந் தந்தைமுத் தங்கொளலால்
வம்பல வாலென்றன் வாயினும் பூசவர் தாயுனைநல்
சும்பல மோமக னேயிது தானின் குலத்தியல்பே. (ரு௦௦)

ஆயிழை மைந்தனும் ஆற்றமையும் வாயிலாக வரவேநீர்கோடல்

போதுசெய் கூந்தற் புணர்முலை பாகர்தென் பூம்புகலிச்
சூதுசெய் கொங்கைப் பொதுமட வாரிற் றுறந்தின்றுசெந்
தாதுசெய் பூணிளஞ் சேயையுந் தோளிற் றழுவிவந்தீ
ரேதுசெய் தாலு மியம்புந் ராரெம் மிறையவரே. (ரு௦௧)

மணந்தவங் போயபின் வந்தபாங்கியோடு இணங்கியமைந்தனை
இனிதிற்புகழ்தல்.

கனிமிகு மாமயிற் சாயனல் லாய்க்க னட யேனிதயத்
தனிமிகு வாழ்வுடை யோன்சண்பை யூரிற்றன் றந்தைதனை
யனி மிகு மாறு பொருமிப் பொருமி யமுதழைத்தா
னொளி மிகு ஞானசம் பந்தன்கொ லோவென் னொருமகனே. (௫௦௨)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

பெரியோர் பவஞ்சங் கலந்தமர்ந் தாலும் பெரும்புகளி
யரியோர் விடைய ரலர்தாட் கலப்படைந் தேயமர்வர்
கரியோர் தடங்கட் பொதுமாதர் கொங்கைக் கலப்புறினு
முரியோர்நங் கொங்கைக் கலப்பின்று காறு மொழிந்திலரே. (௫௦௩)

பாங்கி தலையியைப் புகழ்தல்.

மாலே யணையநங் காவலர் மேவலர் வாழ்புரந்தி
யாலே யழிய நகைத்தார்தென் காழி யமருநல்லார்
பாலே பயின்று வரக்கண்டு மேற்றருள் பண்பினிவள்
போலே பெருங்கற் புடையாரு முண்டு கொல் பூதலத்தே. (௫௦௪)

கல்வியிற்பிரிவு.

கல்வியிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

வேப்பவ ரேபுனா தோளிடையாய்வெவ் வினைமுழுதுங்
காய்பவ ரேசொல் கழுமல வாணர் கலைமடந்தை
யேப்பவ ரேயென் பவருட னுய்ந்த வினியகல்வி
யாய்பவ ரேயற மாதியொர் நான்கு மடைபவரே. (௫௦௫)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

ஒங்கற்ற வானில் லுடையார் புகலி யுறுநர்முன்போய்த்
தாங்கற்ற யாவுந் தகவுணாத் தேயவர் தாமுணர்ந்த
தீங்கற்ற யாவுந் தெரிந்துகொள் வான்சென்று ளார்பணியக்
கோங்கற்ற மோருங் குவிமுலை யாங்கின் கொழுநரின்றே. (௫௦௬)

கார்ப்பருவங்கண்டு தலைவி வருந்தல்.

வெறுத்துப் புரப்பொடித் தார்காழி யூரில் வெனியெழுந்து
கறுத்துச் சிலையும் வளைத்தம்பு தூற்றுங் கனமுளெழுந்
தொறுத்துப் படர்செயு மவ்வா றொருவ னொருத்தியெங்ஙன்
பொறுத்துத் தனியி ருப் பேன்வந்தி லார்கற்கப் போனவரே. (௫௦௭)

தலைமகளைப் பாங்கிஆற்றுவீத்தல்.

சந்தார் தடம்புயத் தார்தடங் காழித் தனிமுதல்வர்
முந்தா ருளின்முக் குற்றமு நீங்க முழுதுணர்ந்து
பந்தார் வனமுலை யாய்திரு ஞானசம் பந்தரொத்து
வந்தா ரெனச்சொல வந்தது காணிம் மழைமுகிலே.

(௫௦௮)

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

தண்மலர் கோதை யொருபாகன் சாழித் தனிமுதல்வன்
கண்மலர் நெற்றிப் பிரான்று ளானினிங் காவல்செய்வோ
ருண்மல ரச்சமைந் தாங்காங்குற் றுருயிர்க் கோட்டிலேநேற்
பண்மலர் சொல்லினல் வாயுறு வார்பெரும் பாதகமே.

(௫௦௯)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அடிமலர் மீதுதன் கண்மலர் சாத்து மரிக்குநெடுங்
கடிமல ராழிதந் தார்காழி நாதர் கருணையினான்
முடிமலர் மாலைநம் மன்னவர் நீதி முறைப்படியே
படிமலர் காவல்செய் வான்சென்று ளாரின்று பைந்தொடியே.

(௫௧௦)

தலைமகள் கூதிர்ப்பருவங்க ளுடு வரந்தல்.

மண்காவல் கொண்டவர் பெண்காவ னீத்தனர் வரடைவந்தென்
கண்காவல் கொண்ட திதற்கஞ்சி யேதிருக் காழிப்பிரான்
புண்காவல் கொண்ட மருப்புப் பொருப்புரி போர்த்துபுமெய்
யொண்காவல் கொண்ட தழனின்று மாட்ட மொழிந்திலனே.

(௫௧௧)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவீத்தல்.

மூவலை யாறு திருப்புக ளூர்குட மூக்குருணை
மேவலை யாதரிப் பார்காழி சூழ்பொழின் மென்பெடைகள்
சேவலை யாதரிக் குந்திற னோக்கித் திருந்நினர்மண்
காவலை யாதரித் தார்வாடை தீர்ந்தது கார்மயிலே.

(௫௧௨)

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கடல்குழ் புவியி னிருபெரு வேந்தர் கலாபொழித்த
லடல்குழ் மூசார் குலத்துதித் தாருக் கறநெறிகை
விடல்குழ் தராதெனை யாள்சண்பை நாதர் விரும்பருளான்
மடல்குழ் துழாய்க்கண்ண னுந்துது சென்றனன் மாமயிலே.

(௫௧௩)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கலிக்காம ருக்கும்வன் ரெண்டர்க்கும் வந்த கலாமறவார்
கலிக்காழி நாத ரிடைநின்ற தேய்ப்பக் கறுத்துளத்தி
கலிக்கா சினியிற் பொருமிரு வேந்தர் கலப்புறுத்தக்
கலிக்கா மருகழன் மன்னர்சென் றுரின்று காரிகையே. (ருகச)

தலைமகள் முன்பனிப்பருவங்காடு வந்ததல்.

இருகா வலர்வெம் பகைதணிப் பான்றுணித் தெய்தியநம்.
மொருகா வலர்வந் திலர்வந் ததுமுன் னுறுபணியே
யருகா வலர்செறி யுற்பொழிற் காழி யரனருள்பால்
பருகா வலர்திரு நீகெண் டத்தமிழ் பாடுவமே. (ருகரு)

தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

நீங்கா விருவர் பகைதணித் தேநெடுந் தேர்கடவி
நாங்கா முறுமன்னர் செங்கதிர் போல நனுகினர்பார்
வாங்கா வருங்கடை மேன்பாலும் வைத்தவம் மான்சண்பைவா
பேங்கா மெலியற்க முன்பனி செய்வதெ னேந்தியையே. (ருகசு)

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கூற்றா நுயிர்முன் குடித்தபொற் பாதன் குளிர்புகலி
யேற்றார் கொடியுடை மான்கயி ளாயத் தினமயிலே
மாற்றா மருண் மெலியொரு வேந்தற்கு வான்றுணையாய்ப்
போற்றா ரிருந்து மிறந்தவ ரோயிப் புனியிடத்தே. (ருகச)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

குன்றார் வனமுலைக் கோமள மேனின் கொழுநர்நண்பு
பொன்றார் துணையெனப் போயின ராஸிப் பொழுதிகலி
நின்றா ருறையுள் புரமொரு மூவர் கிறைந்தபுர
மன்றார் முடிச்சண்பை யார்க்கை நேருற்ற தைபுறுமே. (ருகஅ)

தலைமகள் பின்பனிப்பருவங்காடு வந்ததல்.

கட்டார் புனையுங் கருங்குழ லாய்நங் கணவர்தமை
நட்டார் துயரந் தணிக்கச்சென் றுரின்று நாமவர்க்கு
விட்டார்கொ ணந்துயர் தீர்ப்பவர் யாச்சடை மேன்மதியம்
பெட்டார் புகலிப் பொழில்குழ வளைந்தது பின்பணியே. (ருகக)

தலைவி பாணனைப் பாசறைவிடுத்தல்.

கண்புடை யார்தரு நீரோடு பீருங் கலந்தொருயான்
பெண்புடை யாரசண்பை யுன்னுரிச் வாடுதல் பேசுடுக
நண்புடை யார்தமைக் காப்பான் றுணிந்து நமைக்கைவிட்ட
பண்புடை யார்தங்கு பாசறை வாய்ச்சென்று பாணவின்றே. (ருஉ௦)

தலைவன் பாணனைவினாது.

தீராத காத லுடைப்பாண ரேடுருஞ் சேரியொர்ஐ
வாராத நீரெங்கு வந்தீர் மதிக்கும்வல் லாரறிவிற்
காராத வின்னமு தன்னார்நின் னர்மெய் யமலர்சண்பை
யோரா தவரினென் சொன்னான்பொன் னொணையி லோரணங்கே. ()

தலைவனுக்குப் பாணன்கூறல்.

வரும்போது தண்டனிட் டேன்விடை தாபெரு மாட்டியென்றே
னரும்போது கொங்கை யமர்பாகன் காழியன் னார்புகன்றார்
சுரும்போது பண்பொலி சோலைநல் லூரர் துணைபிற்சென்று
பெரும்போது நீட்டித்த லாலுயிர் நீட்டிக்கும் பேறின்றென்றே. ()

தலைவன் பாசறைப்புலம்பல்.

தனிவந்து கூடு மவர்க்கொளி யாம்பரன் சண்பையிற்பின்
பனிவந்து கூடும் பொழுதுணர்ந் தேங்கிப் பதைபதைத்திங்
கினிவந்து கூடுங்கொ லென்றழு மேயெழு மேவிழுமே
நனிவந்து கூடு மெழிற்கொம்பு போன்ற நறுதுதீலே. (ருஉ௧)

பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைவியைத் தோழியுற்றுவித்தல்.

தன்பனி மாமலர்த் தாட்டா மரையென் றலைக்கணிவோன்
நன்பனி மால்வரை நங்கைபங் காள் னகுபுகளி
யன்பனி மாசலம் போன்மணித் தேரி னடைந்தனனிப்
பின்பனி மாதரை சூழ்ந்தினி யாவதென் பெண்ணரசே. (ருஉ௨)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அல்லற வாள்விட் டவிர்மணி பாட மனாம்புகலி
நல்லற வாணர் பிரமலிங் கேசர் நகுமருள்சால்
சொல்லற வேதிய ராதியர் சூழ்தரச் சோர்வொழிப்ப
தில்லற மாமது பொன்னையல் லாதிய லாதணங்கே. (ருஉ௩)

பாங்கி தலைவீக்து அறிவுறுத்தல்.

கல்லாணை யுட்குறியார்முறி யார்பொழிற் கச்சியுள்ளார்
வல்லாணை மேன்மஞ்சு துஞ்சுதென் காழி மடமயிலே
புல்லாணை வாட்டுநங் காவலர் யாவரும் போற்றலின்றி
யில்லாணை பெள்ளுவ ரென்றார் பொருள்குறித் தேகினரே. (ருஉ௬)

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபெருந்தல்.

மனவாசை நாயிற் கடையேற் கொழித்து வழுத்தடி யா
ரினவாசை மேவவைத் தோன்காழி சூழ்பொழி லின்றனிர்தந்
தினவாசை போர்த்த திளவேனில் வந்திலர் செல்வரின்னுந்
தனவாசை யுற்றவர்க் கெவ்வாசை யுண்டுகொ ருழ்குமுலே. (ருஉ௭)

தோழி தலையைய ஆற்றுவத்தல்.

பரவலர் தூய்வழி பாடுசெய் யேற்கும் பதமளிப்பா
ரவலர் செஞ்சடை யார்காழி நாயக ராரருளா
னிரவல ரேத்த வினவளை யார்ப்ப விருதிதசால்
புரவலர் வந்தன ராவின வேனிற் பொலிவுணர்ந்தே. (ருஉ௮)

தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடுகண்டு கூறல்.

பொன்னென்று மேனியன் சீகாழிநாதன் புரிந்தசடை
முன்னென்று பாதிப் பிறையு நிறையு முழுமதியும்
கொன்னென்று மேகமும் கோபமுஞ் சாபமும் கொண்டுபொலி
மின்னென்று பார்க்குந் திசைதொறுந் தோன்றும் வியப்பிதுவே. ()

பாசறைமுற்றி மீண்டு ஊவாயின் வந்ததலைவன் பாகுத்துதைத்தல்.

ஈறென்ற தாதியொ டில்லான் புகனி யிகல்வலவா
வாறென்ற காலுழ தார்ப்புயத் தாயிவ் வணிர்மணித்தே
ரோறென்ற நீயகி கிருக்குமுன் னேயிவ் கிறங்கு கென்றாய்
மாறென்ற திருந் கைகாலென் றேயுன் மதித்தனனே. (ரு௩௦)

தலைமகளோடு கூடியிருந்த தலைவன் கார்ப்பருவங்கண்டு

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

ஆந்தா மொழுகத் தாயிழை யார்த மலர்முலை
ணந்தா தரத்தி கைன்மார் பழுந்திட நன்குதழ்இச்
சந்தாபந் தீர்ந்து தழைத்தனம் யாமினிச் சண்பையெங்கள்
சுந்தா மணியருள் போற்பொழி வாழி செழுமுகிலே. (ரு௩௧)

சீகாழிக்கோவை முற்றிற்று.

ஆபத்துக்காத்த விநாயகர்துணை.

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

க. இக்கோவைருருக்காழ்கொல் - இந்தக் கோவையானது நிறம்பொருந்திய மணிக்கோவையோ, இக்கோவையென்றது, ஆமையோடுகோத்த மாலையை, அலை கோடு உருக்கு ஆழிக்கு ஒவைச் செய் - அலைகளானவை கரையை அழிக்கின்ற கடலுக்கு ஒழிவைச் செய்த, விராயகக்கடவுள் திருமாவின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தை வென்று அதன் முதுகோட்டைச் சிவபிரானது திருமார்பில் மாலையாகப் பூட்டின ரென்பதும் ஒருகாலத்தில் நீர்முழுவதையுமுகந்து கடலை வற்றச்செய்தனரென்பதும் சிவபுராணகதைகள், தருக்கு ஆழிக் கோவை - தருக்குற்ற திருமலை; ஆழி - சக்கரம், குப்பாயம் - சட்டை; தரித்தவர் - சட்டைநாதர், உலகத்தையளந்த திரிவிக்கிரமமூர்த்தியை வென்று அவருடைய தோலைச் சிவபெருமான் கூருகிய வயிரவக்கட

வுள் சட்டையாக அணிந்துகொண்டாரென்னும் வரலாறு ஈண்டு உணரற்பாலது; சீகாழிப்புராணம் வகைநாத அத்தியாயத்தைப் பார்க்க, களிற்று, ஒட்டைக்குலைத்து திருக்காழிக்கோவைதனை அணியாக உவந்து செய்யுமென்க.

உ. தரக்கு - புலி, ஐவாய்வில்லங்கு யானையாளி, சீயம் - சிங்கம், புலிமுதலியன இடையூறுகளுக்கு உவமைகள், தாய் உறுவ - தாவியருவனவாகிய இடையூறுகளை, தரக்கோ - செலுத்துவேனோ, துணிக்கோ - வெட்டுவேனோ, எண்கரக்கோ - பிரமன், இத்தலத்திற் பிரம்பற்பலர் சிவபிரானை வழிபட்டியந்தனரென்பது புராணவரலாறு, பிரமபுரம் - சீகாழியின் பன்னிருநாமத்துள் ஒன்று, ஆண்டபோதகம், என்முன்ன்தோன்றின்று கோவையைப் பாடுவிற்குமென்க.

அவையடக்கம்.

ங. அன்பர் - மாணிக்கவாசகரது, சீட்டுதல் - எழுதுதல், இருகோடு - இரண்டுகளை, நீர் - கங்கை, பிரியர் - கோவையிற் பிரியர், பொருகோடு -

மோதுகின்றகிளை, பிகலி - சீகாழி, ஒரு கோட்டுமொ - விராயகக்கடவுள், மாவின் மேற் கோவைக்கொடி படருமென்பது மற்றொருபொருள்.

நூல்.

க. நிலைநங்கை - இத்தலத்துத் தேவியாருடைய திருநாமம், சிலம்பு - மலை, சிலம்பகத்துக் கொம்பர் வாய்ந்து உற்றது.

உ. வெள்ளாம்பலான் - இந்திரன்; ஆம்பல் - யானை, செந்தாமரையான் - பிரமதேவன், மேனி குவளை அன்ன - திருமால், இவரென்றது தலைவியை, உளுற்றல் - செய்தல், நன் - நடு.

நலத்தினன் - எழுவாய், இச்செய்யுளில் மலர்ப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க.

ங. உரிமைதோன்ற வேறுதலப் பெயர்களைக் கூறுதல் மரபாதலின், கழுக்குன்றம் கூறப்பட்டது பின்னும் இப்படியேவருதல் காண்க, கோதை - மலர்மலை, பூமகள் - பூமி தேவி, பூமியிலுள்ளமங்கை.

ச. சண்பை - சீகாழி, ஆயிழை
மின்கொல், கொம்புகொல்.

ரு. சிவபெருமானுடைய வலக்
கண் சூரியன்; இடக்கண் சந்திரன்.
தலைவியின் பார்வைகளுள் பொதுப்
பார்வை வெப்பமும் சிறப்புப்பார்வை
தட்பமும் உடையனவென்றபடி.

சு. மேக்கு - மேலிடம். கிழக்கு -
கீழிடம். கழுமலம் - சீகாழி. இல் -
இல்லாத. கிளை - மகளிர் கூட்டம்.
மினை - மின்னலைப் போன்ற தலை
வியை. கழுமலத்தீசர் மேருமலையை
வில்லாகவளைத்து அதன்மேலிடத்
துள்ள தேவர்களும் கீழிடத்துள்ள
நாகர்களும் தம்முடிகலக்கும்படி
செய்தாற்போல இம்மின்போல்வானைக்
கிளையிற்பிரித்து என்னை அடையச்
செய்தருளினர்.

எ. அம் கால் - அழகைக்காலு
கின்ற. வில் - ஒளி. பிறரென்றது,
சிவபெருமானை. செல் - மேகம். பர
வையாருடைய இன்பத்தை அடைத
ற்குச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெரு
மானைப் பணிந்தார். 'சாகுதிக்காரன்கா
லில் விழுவதைக்காட்டிலும் சண்டைக்
காரன் காலில்விழுதல் நலம்' என்பது
பழமொழி.

அ. திருஞானசம்பந்தர் திருத்
தோணிமுன்சென்று பரஞானப்பாலு
ண்டது, முதலிரண்டடியின் குறிப்
புப்பொருள். ஒண் பரவு ஆய - எண்
ணத்திற் பரவுதலுடையதாகிய. பண்
பரவு ஆய - இசை துசித்தலைச்செய்த
ற்குரிய. மறீர் - மறந்தீர்.

க. நாகம் - வண்ணுலகம். சிரபுர
ம் - சீகாழி. கோகம் - சக்கரவாகப்புள்.
ஏகம் - தனிமை. யோகம் - சிலேடை.

க ௦. உம்பெயர் யாது? அளின்
றல் பொய்ம்மை; அருளில்லாமையா
லென்றபடி. இடை அஞரும் தீதும்
பட. சிலீமுகம் - அம்பும் வண்டும்.

க ௧. எய் - எம்மையறிவாய். மெய் -
யான்கூறுவது மெய்யே. அது கைத
வம் - அதுபொய்.

க ௨. நிலையான் - அம்பிகைபெயர்.
ஆமா - ஆகுமாறு.

க ௩. வில் ஆர் - ஒளிபொருந்திய.
கலவாத கா உண்டு.

க ௪. விரைவாய் - மணம்பொருந்
திய. 'லஜ்ஜா' என்பது ஸ்திரீலிங்கம்.
கண் இயலாம் - கண்போன்றதாகும்.
அல்து இலச்சை.

க ௫. கையிற் கொள்வார். பவர் -
கொடி; சடைக்கு உவமம். பாலம் -
நெற்றி. பாணி - நீரும், கையும். நீலம் -
கருங்குவளையும், கண்ணும். நீருக்கு
ள்ளே நீலத்தை வைத்திரென்பது
மற்றொருபொருள்.

க ௬. பரமரகுளால். ஐயர் - திரு
ஞானசம்பந்தர். தென்னற்கு - கடன்
பாண்டியனுக்கு. நோய் - சுரநோய்.
அது - அந்நோய். ஐயர் தென்னற்குப்
புகுத்திய சுரநோயை அவரே தீர்த்
ததுபோல, இவர் எனக்குப் புகுத்திய
காமநோயை இவரே தீர்த்தற்குரியர்.

க ௭. சீரியலன்பர் - திருஞானசம்
பந்தர். ஏடுபோல - ஏடு வையைநீரை
எதிர்த்துச்சென்றதுபோல. நாணம்
கழிந்தது. கவைது என் - இனிச்
சொல்வது யாது.

க ௮. புலவர்முன் - சுந்தரமூர்த்தி
நாயனரதுமுன்பு. நஞ்சு அருந்தும்
பிரான் - சிவபெருமான். நகை முளைத்
தது.

க ௯. துடியிடையார் புரிந்த குறு
நகை உயச்செய்தது.

உ ௦. அருளினையாரென்றது, தலை
வியை.

உ ௧. தண்ணியநாள் இதுவே.
எண் ஆளி - எண்ணத்தை யாள்பவன்.
மைக்கண்ணுள் தன்னை அளிக்க.

உ ௨. தார் - மார்பின்மலை. தனி
விழி - நெற்றிக்கண்; சுரத்திற்குவமை.
தவம் புரிந்தாலும். எனை அடிமை
கொண்டார் - தலைவி.

உ ௩. ஐம்பாலில் தொடை

உ ௪. மறியையும் வானையும். எறி
வான் - வீசுகின்ற ஒளி. எல்லாக்கலன்
களையும். குறிவான் - குறிக்கப்படும்
ஒளி. நாணத்தையும் அச்சத்தையும்
ட்கொள்ளாதே.

உரு. கலர் - கீழ்மக்கள். பாழி - பெருமை.

உசு. துருவின - தேடிய. தோணி புரம் - சீகாழி. இருவின - இருத்திய. இஃது - இச்சேர்க்கையை. வலியினர் யார்.

உஎ. பயல் - பாதி. பாணித்து - தாமதித்து. புகுந்து அமரும் அயலார்.

உஅ. உயிர் சில்லாது. வல் - சூதாடு கருவி. ஒற்றித்து - ஒன்றுபட்டு.

உக. புகலும்படி புகல்வார் - விரும் பும்படி துதிப்பார். புகலாய - புகலிட மாகிய. புகலி - சீகாழி. புணலை அக லின், மீன் எத்தன்மைத்தோ. அற்று - அத்தன்மைத்து. சாரினும் உறின் ஆரயிர் அற்று.

க௦. வரி எல் - வரிகள் பொருந் திய. சங்கிலி - சங்கிலியார். மகிழ் - மகிழ்மரம். பெற்றதை - இரண்டுகண் களும் ஒளியிழந்த துயரத்தை.

கக. இறை - சிவபெருமான். திருந்தும் பொழில். கண் இமை பொருந்துமன்.

கஉ. கொடியான் - மன்மதன். பயல் - பாதி. வஞ்சி - ஒருவகைக் கொடி. ஆண் - ஒருவகைமரம்.

கங. உழை - மான். தன்மை இல் - தன்மையில்லாத. கூற்றம் - இயமன், சொல். மேற்று - மேலது.

கரு. அல் தேம் - மலர்க்குழலை. உயிர்த்துணை - தலைவி.

கசு. தமக்கும் திருநிலையம்மைக் கும் இடைவேய் செய்ய மேவ; செய் - முருகக்கடவுள்.

கஎ. இலம்பாடு - வறுமை. நலம் பாடு - நலம் உண்டாதல். நிலம்பாடெ - உலகந்துதிக்கும். இனிச் சஞ்சலத்தையும் வருத்தத்தையும் கொள்ளுவேம்.

கஅ. தலைவியின் கண், ஒருமாத ருடைய நோக்கத்தை அவாவியது; அம்மாதரே மயலுக்கு மருந்து; மாண து பார்வைமிருகமொன்றை அவா வியதென்பது மற்றொருபொருள்.

கக. அம்புணர் - அழகுபொருந் திய. விதி - பிரமன்.

ச௦. கழிபடு - கழிக்கப்பட்ட.

வடதிசைமூர்த்தி - குபேரன். வீழி படுமேனியன் - இந்திரன். வழிபடு தெய்வம் - தலைவி. தந்தார், மூன்றும் விராய் வாழ்க.

சக. மனம்போல் - மனம் அடைந் ததுபோல. துயில் அடைந்தது. கண் - மேகம். களம் - கழுத்து.

சஉ. வல் தந்தம் - வலியகொம்பு. என்று - சூரிபன். என்று கெடுத்துக் கொடுக்கும். துணையை. சேறும் - செல் வேம்.

சச. நீன்மணி - நீலமணி; மணி யாகிய குழல். மூங்கிலாகிய தோள். குவடு - சிகரம். காந்தள் மலராகியகை. வெங்குரு - சீகாழி.

சரு. இத்தலத்திற்குப் பன்னி ரண்டு திருமாமங்களுள்ளன.

சசு. அன்னே - ஐயோ; வியப் பின்கட்குறிப்பு. அகம் - உள்ளிடம், மனம். முடிமாணிக்கம் - சூடாமணி. கற்புடைமையால் தலைவனை யன்றி வேறொருவரை உட்கொள்ளாததலைவி, செவ்வொளியுடைமையால் தன்னுள் வேறொன்று புதுதற்கிடங்கொடாத மாணிக்கமாக உருவிக்கப்பட்டன்.

சஎ. அசோகு - அசோகமரம். இவர் யோகியரே. நால்வர் - சனகாதி யார். ஆல் - சல்லாலமரம். மேவுயோகி - சிவபெருமான். சோகத்தை நீக்குதல் புலப்பட அசோகத்தின் கீழ்நிற்குதல் தனிமையுடைமையுட்பு மிகுதிக்குக்கார ணம்.

சஅ. கவுணியர் - திருஞானசம் பந்தமூர்த்தி. பெருமணம் - இவருக் குத் திருமணம் நடந்த பெருமணந் லார். ஒருமான் - நம்பாண்டார் நம்பி யாருடைய புதல்வியார். உற்ற இன்பு - முத்தியின்பம். மேவரு மான இன் பம் - அடைதற்கரிய பெருமையை யுடைய இன்பம்.

சக. பா-பாக்கள். தேவு இயல் - தெ ய்வத்தன்மை பொருந்திய. திரிநேத் திரம் - முக்கண், மேவியது - தேங்காய்.

ரு௦. அதிர் - முழங்குதல். முதிர் - முதிர்ச்சி. கமலமும் மயிலும் மெய் யன்பரும் ஆயத்திற்கு உவமை.

ருக. பற்றா - பருவமில்லாத. மறையோன் - பார்ப்பனப் பாங்கன்.

ருஉ. அடங்கலர் - பகைவர், விண்ணீந்தனையோ, எண்கொண்டவை - திறை. ஏழும் - வலி.

ருங. கலை - வித்தை, கிரணம்.

ருச. வரம்பு ஒருவி - எல்லைகடந்து. அறை - பாதை. எயில் - முப்புரம். எழிலி - மேகம். கோளினது - வலியையுடைய காமம்.

ருரு. அரும்பைப் பொரும் உள் - கூம்பிய உள்ளம். சிதல் - கதையான். இதுதகுமே - இங்ஙனமெலிதல்க்காது.

ருசு. திருவெழு கூற்றிருக்கைப் பதி - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியாரை அருளிச்செய்த திருவெழு கூற்றிருக்கை யென்னும் தேவாரத்தை யுடைய சீகாழி பற்றுடையாரருளின.

ரு௭. ஆலடி - கல்லாலினடி. நன்னுறைவார். அமைத்தமதில் - அமைத்தாற்போன்ற மதில். கொடுங்குன்று - பிரான்மலை.

ருஅ. எண்மை - எளிமை. கொச்சை - சீகாழி.

ருக. இரியா வெப்பு - நீங்காத சுரநோய். அரி ஆ - திருமாலாகிய இடபம். அஞர் - வருத்தம்.

சு 0. குறிஞ்சிக்கொடி - குறிஞ்சி நிலத்துள்ள கொடிபோல்வான்; தலைவி முடிபுனை களிறு - தலைவன்; வடதிருமுல்லை வாயில் தோண்டைமாணுடைய யானையைமுல்லைக்கொடிதடுத்த வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.

சுக. மங்கு ஊற்றம் தீர் - குறைதற்குக் காரணமாகிய இடைபூறுகள் நீங்கிய. பெருமானென்றது, தலைவனை. செங்குற்றம் - செவ்வியமொழி. கருங்குற்றம் - யமன். ஊற்ற ஆழி - ஊறுதலையுடைய கடல்.

சுஉ. கரையிலாவலி. நரை - வெள்ளை. ஒதிமன் - அன்னவர்களைத் தையுடைய பிரமன். வினா - நறுமணம். ஓவருங்குழல் - நீங்காத கூந்தல். உரை - சொல்லுவாய்.

சுக. ஓர்முனை - திருஞானசம்பந்தர். உமையினந்தரு. யானத் தரளம் -

சிவிகையிலுள்ள முத்து. பொருபால் - ஒக்கும்புகி. வெற்றியே பொலிவு. இவை இயலென ஒருசொல் வருவிக்க. இதில் திருஞானசம்பந்தர் பெற்றருளிய ஞானப்பால் முதலிய வற்றையே தலைவியின் மொழி முதலிய வற்றிற்கு உவமை கூறியிருத்தல் காண்க.

சுச. உலம் - உருண்டகல். குயிலைக்கண்டு மீள்வல், விடைகொடுத்து இவண் உறைவாயாக.

சுரு. வண்டலாட்டு - விளையாட்டு. கோணன் - தலைவனுள்ளத்தை.

சுசு. முகில் - கூந்தல். பாய்மா - பாய்கின்ற வண்டும் குதிரையும். கண்ணகிய அம்பு. ஆருயிர் தோன்றும். சுறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருளன.

சு௭. வேணுபுரம் - சீகாழி. பண்டால், ஆல் - அசை. கழி அவலம் - மிக்க சோர்வு.

சுஅ. உழல் ஏ - உழலுகின்ற அம்பு. மதமா - யானை. காமதேனுவையொத்த வண்மையான் - தலைவன்.

எ 0. மண்ணது - சுழுவாமல். கண்ணது - கருதாமல்.

எக. ஊர் - திரிபுரங்கள். நகையாளில் - நகையையுடைய சிவபெருமான்போல. எதி - ஆயுதம். ஆயுதமின்றி யானையையும் சிங்கத்தையும் வென்ற சிவபெருமான் தலைவனுக்கு உவமம்.

எஉ. மறி - மான். வலம் - இடம். பொறி - வண்டு. வன்பு - பூர்.

எங. நிலவு ஆதவன் - சந்திரனும்குரியனும்.

எச. விழைய - ஒப்ப.

எரு. கன்று - வளையல்.

எசு. விறல் எதிர் - வெற்றியை ஏற்றுக்கொண்ட. அழுதோடுவந்து. பசியுற்ற சுந்தரமூர்த்தியாரை வருமுன்பு திருக்குருகாவூர்தி பந்தரின்கீழ்ச் சிவபெருமான் கட்டமுதோடு எழுந்தருளியிருந்தமை, வேட்கையுற்ற தலைவன் வருமுன்பு பொழிலில் தலைவிவந்திருந்தமைக்கு உவமை.

எ எ. பலம் - பிரயோசனம். வம்பு
அலர் - வாசனைபரந்த.

எ அ. குருகு ஆல் - பறவைகள்
ஒலிக்கின்ற. தலைவியால் ஒருமுறை
தூதுசென்று என் வருத்தந்தணித்த
ஒருவன் பரவையார்பால் இருமுறை
தூதுசென்று தன்தோழன் வருத்தத்
தைக்கெடுத்த சிவபெருமானிலும் சிற
ந்தவனென்றபடி.

எ கூ. நறை - நறுமணம்.

அ 0. அமை - மூங்கில். புறவம் -
சீகாழி. கமை - கூடிமை. இகுளை -
தோழி.

அ க. உடு - நகந்திரம். கடு -
விடம். கொடு வேதனை - கொடிய
பிரிவுத்துன்பம். நடு - இடை.

அ உ. அடையார் - பகைவர். பவர் -
சிவபெருமான். கடி - நறுமணம்.
மலைதல் - குடுதல், மாறுபடுதல்.

அ ஈ. துணைத்து - ஒன்றை ஒன்று
ஒத்து. மெல்கி - மெத்தென்று.

அ ச. கோடு ஆள் முகன் - விநாய
கர். குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண். பந்து
ஆடான். ஆயது என்னோ.

அ டு. உண்கமா, மா - வியங்கோ
ளசை. கழுமலத்தாருணவு - விடம்.

அ கூ. மறைதுனி - உபநிடதம்.
அவனி ஏகம் என்னும் நம்மையும்.

அ எ. உண்மை நன்குணர்ந்தார் -
சிவஞானிகள்.

அ அ. அலைத்து அலைகொண்டு எழு
கின்றபால். மலைத்தலையான்-சட்டை
நாதர்.

அ க. திருமாலேமாற்றென்னும் தே
வாரம்பெற்ற தலம் - சீகாழி. வில்
தோணி - வில்லையும் அம்பையும்;
என்றது, புருவங்களையும் கண்களையு
ம்.

க 0. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து.

க க. நிழல்சடை - வீளைத்தொகை;
நிழன்ற, நிழலுகின்ற, நிழலுமெனவிரி
யும்.

க உ. கருநீலம் செம்பவளஞ்செய்
து - கண்களைச்சிவப்பித்து. குழல் -
விளி. செம்பவளத்தை முத்தஞ்செ
ய்து - கீழுதட்டை விளர்ப்பித்து.

தேத்து - இடத்து. ஆழ்சுனை -
ஆழந்தசுனை. இச்செய்யுளில் மணிப்
பெயர்கள்கில் தோன்றுதல்காண்க.

க ஈ. எம்பெருமாட்டி - விளி.

க ச. வளம் உலையாத. தளம் -
பூவிதழ். சுனை நல்கிடுமேல்.

க டு. ஒத்தீர் - ஒத்தீராய்.

க கூ. கோட்டுவார்சிலை - வளைக்கப்
படுகின்ற நீண்டவில். பங்கு ஒட்டு
வார் - பாகத்தை அளித்தருள்பவர்.

க எ. இன்பு - முத்தியின்பம். இச்
சையார் அருள்பற்றுதல்போல் யான்
தோழியார் பற்று மேவுவன்.

க அ. ஒற்றி-திருவொற்றியூர். ஆரு
ரர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார், இறை -
கை.

க கூ. சிவம் - மங்களம், முத்தி.

க 0 0. சீர் ஆயினும் - சீரையுடைய
தாயைக்காட்டிலும். பீழை - துன்பம்.

க 0 க. கனக்கா அலர் செறி - மே
கம்தவழும் சோலையில் மலர்கள்நெருங்
கிய. இனக்கு - இனத்திற்கு. ஆவ
லர் - ஆசையையுடையார். தனக் கா
வலர் - தனத்தையுடையாரரசர்.

க 0 உ. பை நாகம் - படத்தை யு
டையபாம்பு. கபாய் - சட்டை. கை
நாகம் - கையையுடையமலை. மை
நாகம் - மைநாகமலை. உம்முடைய
கொக்கைகளை. ஒளிதை நாகம்
ஒன்று - ஒளிபொருந்திய யானையொ
ன்று.

க 0 ஈ. பிரான்சே-திருமால். உண்
டுமிழ்ந்தது - உலகம். பதம்நாடியது -
திருவடிகளைநாடிய திருமாலாகியவரா
கத்தை. ஏ - அம்பு.

க 0 ச. தும் செவ்வாம்பல் மலர் த்
தும் - தும்முடைய வாயைத்திறவும்.
தாமரை - தாவுகின்றமரையென்னும்
வில்ங்கு, தாமரைப்பூ.

க 0 டு. கான் - மணம்; காடுமாம்.
பூணி - இடபம். உம் கட்பகையாய் -
உம்முடைய கண்ணுக்குப்பகையாய்.
சரி - வழி.

க 0 கூ. பாலர்மொழி-பால்போன்ற
மொழியையுடைய உமாதேவியார்.
பாலர்-பக்கத்திலுடையவர். சாரலில்.

மால் - மயக்கம். இடை நேர் என்மனம். ஆல் - ஆவிலை.

க ௦ ஏ. ஆயினும் பழி கிடையா. விழி - முச்சுடர்கள். ஊர் கிடையாதவோ, ஒழியாய் இனும் உனக்கு இங்கு என் என்னை - நீங்குவாயாக, இன்னமும் உனக்கு இங்கே யாதுகாரியமுளது என்று கூறினனே விலக்கிவிடாமல்.

க ௦ அ. அறல் - நீர். வளை - சங்கு. வளை தேக்கி நீந்தும்.

க ௦ கூ. செய்யோன் - செம்மைநிற முடையோன். வெய்யோன் - கொடியவன், சூரியன்.

க ௦ ட. எல் - ஒளி. அல் - இருள். க ௧ க. அவா - ஆசை. வன்றி - பன்றி. ஊரவா, ஏனையவா. அன்பர் - கண்ணப்பர். நம்மானென்றது தலைவியை. சான்று - சாக்கி.

க ௧ உ. தாவா - கெடாத. மேவா - விரும்பி.

க ௧ கூ. நன்மை - பிரதியுபகாரம். குரல் - தினைக்கதிர். நம் கட்டிலம் - நமது கண்ணறிவு. ஏனற்புனம் - தினைக்கொல்லை. எனற்புனத்தினுக்கு என்னநன்மை செய்வாம்.

க ௧ ச. அருமையைத்தேரான். பயந்தான் - பெற்றதத்தை. மலர்த்தாரான் - சண்டேசநாயனார். எச்சதத்தன் - அவருடையதந்தையார்.

க ௧ டு. வெண்கழீட்டுநங்கை - சிறுத்தொண்டருடைய மனைவியார். சந்தனத்தார் - அவருடைய தாதியார். விழைதர - ஒப்ப. ஆலோலம் - புட்களை ஒட்டும்ஒலி. என்று அழைப்பீர். தலைவியின்குரலைத் தம்மினத்தின் குரலென்றுகருதிக்கிளிகள் வருகின்றன வென்றபடி.

க ௧ ச. நீர் - முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர், தண்ணீர். வன்னி - கிளி, நெருப்பு. நீர்வளையும்பொழுது நெருப்பு எவ்வனம் நெருங்குமென்பது மற்றொருபொருள். வழுவை - யானை.

க ௧ எ. தன்னம் - அற்பம். கோலம் - பன்றி. இதிற்பூக்களின் பெயர்கள் தோன்றுதல்காண்க.

க ௧ அ. சொல் - புகழ். காப்பதும் வருவதும் கொண்டதாம்.

க ௧ கூ. சேல் - திருமாலாகியசேல். ஆழி - மோதிரம். பாலாழி - பற்கடல். மதிப்பால் - சந்திரனிடத்துள்ள. கோல் - வளைந்த. மால் - மயக்கம். எனக்கு அருள்வீர்.

க ௧ ட. நலத்தை வேட்டல் நன்றோ. கோள் - கொலை. 'புலிபசித்தாற்புல்லைத்தினுது' என்பது பழமொழி.

க ௧ உ. தருக்களையுடையவிண்ணுலகம் வாடும். ஸ்ரீதியாகேசர் விண்ணுலகிலிருந்து திருவாரூர்க்கு எழுந்தருளின வரலாறு இங்கேஅறியற்பாலது. கோடு - யானைக்கொம்பு. குறத்தி - வள்ளியம்மை.

க ௧ கூ. யாத்த - கட்டிய. சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பொருள்களே இதில் உவமைகூறப்பட்டமையறிக.

க ௧ உ. இருதேவியர் - பரவையாரும் சங்கிலியாரும். பொருட்குரியார் - குபேரன். மகள், அருட்குரியார்க்கே எளியன்.

க ௧ டு. ஆராவழுவதம் - தெவிட்டாத அமுதம். தலைவி.

க ௧ ச. நவையாறு - குற்றவழி. செவை - செவ்வை.

க ௧ எ. இளங்கான் - இளங்காடு. எய்த்தது ஏறே.

க ௧ அ. மதியழுதித்தார் - இனம்பிறையாகியமாலே. ஓவம் - சித்திரம். நின் உட்பெயர் தேரான்.

க ௧ உ. நன்மு - அருள்; அதற்கு எதிர் - மருள். நீலமலரைத் தாமரை மலரிலமைத்து. அகவை - பிராயம். உண்ணொர் - திருஞானசம்பந்தர்.

க ௧ ட. அனுரை - கட்டளை. சுயமே - தானே.

க ௧ உ. அமர்த்தகே தாகமுற்றவர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். என்பைப் போதாக அணிவார். இவ்விதி - வரைதல்.

க ௧ கூ. கிடை - ஒப்பு.

க ௧ ச. ஈசர்மொழி - வேதாகமம்.

க ௧ டு. நமர் உனையும் கொடுமைபுரிவர். வையும் - வைவான்.

க ந சு. செவ்வருவி-சிந்தூர அருவி.
சிந்தா, நாம, க ச ௦-ம், சுவியுரைபார்க்க.

க ந ஏ. அண்டார் - பகைவர். அச்
சமூகருக்கு எண்ணலேது.

க ந அ. விழையுமனம், குழையுமனம்.
மேகமும் மனமெலியும் கண்டத்தினர்.
வணங்கலர் மனத்தைப்போல்; தழையு
மனம், குழையுமனம்.

க ந கூ. திதிக்கும்-காக்கும். துதிக்க
கும் குரியன் குன்றெழுகாலையில்.

க ச ௦. துழாய்க்கோலம்-திருமாலா
கிய வராகத்தை. தாலம் - பனை. பனை
யின் அடியில் சிவபெருமான் எழுந்
தருளியிருக்கும் தலங்கள் திருப்பனர்
தான், திருப்பனையூர் முதலியன.

க ச க. கலேமதியை வித்தைகளையு
டைய புத்தியை, கிராணங்கலையுடைய
சந்திரனை. மதியை விழுங்கியதேல்,
உழினை - சிறப்பின.

க ச உ. ஒன்பாணுருவம்-அருவத்திரு
மேனி ச, உருவத்திருமேனி ச, அரு
வுருவத்திருமேனி க. நன்பால் -
நல்லபகுதி. கையேற்றது - உருவ
மெழுதிய படம்.

க ச ந. குவலயம்-லோத்பலம், பூமி,
கமலம் - தாமரைமலர், நீர். வன்னி -
கிளி, நீ. கொண்டல் - மேகம், காற்று.
உயிர் - சுவாசம், ஆன்மா. மெய்
யெட்டு - அட்டமூர்த்தம்.

க ச ச. 'ஏர்மிடையும் அடையும்
இருபிடி' என்பன கண்டோர் கூற்று.
அவற்றுள், 'மிடையும்' என்பது செய்
யுமென்னுமுற்று, 'அடையும்' என்
பது முன்னிலைப்பண்மையேவல். மற்
றை இரண்டும் ஒருமையேவல். ஒரு
பிடி, பிடி - கைப்பிடி, பெண்ணை.

க ச நு. உலா - ஆதியுலா. படர்ந்த
வர் - சேரமான் பெருமானையுரை; எழு
வாய், அலங்கல் - பனைமலை. மே
வார் - விரும்பார். வரைப் பெண்ணை
வேட்டு - மலையிலுள்ள மங்கையை
விரும்பி. கடற்பெண்ணை - கடற்
கரைப்பனையை. வெட்டுதற்கு மேவார்.

க ச சு. நேர் - நேர்மை; உடன்பாடு.
போந்து - பனை.

க ச ஏ. பொறி-திருமகள், கிறம்-மாப்பு.

க ச அ. ஒருவர் - சிவபெருமான்.
முகத்திரு பார்வை - குரியசந்திரர்.
என் தரு பார்வையோ - எதனைத் தரு
கின்ற பார்வையோ.

க ந ௦. பார் ஆய்கின்ற. ஆராய்
வள் தழுவிக்கொள்ளுவாள்.

க நு க. உட்படுமெய் பாங்கிக்கு
உவமை.

க ந உ. குல்-குலம். வெப்பார்பிணி-
சுரநோய்; 'போன சுரத்தைப் புளி
யிட்டழை' என்பது பழமொழி.

க நு ச. வெறு அகடி - பசியுள்ளவ
யிறு. எனக்கு உற்ற கட்டு - எனக்
குள்ள பாசபத்தத்தை. வேலைச்செற்ற
கண்ணையும் துக்கமுறத் திடையையு
முடைய.

க நு நு. துருத்தி - திருத்ததுருத்தி
யென்னும்தலம்; குற்றலம்.

க நு கூ. முருகு - முருகக்கடவுள்.
புரிதும் - செய்வேம்.

க நு ஏ. காம்பு - மூங்கில். வீழி -
திருவீழிமிழலை. கூம்பு அணிகை -
குவித்தகை. சிவபெருமான் தாம்
சீகாழியில் திருத்தோணியின் மேல்
எழுந்தருளியிருக்கும் கோலத்தைத்
திருஞானசம்பந்தர்க்குத் திருவீழிமிழ
லையிற் காட்டியருளினார்.

க நு அ. தலையான் - முதன்மையை
யுடையவன். ஐயைந்தின் - இருபத்
தைத்து தத்துவத்தின்; 'ஐயைந்தி
னப்புறத் தானும்' என்பர். ஐயை
ந்துமெய் - இருபைத்தைத்து மூர்த்
தம். எண்ணெண்கலை-சு ச கலை, ஐயா
ற்றென ஆறு - சு ச தத்துவம்.

க ச ௦. மாட்டு இரு. மேவரும் -
மேவும், கருமாட்டி-பிறவியை ஒழித்து.
க ச ச. குரவு - நறுமணம். புரவு -
காத்தல். திருமாலின்மார்பு முன்பு
ள்ள கௌத்துவமணியை நீக்கி இம்
மணியை விரும்புமென்றபடி.

க ச உ. வண்டு ஆர் முளை - மூங்
கின்முளை.

க ச சு. திருவார்த்தை-வேதம். இ
ப்போது ஏதிலனைனக் கொண்டாய்.

க ச ஏ. வாரின் அவர் சிவவாம். கொ
ளலால் - தலைவர்கொள்ளுதலால்.

க சு அ. இந்திரன் துருவாசமுனி வர்த்த பூவினிடத்து அன்புவையா மையால், அவராற்சாபமுற்று வருந்தி னொன்பது புராணகதை. தழுவீ னன் இது மெய்யே.

க சு க. மதியின், இன் - ஒப்பு. ஆர் - சிறைவு.

க எ ஓ. சுனைநீர், இப்பொழுதே என்குறையைத் தீரென்னும்.

க எ க. மயில் ஆடி உவகைசெயும். இவண் லில்.

க எ க. குளம் - நெற்றி. உள் தளம் - இதயசுமலம்.

க எ ச. நன்கு ஓடி. தென் - தென்னை. கருவூலம் - நிதியறை. நிதி யங்கன் - சங்கநிதி, பதமரிதி; இவை முறையே கழுத்தும் முகமுமெனக் கொள்சு

க எ டு. உழை - மான். திருத்தோ ணியப்பர்க்கு மாணும் பிறையுமில்லை.

க எ சு. கலர் - கீழமக்கள். ஒரு வேன் வருத்தத்தைத் தணித்தநீர் பலர்வருத்தத்தைத் தணிப்பீர்.

க எ எ. போனவர் - தலைவர்.

க எ அ. கோகு - சுழதை. அங்கம் குறித்தாலும் - பாவமின்மையைக் கருதினாலும். அருள்சீரோ, கங்கம்குல யும்சிலை - மேருவில். கோகம் - சக்கர வாகப்பன். ககம் - மலை. பொறி - வண்டு.

க எ க. கருந்தலை - இழிந்ததலை.

க அ ஓ. நீதமுறு - நீதியுற்று.

க அ க. அன்பர்-கண்ணப்பராயனார்.

க அ க. இல்லாக்கொங்கை. ஊர் - செல்லுதல். ஊழ் - சூரியன். முடிப் பான் - கொல்லும்பொருட்டு. ஒரு வன் - மன்மதன். நார் - அன்பு. முடி த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஒருவன் மலர்களை நாரில்லாமலே பெரியமலை யாகத் தொடுத்தானென்பது மற்றொரு ருபொருள்.

க அ ச. வண்டிகள் ஆய்கின்ற. அழு வம் - பரப்பு. கவி - வாலியை. எய்தவன் - இராமன்.

க அ டு. வேதர்தலையை முடிமே லும், பாரளந்தார் கண்ணை அடிமேலும்

தரிப்பவர். ஓ - வியப்பின்கட் குறிப்பு. கழைக் கோட் போது அரிப்பார் - கரு ம்புலில்லின்கட் கொண்ட மலரம்பால் வருத்துதலையுடையவர்; மன்மதன், பூந்தோணி - மலரம்பு. தோணி புன லில் அழுத்துமென்பது மற்றொரு பொருள்.

க அ சு. சுமை - சுநமை. இன்னும் கரமுங்கொல்-சூரியனும்கிரணமுமோ.

க அ எ. முன்னம் - குறிப்பு.

க அ அ. சிரபுரம் - சீகாழி. கட்டு - கண்ணுக்கு. கண்டகம் - முன்.

க அ க. ஒருகதிரென்றது தலைவ னை. ஒழிவில்லகதிர - தினைக்கதிர. கொ ள் - கொள்ளுவாய்.

க கூ உ. ஒங்கு ஐ முகவர். தழல் - கிளிகழகருவி. வேங்கை சிவந்தது - வேங்கை மாம்பூத்தது. மான் - தலைவி. வேங்கை கோபித்ததாதலால் மான் இங்கு வருதலறிதென்பது மற்றொரு பொருள்.

க கூ க. புன் ல் - ஆகாயகங்கை. எண்ணுடையார் - வேடர்.

க கூ ச. விரையாக்கலி - ஆஜ்ஞை = ஆணை. வாட்புலியார் - வாளாகிய புலி யார்; வாட்படைபென்றபடி. கோட் புலியார் மாபத்தாலென. செவ்வேட் புலியார் - செவ்வேளாகிய புலியார்; முருக்கக்கடவுள். தாட்புலியார் - தானா த்புலியார்; வியாக்கிரபாதர். சிவபெரு மானுடைய அமுதுபடிக்காகத் தாம் வைத்த நெல்லைக் கைக்கொண்டு உண்டசுற்றத்தானாக் கோட்புலியா னார் வெட்டியது, இங்கே தினைக்கதிர் கொய்ததற்கு உவமை.

க கூ டு. தழைவேணி; ஆற்று வேணி. பழையாறு - ஒருதிருப்பதி. அமரந்தவர் - திருநாவுக்கரசர்.

க கூ சு. கள்வன் - இராவணன்.

க கூ எ. பாவேட்ட - பாக்களைவிரும்பிய. புனிற்று - அன்னைக்குவமை.

க கூ அ. விடத்தேசு - விடத்தின் ஒளி. ஓர்பாதிப்பசப்பு. மடம் - தலை யாகு அடை. ஆய் - தாய். வருதல் இயல்பல்ல.

க கூ க. தென் - அழகு. நாவலுரை -

சுந்தரமூர்த்தியாயனார். இன்னை - கண்கள் ஒளிகுறைந்ததன் பம்.

உ00. தழல்-கிளிகடிசுருவி; அது மூங்கிலாற் செய்யப்படுவது.

உ0க. இதனை - பரண. ஆள்பவரென்றது. தலைவியை.

உ0உ. வடுகன் - சட்டைநாதர். மாலையதாய - இயல்பையுடையதாகிய. மயில் - தலைவி.

உ0ங. இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்த்தற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் நீங்கிய இந்திரலிமானம், தலைவியில்லாத பாணுக்கு உவமை.

உ0ச. புகழான் ஆள்உயர்த்தவன். கவலையாகிய கிழங்கு; கவலைக்கிழங்கென்பது மற்றொருபொருள்.

உ0ரு. பொன்னங்கவரமலை - கவர்த்தபொன்மலை. உள்முளைப்பது - இருள்; ஒடு - எண்ணெடு. பன் அங்கு அவர்வினை. உங்கள் அன்னம் - தலைவிக்கும் சோற்றிற்கும் சிலைடை.

உ0சு. சடிலம் - சடை. கலுழி - காட்டாய. 'சடிலமடக்காக்கலுழி' என்றது கங்கையினும் பெரியதென்றபடி. பஞ்சானனம் - சிங்கம். 'கையஞ்சரும்' என்பதைப் புலமுதலியவற்றோடு கூட்டுக.

உ0எ. 'புல்', 'அறுகு', 'ஆம்பல்' என்பன, முறையே புல், சிங்கம், யானை இவற்றின் பெயர்கள்; வன்மையில்லாத மற்றொரு பொருளை யுணர்த்தித் தலைவனாற்றலைப் புலப்படுத்திச் சின்னன. பாறுவலோ-அஞ்சி ஒடுவேனோ.

உ0அ. புரவு-பாதுகாத்தல். சுரவு-முதலை.

உ0க. பண்ணை - விளையாட்டு. காவிற்பண்ணை ஏதுசெய்வார். வினை - வாசனைப்பொருள். பண்ணையுடைய பா.

உ00. குழல்-விளி. திகிரிப்பிரான் - திருமால். கூற்றம் - விடம். நீன்னுடைய நாட்டின்.

உ0க. கணிப்பூ - வேங்கைப்பூ. குறிஞ்சிபேசுவர் - குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடுவர். தெளிமோ - தெளி; மோ - முன்னிலையை.

உ0கஉ. உள் அவாவும். ஓம்பல் - பாதுகாத்தல். செவ்வாமல் - வாய். குவலயம் ஆளும் அளி அரசு - பூமியை ஆளும் அளியையுடைய அரசன். கருங்குவிளைப் பூவையாளும் வண்டின் அரசானது செவ்வாம்பற்பூவை அவாவுமென்பது மற்றொருபொருள்.

உ0கங. உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய முகக்கண்ணைப் புதைத்த பொழுது பேரிருளுண்டானதைக் காஞ்சிப்புராணம், திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க. குருட்டிருள் - குருட்டித்தன்மையைச் செய்யும் இருட்டி. வனவெங்கொகிமா - காட்டி மிருகங்கள். வட்டை - வழி.

உ0கச. ஒருபாற்பெண் - உமாதேவியார். குழல்வீழளி - முருகக்கடவுளாகியவண்டு; உமாதேவியாருடைய கூந்தலில் முருகக்கடவுள் வண்டு வடிவங்கொண்டிருந்தனவென்பது புராணகதை. சுல்லாரம் - செங்கழுநீர்.

உ0கரு. நாமப்புனல் - அச்சத்தைச் செய்யும் புனல்; நாமென்பது சுறுகிர்ந்தது; நாம் அப்புனல் விழுநா னென்று பகுத்துப் பொருள் கூறுவது முண்டு. கைதவம் - வஞ்சனை. தாமம் - கொன்றைமரம். சோமப்புனல் - கள்ளாகிய புனல்.

உ0கசு. மிறை - நடுக்கம். வடுகப் பிரான் - சட்டைநாதர். பறைதல் - சொல்லுதல். ஏதுநீ - சிறிதும். அறை எம் - சொல்லுதல் பொருந்திய. போது - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு.

உ0கஎ. பாதம் கம் - பாத்ததையும் தலையையும். அவர்தமது அங்கம் பூண்டவன் - அவ்விருவர்களுடைய எண்புகளை அணிந்தவர். தப்பாது அங்கு அவாவி. மாதங்கம் - யானை. வேங்கை - வேங்கைமரமும் புலியும்.

உ0கஅ. நிலை - பதினான்குவித்தைகள்; அறுபத்துநான்கு கலைகளும். அன்பர் கடந்து வந்தனர்.

உ0கக. விட்டு-விண்ணுலகத்திற்கு. கட்டு - கண்களுக்கு. பட்டு - பண்ணுக்கு. மொழி - விளி. நீலம் வருவான் மலர்த்து பயிலும். உட்குளிராக -

அச்சத்தை ஏற்றுக்கொள்ள.

உஉ௦. சிவை - உமை. பேடவை - பேடுகள். நில - நிற்பாய். அங்கு உற்று.

உஉ௧. சகலமொடுகேவலம் - சகலாவத்தையும் கேவலாவத்தையும். தும் மாளிகை பொற்பங்கயமோ.

உஉ௨. கடியாளர் - காவலாளர். எதிராயது உற்றதுபோலும்.

உஉ௩. செவ்வாய்மலர்நூல் - இறையனாகப்பொருள்.

உஉ௪. முன் ஊருற்று. முன்பு - வலி. நான்கு - சாலோகம், சாமிபம், சாஸ்பம், சாயுச்சியம்.

உஉ௫. சமயம், விசேடம், நிருவாணமென்பன சீகநூலிசேடங்கள்.

உஉ௬. அடிப்பார்க்குப்பாதம் அருள்வார். சிரபூதரம் - திரிசிராமலை. ஓதம் - வெள்ளம். வழுவை - யானை. ஏதம் - துன்பம். ஏதம் எண்ணல். இரவரல் - இரவிலவாராதொழிக.

உஉ௭. முன் ன்னெகின்னெருன். அவர் மெய்ப்பூணைப்புணைந்தோன். அவர்ப்புணர்வார் - நிருமகனும் கலைமகனும். நாண் - மாங்கல்யகுத்திரம். தாயந்தாய் - வருந்துகின்றதாய். தாய்தேடுமுன். அங்கு அணைந்தருள்.

உஉ௮. சேற்பாலென்றது கண்களின் பக்கத்தனவாகிய காதுகளை. அருகுமலரெனக்கூட்டிக்; என்றது செவிப்பூவை. நாற்பால்மலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்பன. ஐம்பால் - கூடத்தல். கால் - வாய்க்கால். வளை - சங்கு. தருக்கோல் பால் அம் தேன் - மரங்கரின் கிளைகளிடத்தேவைக்கப்பட்டெள்ள அழகிய தேனை.

உஉ௯. பழிப்பை ஆளுகின்ற. பகிரண்டம் - வெளியே உள்ள அண்டங்கள். அழிப்பு ஆள் அருளுடையான். தெழிப்பான் - அதட்டுவான்.

உ௩௦. எருது ஏழ் பொருள் ஆன் - எழெருதுகளைப் பொருது தழுவிய நிருமலாகிய இடபம்; நக்கினசித்தென்னும் அரசனுடையமகளை மணப்பதற்கு அவன் வளர்த்திருந்த எழெருது

களைக் கண்ணபிரான் தழுவிய அடக்கினுரென்பது ஸ்ரீ பாகவதபுராண கதை. அருமான் - அரியமகான். கருமான் - யானை.

உ௩௧. சே - இடபம். கோ - தலைவன்.

உ௩௨. பல தழுவும் - பலவாச்சியங்களையும் தழுவிய. கோதையின் - சேரமான் பெருமானையுரைப்போல; இவர் சிவபெருமானை அருச்சித்து அவருடைய திருவடிச் சிலம்போசையைக்கேட்டே உண்பது நியமம். கோடு - கொம்பு. எங்கள் கோதைக்கு - எங்கள் தலைவிக்கு.

உ௩௩. துகிரங்கொடி - பவழக்கொடி. அனம் - அன்னப்புள். மலரோ இலையே - மலரும் இலையும். ஏது - காரணம்.

உ௩௪. வெளியேயுரைசெயின் நான்கேடு - வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு. அளி - அன்பாற்செய்யும் ஒலி. இளி - ஒருபண்.

உ௩௫. கருத்துமுதல் வெளியா - கருத்தினை முதலியவைகள் வெளிப்படை. விழைய - ஒப்ப. முளியா - உலராத. சேர்ப்பர் - நெய்தனிலத்தலைவர்.

உ௩௬. முட்டகம் - முள்ளையுடைய காடு. விடத்து இடத்து - விஷத்தை யுடைய பாம்புகள் மிக்க இடத்தில். மாலாகிய அம்பு இயலுகின்ற.

உ௩௭. தாயை, வேயந்த மணமாலையை. மாணி - பிரமசாரி; சண்டேசுவர நாயனார். சேர்ப்பருடைய தாரை, புனையே, முதல்வாது மாலையைக் கொள்ளு மாணியையொப்பச் சேர்ப்பரது தாரை நீயோ கொண்டாய்.

உ௩௮. வானப்பிறைக்குணம் - வளர்ச்சி. சடைக்கானப் பிறைக்குணம் - ஒரேநிலை. குழற்றானப்பிறை - பொன்னாலாகிய பிறை; அதற்குணம் தேய்தல். தேன் அப்பு - தேனாகிய நீர்.

உ௩௯. மதன் - மதம். கமலை - திருவாழ்நிலம். விண்வாழ் சிதல் நீர்வண்மீசத்து உறைவார் - விண்ணில் வாழுகின்ற (தேவர்களாகிய) சுறையான் சுள்மிக்க புற்றில் எழுந்தருளியிருப்ப

வர். பதன்-இன்பம், முதல்நீள் தழை-தாழை. அவ்விதம் நீள்கவியை - காவியை=கருங்குவளைமலரை. முடிக்கொளுமே - முடிக்கொள்ளுமா. அஷ்டபுஷ்பங்களுள், கருங்குவளை சிவபெருமானுடைய திருவடிக்குரியது.

உசஉ. படரும் கறி-படர்ந்துசெல்லும் மிளகுக்கொடி. சந்து-சந்தனமரம்.

உசக. உழை-(மாரீசனாகிய) மான். உழன்றவன் - திருமால். என்பு இழையாகவர.

உசச. ஒருகால் - ஒருகாற்று. ஒருகால் கொல் - ஒரு முறைதாளு. ஒரு கால் மிசை முக் கிளையோன் - குலப்படையினையுடையார்; ஏகபாதருத்திர மூர்த்தியாக எழுந்தருளியவனென்றுமாம்; “கண்ணு தற்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்தோன்றும், வண்ண முத்தலைப்படை” என்னும் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளாலுணர்க.

உசக. புகல்வாய் - புகுதல்வாய்ந்த. உண்மையெனப் புரிந்திருந்தும்.

உசஎ. சோறுமுதல் மூன்றும் ஓர்ந்தனன் - அமுதென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் சோறு, நீர், தலைமுணவு என்கிற மூன்றுமெனத் தனித்தேன்.

உசஅ. திரையன்னை - திரைதலையுடைய தாய். எழுத்து - தொய்யில். நல்லிருளோ - சிவராத்திரியோ.

உசக. போத்தின்கருக்கு - பனங்கருக்கு. கல்விகேள்விக ளில்லாருடையவுரைநாயின் குரைப்பிற்குவமை.

உரு௦. மலையையும் பிரமன் தலையையும் கையிற்கொண்டார். விதி - பிரமன். அவர்கூத்தோ - அவருடைய தாண்டவமோ.

உருக. சேல் தந்த - சேலையொத்த. தளியுள் ஏறிய. இப்பறை - காவலர்கைப்பறை. தேரல் தந்த ஏறும் - தேரலைக்கொடுத்த இடமும். கோல் - அடிக்குங்குணில். வாழிய வாழியவென்னும் அடுக்கு, அழிக அழிகவென்னும் பொருளைத்தருவது.

உருஉ. நங்குலக்கோதை - வள்ளி

யம்மை. கேள்வன் - முருகக்கடவுள். நற்றூய் - உமாதேவியார். நிதியை ஒத்த அடக்கம்.

உருக. வலக்கண் - சூரியன். புரை - குற்றம். ஒல்லாதவரில் - பகைவரைப்போல. கூகாய் - கூகையே.

உருச. கோழ் இக்கு - கொழுவிய கரும்புவில்லையுடைய. கொம்பில் கோழி - காழி. கோழி - உழைபூர்.

உருரு. அன்பர் என்று - தலைவராகிய சூரியனை. உடைஎன - உடைவாயென்று. சொல்லாகியபணி. உடையென உலாயதுவோ.

உருசு. கொண்டலும் அழகியபானலும். விண்தலம் - விண்ணுலகம். பணித்தேன் - துளித்தேன். அலம்பு ஆவலின். கண்டி என்னென்ன.

உருஎ. பாசமொன்றோ - பஞ்சபாசம். நல்லவும் ஆயும் நகரும் நாயும் காவலருமாகிய காவலைத்திற்கும் ஈந்து பாசங்களும் உவமை.

உருஅ. அன்பர்சேலார் - தலைவராகிய உழைத்திறந்தவரை - தலைவரை. முன்னம்முறையென்று யான் கேட்ட. பன்னிரண்டு பேரையுடைய உளொன்றார்; சீகாழியென்றபடி; பெரிய பன்னிரண்டு உளொன்றும் மற்றொரு பொருள்.

உருக. நன்கு அண்மை. மலரையுடைய புன்கின் அண்மையாளர்; சிவபிரான் புன்கமரத்தின் அடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலம் திருப்புன்கூர். நின்கண் மையாத்தலுடையாரின் - உன்னிடத்து மயக்கமுடையாரைப்போல. முற்றம்பூலம் - முதல் தாம்பூலம்.

உச௦. நம்பால் மகிழ்நர் கருணையிலராகுதல்.

உசக. முந்நாவலர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதலிய மூவர். ஆதியர் - மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்.

உசஉ. வன்பேயுருவம் - வலிய பேயினுருவம். ஒருமின் - காணக்காலம்மையார்.

உசக. திறத்தன் - திருமால். எவாய்விழி - அம்பின் தன்மைவாய்த்த

விழியினையுடையாள்; பிருகுமுனிவருடையபத்தினி. மா வாய் கதை - பெருமைவாய்ந்த கதை. பாவாய் - பாவையே.

உசுச. அங்கு - அவ் வுள்ளத்தில். எம்முதல் - எமது முதல்வன்.

உசுரு. நல்லாடுநாவார் - சாக்கியநாயனார். ஒருவர் - மன்மதன். அலர்-பூ, பழிமொழி. அவர் - மன்மதன்.

உசுசு. தோளாமணி - புரையில்லாத மாணிக்கம். ஆளானவர் - தலைவர்.

உசுஎ. நிலாமுனமே - விளங்குகின்ற அன்னப்புள்ளே. நல்லாமனம் பிறிது ஆகும். குயில் கரும்பனைக்கூவும். பரவு அலையே. வாரேகொள்வார் - அலரே - நீர்கொண்ட நீண்டமலர்சுளே.

உசுஅ. நின் ஆகம். அசைந்து - அசைவற்று, மெலிந்து. கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர். கண்ணினீர். கரும்பனையலர் - சுரியபனையினதுமலரில், கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனது கீந்து அம்பாசிய பூக்களில். புன்னாகம் - புன்னை.

உசுக. கொடுவரி - புலி. வாரற்கவாராதொழிக. காவலர்க்குச் சொல்லுக.

உஎ௦. அரவையணிந்த அனாயையுடைய. வேரல் - மூங்கில்.

உஎஉ. புரி - முறுக்கு. கூழை - கூந்தல். விரி - வீரிதல். அரி - சிக்கம்.

உஎக. சிங்கு ஓய். தாங்கு ஓய்வரு. பாங்கோய் - பாங்கிலுள்ளாய்.

உஎச. நீர் - தன்மை. என்னை நோக்கியென ஒரு சொல்வருவிக்க. சிற்றில்லத்தின் இயல்பு. அன்னை என்னென யான் கூறினன்.

உஎரு. தன்மலை - தன்னியல்பு. நின்மலை - உன்மயக்கத்தை.

உஎசு. நன்கு அண்மொறு. நாவல் - நாவன்மரம். புன்கு - புன்கமாம். பொன் - பசுலை.

உஎஎ. அசத்துக்கு - தீயவனுக்கு, ஆட்டிற்கு. மயக்கமுற்று அவசத்து.

உஎஅ. குருவிங்கசங்கமேகித்திர

மென்பது சீகாழியின் திருநாமம் அத்திருமாத - திருமகள். இத்திருமாத - தலைவி.

உஎக. முருகோடு - முருகக்கடவுளோடு. திருகோடு - மாறுபாட்டோடு. கோடு கோடு - வளைந்தகொம்பு. எழுதரிற் சிறப்பரிப்பார்.

உஅ௦. ஆர் - ஆத்தி. கமலம் - நீர்; கங்கை. வேங்கை பூத்தலும், சந்தின் பரிவேடமுறுதலும் உள்ளநாளே குறிஞ்சி சிலமாக்களுக்குக் கலியாணநாள்.

உஅக. சீர் - சீர்த்தி. பீர் - பசுலை.

உஅஉ. மருவார் - பகைவர். ஒருவார் - நீங்கார்.

உஅக. கடைக்கணித்த - கடைக்கண் பார்வையெய்த. கொதிவாய் - கொதித்தல்வாய்ந்த.

உஅச. மிகல் - மிகுதல். நலம் - இன்பம்.

உஅரு. அன்புக்கலம் - அன்பு விளங்கியவுடன். பகடு - யானை.

உஅசு. வாயலர் - வாயிற்றோன்றும் பழிமொழி. கண்ணலர் - கண்ணீர்.

உஅஎ. கொன் - அச்சம். தண்டா - அமையாத. மண்குசெயும் - மணக்கும்; விளங்குமென்றபடி.

உஅஅ. இன்பம்வேட்டு. புலியரவோ - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியுமோ.

உஅக. கலந்து சீறும்.

உக௦. கொன்ஆகாது - பயனின் மையை உடையதாகாமல்.

உகக. நட்கும் - விரும்பும். நல்லமுதும் உட்கும் - நல்லமுதத்தையும் அஞ்சுவான். வருக்கை - பலா. பெட்கும் - விரும்பும்.

உகஉ. புனவேய் - கொல்லுகளிலுள்ள மூங்கிலை. அலரோவலிற் சிறந்ததென்பான். அதை - அக்கனவை.

உகக. உலாம் - உலாவும். பொரும் அந்தகாரம்.

உகச. தென் - தென்னை. மரையிதழ் - கண்ணிமை.

உகரு. விடைக்கு உறை கொட்டில். இண்டை - தாமரை. பாசடை

க்கு - பசிய இலைக்கு. உறை - நீர்த் துளி. அடைவு அழகே - அடைதலழகே, படைக்கு உறை.

உகசு. ஆரை - ஆத்தியை.

உகௌ. கோள் - கொள்கை.

உகஅ. துயராது - துயரமடையாமல். விடையேறி - சிவமெருமான். அறுப்பான் - முடிக்கும் பொருட்டு. சங்கம் ஈனும். குழை - குண்டலம். காவலர் சென்றார்.

உகக. துன்றேறி - உமாநேயியார். வில் - மேரு.

க ௦ ௦. இரவுஅலரே - இரவிற்குரிய மலர்களே. விரவலர் - பகைவர். ஊர் கழி அலர் பகரும் - ஊரிலுள்ளார் மிக்க பழிமொழிகளைக் கூறுநிற்பர். வெஞ்சிறைக்கு உருகு - வெவ்விய காவலுக்கு உருகுவாயாக. வணாதீர் - எல்லையில்லாத. வெள் வாருகளாயே - வெள்ளிய நீரின்முழுக்கமே. உள்வார்க்கு உரை - நினைக்கின்ற தலைவர்க்கு உரைப்பாயாக.

க ௦ க. புகலியை. குடினா - ஆறு. ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. சங்கொழுத்தையும். வாசங்கொடி - மணத்தைக்கொண்டு.

க ௦ க. அஞ்செல் எண்ணர்வழி - அஞ்சாதே பென்றுசொல்லாத தலைவரிடத்து. வஞ்சு - வஞ்சனை.

க ௦ ச. நஞ்சுத்தை. பொருந்து இயலேனோக்கி. முருக்கடவுள் வேலாம் கடலைவற்றச்செய்தனர்.

க ௦ டி. மூவல் - மூவலூர்; ஒரு திருப்பதி. வெண்ணுவல் செய்வார் நிழல் - திருவானைக்கா. எற் காவல்செய்வார் - தலைவர்.

க ௦ சு. வரைப் பெண்ணன்றிப்பிரியாவொருகொல். அசிப்பர் - அவமதித்துச்சிரிப்பர். உறுதவம் என்னே.

க ௦ அ. முத்தமாகியமணல். சுழிக்கும் - சுழிப்பான்.

க ௦ க. மெய்யென்று எய்த்தார் - மெய்யென்று அறிந்தார்.

க ௦ ௦. போதில். முருகு - வாசனை.

க ௦ உ. கழல்வளை - விளைத்தொகை. மோ - முன்னிலையைகை.

க ௦ க. சின வில் துதல் - சினத்தையுடைய வில்லைப்போன்ற நெற்றி.

க ௦ ச. பாய்அலர் - பாய்கின்ற மலரம்பு.

க ௦ டி. மயிர் முடியாவிதம் - கூந்தலை முடித்துக்கொள்ளாத வண்ணம்.

க ௦ சு. போய் விலையைக்கொண்டு வருவேன்.

க ௦ அ. பிரான் மதுரையிற் சொல்லிய முதற்செய்யுளைப் பெற்ற நூல் - திருக்குறள். நூலின் இடைநிலை - பொருள். மற்று இருநிலை - அறமும் இன்பமும். கழுத்திற் பொன் - மாந்தலியம்.

க ௦ ௦. என்னை ஒருபெண்ணுக்கவும்.

க ௦ க. மேவியதை ஓர்வாயாக.

க ௦ க. வீழி - விழுநிப்பதும். பூழி - பூழி.

க ௦ ச. தளவம் - முல்லை; நீற்றில் தளவம்விளர்த்தன; பூத்தன. வலத்திற் சிவந்தன.

க ௦ டி. வருவி - வருவிப்பாய். நம்பு ஏர் - விரும்புகின்ற அழகை.

க ௦ சு. வந்தி - மலடி.

க ௦ அ. தலைவர் சொல்ல வேதமெனத் துணிந்தேன்.

க ௦ க. அம்பிகையின் திருக்கரத்திற் றேன்றிய நீர்-கங்கை.

க ௦ உ. காவல்அம்பு - காத்தலையுடைய அம்பாகிய திருமாலின். உரிமெய்க்கு இடு-தோலை மெய்யினுக்குச் சட்டையாகத்தரித்த. நினக்கு அவலம்புரி ஏதம். ஆர்க்கின்றதை ஓர்.

க ௦ க. அங்கம் - என்பு. சங்கம் திருச்சின்னம் போன்று விளங்குக.

க ௦ ச. கடம் - காடு. உம்முடைய கலக்கமற்ற நெஞ்சிடத்தே.

க ௦ டி. தாழ்குழலை, ஓர்வாயாக. திடந்தொறும், தொறும் - அசைநிலை.

க ௦ சு. மயில் - விளி. யான்தும்மினின்று.

க ௦ எ. உடல்குழுவது - உடலுதலைக்குழ்தல். மயிலினை அளித்தேன்.

க ௦ அ. வில் - மேரு. குண்டை பூர்க்கிழவர் கொடுத்தநெல்பொன்னிற்

கும் பூதங்கள் களிறுகளுக்கும் உவமை. நம்முடைய ஒப்பற்ற ஊரில். பொன்னை இறக்கின.

௩௩௬. மேனை - இமவான்மனைவி. கண்டு ஆய் மகிழ்தரும்.

௩௩௭. உரவு - வலி. உருவாரிலார் முரசு - கடல்.

௩௩௮. கடவுளில் - திருக்கடவுளில். ஒருவற்கு - மார்க்கண்டருக்காக. இம்மாது உயிர்க்கு என்றும் - இம்மாதின் உயிர்க்கு வந்த இடையூற்றை.

௩௩௯. திருவடிசை. அஞ்சனம் பொலியும் கண்களையுடையாள்.

௩௪௦. மைபுராய - கருமைபரந்த. ஒதன்மை - ஒதற்றன்மை. சீது அன்மை-நன்மை. நம்காதன்மை வருசமே.

௩௪௧. கோலத்து இன் கிள்ளை. கடுப்பு - சுற்றம். நீலம் - கண்கள். முத்தன்னடாகு மிடங்களுள் நீலமலர் ஒன்றன்று.

௩௪௨. ஆக்கி - ஆக்கியவன்; பெயர். இறைவனை. நைகன் வளைகளை ஒர் இலவுமென்று. ஏன் - நிலைபேறு. பதுமாதனி - திருமகள்.

௩௪௩. புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம். கொன்னையல் - பயனுள்ளவையே.

௩௪௪. வகிகநாதக் கடவுள் - சட்டைநாதர். மயிலே தக்கன் முன்னினை துப் பின்னர் அயர்ந்தாரென்னின் இவரோ தக்கவர். ௧

௩௪௫. நொதுமலர் - அயலார். விது - சந்திரன். புழுகுஅப்பி.

௩௪௬. சுற்றை - சூழ்ந்த இடங்களை. எய்த்தனன் - அறிந்தனன். ஒற்றைத்திகிரியுள்ளார் - தலைவர்.

௩௪௭. அற்புதத்தை வாய்ந்த முருகக்கடவுள்.

௩௪௮. வளையினம்.

௩௪௯. பல்லவம்-தளிர். தகர்-ஆடு.

௩௫௦. குறிஆட்டை - குறிக்கப் படும் நடனத்தை. செறியாட்டை - நெருங்கிய வருடங்களை.

௩௫௧. வரன் ஆர் - விசேடமார்ந்த. கைதமடலைக் குருகு என்றனர். தாழம்பூவை முறித்து.

௩௫௨. திருவிடை மருதூர்த்தல விருகடும் மருது. அத்தலத்தில் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஏகநாயகன் பது திருநாமம்.

௩௫௩. அற்றார்க்கு - பற்றொழிந்தவர்களுக்கு. தூல் - இறையரூபப் பொருள்.

௩௫௪. காதரம் - அச்சம்.

௩௫௫. நாம - நாமம். நாம முதிர்சூலற்றென்ன. தக்கசெய்கை-மணஞ்செய்தல்.

௩௫௬. தென்மருத்து - தென்மல். கோயில் கொள் காழி. நமர்காள் கடிமணம் ஆற்றும்.

௩௫௭. வடி கீந்து பால் குழல் - வடிக்கப்பட்ட கீந்து பகுதியினையுடையகூந்தல். கடி ஐந்துடைய விரதியர்-கடியப்பட்ட ஐம்பொறிகளையுமுனிவர்.

௩௫௮. ஆலை - கரும்பு. வேலை - காலம்.

௩௫௯. வெப்பம் - சுரநேயம். வருதி - கூன்பாண்டியன்.

௩௬௦. எப்பு - என்பு. அன்னம் பாலை அவாவுங்கொல் - தலைவி பாலை நிலத்தை விரும்புவாளா; அன்னமானது பாலினை விரும்புமா வென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௬௧. நாண் நண் பிறப்பை - நாணம் நண்ணிய பிறப்பினை.

௩௬௨. குறிப்பும் - குறிப்புச்சொல்லும்.

௩௬௩. கழங்கு - கழற்காய். பொழிற்குக்கூறினன்.

௩௬௪. குறை - மனக்குறை.

௩௬௫. தாயைநமரை. கௌவை - பழிமொழி.

௩௬௬. ஞானசம்பந்தர்க்குத்தோன்றும் பந்தர் - முத்துப்பந்தர். நிழல் இன்பம் தரு சோலை. படர் - துன்பம்.

௩௬௭. புனல் - வேர்வை. இருக்கு ஒலமிட்டும். திருக்கோலக்கா - அழகியசோலை, சீகாழிக்கு மேற்கேயுள்ள ஒருதிருப்பதி.

௩௬௮. புத்தேள் - பிரமன். என் கையோ.

௩௮௦. மலம் - மூலமலம். அரு
ளிய நிலைபெற்ற முருகனே; முளை -
புத்திரன். அல் முளையா - இருளில்
தோன்றாத.

௩௮௧. தோளன் பின் செல்லு
வான். பிணி - கட்டு.

௩௮௨. பணி - சுட்டளை. இடந்
தாளலன் - பெயர்த்தாளல்லன்.

௩௮௩. அகம் விழுந்தான்.

௩௮௪. திருக்கழிப்பாலை, திருமூல்
லைவாயி லிரண்டும் சீகாழிக்கு அருகே
யுள்ள திருப்பதிகள்.

௩௮௫. உதை - அந்தவியாதியை.
திருவேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில்.
நோயுடையார்க்கு (மண்ணாகிய) திருச்
சாந்துண்டைக் களளித்து உண்பித்து
வியாதிகளைப் போக்குதல் ஸ்ரீவைத்
தீசுவரர் ஸ்ரீநிதியில் இன்றும் வழக்க
மாக இருக்கிறது.

௩௮௬. வல்லாய்கொடி - வலிய ஆ
ராய்கின்ற கொடிகள்.

௩௮௭. அப்பெயர்த்தீர்த்தம்-பிரம
தீர்த்தம். பிரமலங்கேசரில், இல் -
திருக்கோயில். ஏற்கு அகமும் - என
க்கு நீக்கும்.

௩௮௮. வல்லியம் - புலி.

௩௮௯. விழியில்லா முகம்போல்.

௩௯௦. நமர் ஏற்றிலர்.

௩௯௧. அறவேதனை உளை - மிகத்
துன்பமுள்ளாய். அயலுறவே - வேறு
உறவையே.

௩௯௨. புகர் - குற்றம். ஆய்பவர்க்
குப் புகர் ஒழிப்பார். ஆயினும் கீகரில்.
முருகோடு சென்றதற்கு. அம்முன்ன
ம் - அந்தக் குறிப்பை.

௩௯௩. கொடுமுடி - முருகக்கடவு
ளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று.
தொழும்பு - அடிமை.

௩௯௪. மின்பயலார் - உமாதேவி
யாரைத் திருமேனியின் பாதியிலுள்
ளவர்.

௩௯௫. காவாய் - சோலைகள் பொ
ருந்திய.

௩௯௬. மறியா - மானாக.

௩௯௭. பற்று - விருப்பம். பதிப்
பற்று - கணவன்மேல் விருப்பம்.

௩௯௮. பாங்கி வதனம் சிறுவும்.

௪௦௦. வள்ளாய் - வளவிய தாய்.
தள்ளாய் - தாயே.

௪௦௨. கொடியே - காக்கையே.

௪௦௪. கதிரே - சூரியனே. மலர்
ந்து.

௪௦௫. அணவு - அளவுகின்ற.
காளை நாம் மேலுணைப்பது என். நட
ப்பதற்கு ஆமே.

௪௦௬. பதம் - சோறு. முன் தா
னென.

௪௦௭. ஈசை - உமை.

௪௦௯. தூர்இ - தேடி. அற்பு -
அன்பு.

௪௧௦. திரிபதார்த்த இலக்கணங்
களை அறிந்து பிறப்பை ஒழித்தவர்
களே. காளை - பாலைநிலத்தலைவன்.

௪௧௧. பஞ்சவடி - மயிர்ஞலே
அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே
பூணூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாம்.
பஞ்சமூத்திரை - உலோகத்தாலே பஞ்
சாயுதவடிவங்களாகச் செய்துகோத்து.
அணியப்படுவதோர் காலணி. ஏற்ப
ணி - எண்பு அணி. வழியில்.

௪௧௩. விரும்புநர்க்கே உரியன
வென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௪௧௪. அவனியைஉண்ட திருமா
லின் மார்பிலுள்ள பாவை - திருமகள்.
வேங்கைப்பல் - புலியின்பல்லை.

௪௧௫. தற்றாய் - தண்ணீர் பெற்
ததாய்.

௪௧௬. ஒருவகைப் புறவுக்கு உ
ணவு கற்கன்.

௪௧௭. சிற்பம் - சிற்பநூல்.விதி.
கற்பம் - ஒருவகைத் திருநீறு. அற்
பம் - சிறுமை.

௪௧௮. மொழி ஒன்றை. வன்பார்-
வலிய பாரில். தோன்றல் - பாலைநில
த்தலைவன். என்பையும் ஆத்தி மலனா
யும்.

௪௧௯. கரிய மேகத்தை யொத்த
கண்டன். கழுமலம் இன்றுசார்வர்.

௪௨௦. கடை - கீழ்மகன்.

௪௨௨. மாட்சிமையில்லாத நம்
தொண்டு. மணஞ்செய்து.

௪௨௩. விது - திருமால்.

சஉச. ஓம் மான் - பிரணவப் பொருளாகிய மகான்.

சஉரு. சதுக்கோள் - நான்காகக் கொண்ட. அணங்கு பொருவார் - தெய்வத்தை ஒப்பவர்கள்.

சஉச. இதில், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவிநாசியில் முதலையுண்டபாலனை அழைத்தது உவமையாகக்கூறப்பட்டது.

சஉஅ. சி மன் - சிகாரத்தின்தலைவன், ஐந்தெழுத்தினுள் சிகாரத்திற்குப் பொருள் சிவமென்று உணர்க. ஐந்துவாயையுடையஅரவம். அம்மனைதாய்.

சஉக. கண்டவரும் - கற்கண்டின் இனிமை தோன்றும். மண்டு உவர் உந்தி - மிக்க உவமையுடைய கடல் சூழ்ந்த. தண் துவர் உந்திச் சுழியை - தண்ணியபவளம் போன்ற உந்திச்சுழியுடையானே. சுழியை வளாந்தார்.

சகக. புடை கொள் கழுமலம் - இடமாகக்கொண்ட சிகாழி. தரு வன் புடை - மரங்களின் வன்மையை யுடைய.

சகச. நினை யேவாத நின் மகளென்றது, 'ஏவாமக்கள்' என்பதைப் புலப்படுத்தியபடி.

சகரு. வடமீன் - அருந்தி.

சகசு. வேதண்டம் - மலை. வீரை - கடல்.

சகஎ. கலி - உறுமை. தோடம் - தோஷம்.

சகஅ. பஞ்சாணனம் - சிங்கம். முகை - அரும்பு.

சகக. மதலை - ஈண்டுப் பிரமதேவர்.

சச௦. திருஞானசம்பந்தரும் அவர் காதலியாரும் மணஞ்செய்துகொண்டு உடனே முத்தி பெற்றமையின் 'தம் உருக்குலேந்தார்' என்றார்.

சசக. மாமுயற்சி - மிக்கமுயற்சி. தேனைவண்டிகள் உண்ணும். மாணையுமாவடுவையும் அணைய.

சசஉ. புடைக்கும் - பகுக்கும். பொதுத்து - துளைத்து. நிற்பெருநடைக்கும்.

சசக. உரைத்த சொல் - வேதம். செல்லி, எழுவாய். கணவார் அலர் - கண்கள் வார்த்தின்ற நீர்.

சசச. கடுப்பது - ஒப்பு; அது பகுதிப்பொருள் விருதி. >கருணை - பொரிக்கறி. சூம் வாய் புளிம்பாகு - நறும்புகைவாய்ந்த புளிங்கறி. துழந்து அட்டதே - துழாவிச்சமைத்த உணவையே.

சசக. "தெய்வந் தொழாஅள்" என்னும் திருக்குறளின் கருத்து இதில் அமைந்துள்ளது.

சருச. ஒன்ற - ஒன்றுபடாத. போதுஅறின் - சூரியன் அத்தமிழ்தால்.

சருஉ. ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். மனை - மனைவி.

சருக. பதியில்குலம் - கணவனில் லாதகுலம். மடவார் - பரத்தையர்.

சருச. நித்தில நகையாய் காணென்று. தழுவுதற்கு விழித்தேன்.

சருரு. சுடரோ - தீபமே.

சருஎ. நல்லார் - பரத்தையர். இசையுணவைச் செவிக்கூட்டலிற் பசி இல்லையாயிற்று. திருவள்ளுவர் சொற்றது, "செவிக்குணவில்லாத போழ்து" என்னுந்திருக்குறள்.

சருஅ. மேவும்படி இல்லை. நல்ல காதன்மை உள்புக்குது.

சச௦. பகடு - எருமைக்கடா. பொன்னெழில் மடவார் - பரத்தையர்.

சசக. கேதனம் - கொடி.

சசஉ. நவளம் - சிறப்பையுடைய அழகு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். பாகுஇலை - பாக்கும் வெற்றிலையும். சேடியைவிட.

சசக. பாடுஇயை - பெருமை இயைந்த. ஏடு - இதழ். கவிர - முள்ளு முருங்கைமரம். இனைய - ஒப்ப.

சசச. வாளா - சும்மா. இச்செய்யுள், 'வெறுவாயை மெல்லு வோனுக்கு அவல் கிடைத்ததுபோலும்' என்னும் பழமொழியின் கருத்து.

சசரு. தான் பணிதலே தவம்.

சசசு. நீர் செல் உக வாய்மலர்கின்றவள் - நிரானது மேகத்திலிருந்தும்

உரும்படி பெய்யென்று சொல்லுவன்; தலைவியின் கற்புடைமையை விளக்கியபடி.

ச ௬௭. நமை - ஒருவகைமரம். அமை - மூங்கில்.

ச ௬௮. மாறு ஒழுகினர் - பகையா கந்தந்தவர். மண் - தலைவன்.

ச ௬௯. உண்டாகும், முற்று.

ச ௭௦. ஒருதலையின்பமே அம்முத்தியின்பம்; இதனை, “அந்தமொன்றில்லா வானந்தம் பெற்றே னரியாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்” என்னும் அருமைத்திருவாக்காலுணர்க. தீருவாசகம், கோயிற்றிருப்பதிகம், க ௦, ஈது - ஈம்பெற்ற இன்பம்.

ச ௭௧. பொருள் - புத்திரன்.

ச ௭௨. மருமல் ஓதுக. வல்லரக்கன் - இராவணன். அவன் செய்பிழை - கைலாயமலையைப் பெயர்க்கத் தொடங்கியகுற்றம். நாள் - வாழ்நாள்.

ச ௭௩. போந்ததை அறிவன்.

ச ௭௪. பசப்பு முதலியவற்றை நாம் போய்ப்பார்ப்பது என்று.

ச ௭௫. மட்டி - தேன். கட்டார் மகவு - தழுவிக் கொள்ளுதலாந்த குழந்தை.

ச ௭௬. நீ சொல்லல் என்னை. வீ - மலர். வீணை இசைத்தல் - வீணை வாசித்தல், வீண்மொழியைப் பேசுதல். வாயும், உம் - இறந்தது தழீஇயது. சேறி - செல்வாய்.

ச ௭௭. கருங்கலை - கருங்கல்லினை, செந்நீர் - இரத்தம். ஆய் ஏகர்.

ச ௭௮. மறைமா - வேதக்குதிரை. பாவும் - பரவிய. அடையாதவரது இல்லினை. என்றும் - எந்நாளும்.

ச ௭௯. சிராமலையிற் சிவபெருமான் கருவுற்றுப் பொறையுயிர்க்க வருந்திய செட்டிப்பெண் ஒருத்தியை அவளுடைய தாய்வடிவங்கொண்டு சென்று பாதுகாத்தருளின ரென்பது புராணகதை.

ச ௮௦. மின்னும் - மின்னலும்.

ச ௮௧. தீவினை முற்றியது - தீவினை முடிந்தது.

ச ௮௨. கலாம் - பிணக்கு.

ச ௮௩. அணங்கா வருத்தல் என் - வருந்தி வருத்தவது யாது. கண்முத்தம் நல்கி-கண்ணீரைப் பெருக்கி.

ச ௮௪. மேவல், பற்றல், பிடிய லென்பன எதிர்மறை வியங்கோள், எக்கைமாரென்றது பரத்தையரை.

ச ௮௫. மருவு அன்புறு. ஒருவு அன்புடன் - நீங்கிய அன்போடும்.

ச ௮௬. முடி - முடியில். மழை பொறுக்குக்குழல் - கங்கையை. ‘தண்ணீரும் முப்பிழை பொறுக்கும்’ என்பது பழமொழி.

ச ௮௭. நிம்பநெய் - வேப்பநெய். விளைப்பால் - வாசனைப்பகுதிகள்.

ச ௮௮. மால்மேல் - திருமாலின் மேல். இன்பந்தரும் அமுதமென்றது தலைவியை.

ச ௮௯. நைதொட்ட - நைதல் பொருந்திய.

ச ௯௦. ஆரோடு சொற்றும் - யாரோடு சொல்லுவோம். கண்ணிவாட. நாள் ஓடும் மாதர் - அன்புநீங்கிய பரத்தையர்.

ச ௯௧. ஊடல்கோடல் இயல்பு கொல். தலைவனைத் தழுவு.

ச ௯௨. சாலம் - மாயவித்தை. ஆட வருள் தழுவரீர் எவர்.

ச ௯௩. தள்ளாய் - நீக்காயாய், பிள்ளாய் - பிள்ளையே.

ச ௯௪. திகழுதீதேச - விளங்கும் ஒளி. கொழுநீடு யென்றதுமகனை. சார்ந்து கொள்ளற்க.

௯௦௦. கொளலால்மேவற்று, உனை நல்கும் பலமே - உனைப்பெற்றபயனே.

௯௦௧. செந்தாது - பொன்.

௯௦௨. தளி - கோயில். திருஞான சம்பந்தர் அழுது சிவபெருமானை அழைத்தது இங்கே உவமை.

௯௦௩. அரி ஓர் விடையர் - திருமலை ஒப்பற்ற விடையாக உடையார். உரியோர் - தலைவர்.

௯௦௪. வேய்புரைதோளையும் பவர்புரை இடையையும் உடையாய்; பவர் - கொடி. கலைமடந்தை எய்பவர் - சங்கப்புலவர்கள். கழுமலவாணராய்ந்த கல்வியை யென்க.

௫௦௬. ஒங்கலைத் தவாத வில்லாக வுடையார். தீங்கு அற்ற யாவும் - குற்றமற்ற நூற்பொருள்கள் யாவற்றையும். கோங்கு அற்றம் ஓரும் - கோங்கரும்பு சமயம் பார்க்கும். கொழுநர் சென்றுளார்.

௫௦௭. கனம் - மேகம்; கனம் தூற்றும். உள்ளெழுந்து - மனத்தே தோன்றி. ஒருவன் - மனமதன்.

௫௦௮. முக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை.

௫௦௯. அரசர், தம்மாலும் தம்முடைய பரிசனங்களாலும் பகைவராலும் திருடர்களாலும் மற்ற உயிர்களாலும் உண்டாகும் பயம் ஐந்தினையும் உயிர்களுக்கு நீக்கி அரசாள வேண்டுமென்பது அறநூற்றுணிபு; இதனை “மாதிலங்காவலனாவான்” என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளால் உணர்க.

௫௧௦. கடி - விளக்கம். நீதி - நீதிநூல்.

௫௧௧. மருப்புப் பொருப்புரிபோர்த்துபு - யானைத்தோலைப் போர்த்தி. மெய்யாட்டம். பிரான் போர்த்துபு நின்றும் ஆட்டம் ஒழிந்திலன்.

௫௧௨. மூவல் - மூவலார். ஐயாறு - திருவையாறு. குடமூக்கு - குடபகோணம். நணு - பவானிகூடல்.

௫௧௩. ஒழித்தல் அறநெறி. கண்ணபிரான் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுசென்றார்.

௫௧௪. கலிக்காமர் - ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்; இவர், சிவபெருமானைப் பரவையார்பால் தூதுவிடுத்த

ததபற்றி வன்றெண்டர்பாற் கொண்ட கோபத்தைச் சிவபெருமான் இடையே நின்று மாற்றியருளினர். ஆர்கலிகடல். உளத்து இகலி. கலிக் காமருகமூல் - முழங்குதலையுடைய அழகிய கமூல்.

௫௧௫. அருகா அலர் செறியும் - குறையாத மலர்கள் நெருங்கிய. பருகு ஆவலர் - திருஞானசம்பந்தர். திருநீலகண்டத்தமிழ் - திருநீலகண்டப்பதிசம்; இது, பனியாலுண்டாகுந்துயரம் தீர்த்தப்பொருட்டு அவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

௫௧௬. இருவருடைய நீங்காப்பகை. ஏங்கா - ஏங்கி.

௫௧௮. மூவர்புரம் நகைநேருற்றதைப் பகைவருறையும் புரமுறும்.

௫௧௯. கட்டார் - கள்ளையுடைய மலை. விட்டார்கொல் - பகைவரோ,

௫௨௦. பொன்நாண் எழில்.

௫௨௧. நனி வந்து கூடும் கொம்பு - மிகவும் காற்றுக்கூடப்பெற்ற கொம்பு.

௫௨௨. அன்பன் இமாசலம். பெரிய தளையை.

௫௨௩. வல்லாளை, ஆளை - மதிலுறுப்பு. “இல்லாளை யெல்லாருமெள்ளுவர்” என்பது திருக்குறள்.

௫௨௪. தளிர்தந்தின - தளிர்தன் மிக்கன. ஆசை - திசை.

௫௨௫. ஆறென்றகால் - வண்டு. நின்கை காலென்றே - உன்கையைக் காற்றென்றே.

௫௨௬. சந்தாபம் - துக்கம், வெப்பம். துக்கமொழிந்துவாழ்ந்தனம்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அ.		அண்ணாமுதலை	௬ ௩	உடுவேயனபன்	௧ ௪
அங்கோட்வொர்	௧ ௬	அனம்போலிய	௮	உடையும்படி	௧ ௩
அசத்துக்கிரங்	௪ ௩	ஆ.		உணங்காவின்	௭ ௪
அடிமலர்மீது	௭ ௮	ஆடியபாதர்	௪	உழைப்பொறுக்	௭ ௩
அடியார்கருத்	௩ ௪	ஆராவமுதன்ன	௨ ௩	உள்ளாய்பவருக்	௭ ௬
அடியார்குறித்த	௪	ஆருற்றவேணி	௪ ௩	உள்ளேயொரு	௨ ௧
அண்டார்புறஞ்	௨ ௨	ஆருர்வன்றெண்ண	௨ ௧	உன்னும்பெரு	௧ ௨
அண்ணாவென்	௪ ௬	ஆருரடங்க	௩ ௨	உன்னுமுன்னுள்ள	௭ ௪
அண்மையின்	௭ ௪	ஆரோடுகொண்	௩ ௦	ஊ.	
அணிகெழுமாதின்	௩ ௮	ஆரோடுகொற்	௭ ௩	ஊடாதுவத்தலி	௭ ௨
அந்தாமரைமுக	௮ ௧	ஆலங்குடிக்கொண்	௧ ௩	ஊருமபிறைமுடி	௬ ௦
அப்பார்சடைய	௨ ௪	ஆலஞ்சிதை	௨ ௨	ஊரைக்கடக்கு	௧ ௨
அம்பலவாணர்கழு	௧ ௩	ஆலத்தின்கீழு	௩ ௩	எ.	
அம்பலவாணர்புகலி	௭ ௬	ஆலம்புனையு	௬ ௩	எண்ணாதுகூற	௧ ௨
அமைகூடுதோள	௨ ௧	ஆலமலியும்	௩ ௬	எண்ணார்புரஞ்	௩
அமையாளந்	௧ ௩	ஆனம்பரமந்தென்	௭ ௦	எண்பிறப்பை	௩ ௬
அரவெழுந்தார்	௩ ௨	ஆனம்பரமர்பிரம	௧ ௪	எண்மையுளேன்	௧ ௦
அரணர்புகலி	௩ ௩	ஆன்மாபுகலிப்	௬ ௮	ஏப்போதுரின்	௪ ௧
அரியார்மதலை	௬ ௭	ஆனுண்டகேதன	௭ ௧	எய்தவஞ்செய்	௩
அருகாதபூரணர்	,,	இ.		எல்லாவயிர்க்குமிரு	௩ ௩
அருந்தியநஞ்சு	௪ ௭	இடைக்குறை	௪ ௩	எல்லாவயிர்க்குமுயி	௬ ௩
அருவருருவ	௨ ௩	இமையமடந்தை	௭ ௨	எழுந்தபணைத்	௭ ௬
அருவார்சதுக்	௬ ௩	இரவேகுறி	௩ ௮	என்கொடுமாமல	௩ ௮
அருளாற்பரமர்	௪	இரியாவெப்	௧ ௦	என்றார்கொடி	௪ ௬
அல்லறவான்	௮ ௦	இருகாவலர்	௭ ௬	என்னிருகண்	௮
அல்லார்கள	௭ ௪	இருந்துமுன்	௬	ஏ.	
அலையும்புன்ற	௧ ௪	இருமாட்டி	௨ ௩	ஏதிலர்வாயல	௪ ௪
அவஞ்செயநின்ற	௧ ௬	இருள்வாயழு	௩ ௩	ஐ.	
அளியுற்றகாழி	௭ ௪	இருளுதயஞ்	௭ ௨	ஒண்மலர்தோறு	௬ ௬
அற்றார்க்கருளு	௩ ௩	இலம்பாளோர்	௭	ஒருகாலெழுந்	௩ ௮
அற்றேமலர்	௭	இன்பார்முருக	௬ ௪	ஒருகாண்டந்	௧ ௩
அறங்காட்டி	௭ ௩	ஈ.		ஒருபார்வை	௨ ௩
அறப்பாவை	௬ ௩	ஈனென்றதாதி	௮ ௧	ஒருபாலுமை	௧ ௧
அறவேதனை	௬ ௦	உ.		ஒருவருமின்றி	௬
அறிப்பாப்பருவ	௬ ௧	உகல்வாய்வினை	௪ ௪	ஒருவன்புடை	௬ ௬
அன்பேயவாவ	௪ ௦	உட்டானமர்	௬ ௨	ஒருவாவளச்	௪ ௮
அன்னும்புகலி	௬ ௬	உடல்குழிபிணி	௩ ௬	ஒளிர்பரைபானன்	௭ ௩

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
ஒன்பானுருவ	உ ௩	களியாப்பொலி	௩ ௭	கோ.	
ஒன்றியொன்று	க ௬	கற்றைச்சடை	௫ ௪	கோகநகம்	உ ௮
ஓ.		கறுப்பார்களத்	உ ௬	கோட்புலியார்	௩ 0
ஓங்கற்றவாவி	௭ ௭	கண்ணாறித்த	௫ ௧	கோடாண்முகன்	க ௪
ஓங்கைமுகவர்	௩ 0	கணக்காவலர்	க ௭	கோழிக்குவேளு	௩ ௯
க.		கணங்காவல்	௫ ௪	கீ.	
கங்காதரர்	௫ ௫	கணத்தேமலர்	௩ 0	சடையெனவே	,,
கஞ்சந்தோடர்	௪ ௬	கா.		சந்தாபர்தீர்	௬ ௨
கட்டார்புனை	௭ ௯	காட்டொடுவெங்	௩ ௮	சந்தார்த்தம்	௭ ௮
கடந்தாளவள்	௫ ௮	காணுமரபின	௬	சமையலிசேட	௩ ௫
கடம்படுவேழ	உ ௪	காணித்திலநகை	௭ 0	சற்றூய்பவர்	உ ௭
கடல்குழ்புகலி	௫ ௧	காயமாநிலா	௧ ௧	கீ.	
கடல்குழ்புலியிள	உ ௨	கார்கொடிதென்	௫ 0	சிம்மனைவாயர	௬ ௫
கடல்குழ்புலியினி	௭ ௮	காரர்குழலி	௭ ௨	சிவைதழுவுக்	௩ ௪
கடிமலர்பூக்	உ ௮	காரிம்பொலிதண்	௬ ௯	சிற்பங்கதிரிக்கு	௬ ௩
கடையுமிடை	உ ௩	காருந்தழுவுப்	௭ 0	கீ.	
கண்கொண்ட	௯	காவாற்பொலி	க ௮	சீராரக்வுணியர்	௪ ௯
கண்கெருந்திப்	௬ ௫	காவிலிளர்த்த	௬ ௨	கூ.	
கண்ணனுதற	௬ 0	காழியம்மாளை	௪ ௯	சந்தரர்தென்	௫ ௮
கண்புடையார்	௮ 0	காடுஎன்றுவேணி	க ௭	கூ.	
கண்பொழிநீ	௪ ௮	கீ.		கூதாகமீதெழு	உ ௧
கதிக்கும்புகலி	௫ 0	கிடையெறிதே	உ. ௧	கே.	
கதிர்நோக்கி	௯	கூ.		செப்போதுகொங்	,,
கதிவாய்விருப்	௪ ௩	கூ.		செய்யேமலி	௫ ௨
கயலமருங்கொடி	௩	கூ.		செய்யோன்புகலி	க ௮
கயலார்கருங்	௬ 0	கூ.		செயிர்முடியா	௪ ௮
கயலார்புனர்	௪ ௯	கூ.		கே.	
கருநீலஞ்செம்	௧ ௫	கூ.		சேராகுயிருண்	௬ ௪
கரும்பேகமுகு	௪ ௫	கூ.		சேலாழிநல்க	௧ ௯
கரும்பைச்சிலை	௧ 0	கூ.		சேலிற்பிறழ்	௫
கரையோவிலா	௧ ௧	கூ.		சேலேபொருகண்	௩ ௭
கல்லாதவர்கரு	௫ ௯	கூ.		சேலேபொருவிழி	௩ ௪
கல்லாரலர்முற்	உ	கூ.		சேலையவாவு	௫ ௬
கல்லாணாயுட்கு	௮ ௧	கூ.		சேவாய்நஞ்சண்	௪ 0
கல்லுகலிங்கு	௭ ௧	கூ.		சேவுந்திருமறை	௭ ௩
கலங்காணினுள்	௧ ௧	கூ.		சேவென்றுறா	௩ ௬
கலர்வருத்தம்	உ ௭	கூ.		சேவேகொடி	௧ ௨
கலராயினரணு	௭	கூ.		சேற்பாலருகு	௩ ௫
கலிக்காமருக்	௭ ௯	கூ.		சேற்றத்தகண்ணி	௩ ௯
கலையேயுனர்	௩ ௬	கூ.		கோ.	
கழிபடுவெண்	௭	கூ.		கோ.	
கள்வார்கணை	௬ ௧	கூ.		சொல்லரிதாம்	௩ ௨
கள்ளம்மலர்க்	,,	கூ.		சொல்லவந்தி	௫ ௪
களியிருமாமயி	௭ ௭	கூ.		சொல்லாழன்	உ ௧
		கூ.		சொல்லார்பரம	௧ ௯

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
சொல்லியசீர்	௫ ௯	தே.		நிலைமுழுதுங்	௧ ௦
ஞா.		தேரானருமை	௧ ௮	நீ.	
ஞாலம்பொலிய	௯	தேருந்திறமெற்	௨ ௯	நீங்காலிருவர்	௭ ௯
த.		தோ.		நீங்கும்பொழுது	௪ ௪
தகையேமலிபுக	௬ ௭	தொடைநிலேவேணி	௪ ௯	நீடுந்தியாகரை	௨ ௦
தடுப்பதுமுன்னி	௬ ௮	தெ"டையேறிவண்டுச	௬ ௬	நீண்டக்குமாறு	௯ ௫
தண்டாரரவர்	௪	தோ.		நீர்வந்ததோணி	௫ ௦
தண்ணாற்புகலி	௭ ௬	தோயுமகிழ்நர்	௭ ௯	நீரேரிலாமன	௪ ௧
தண்ணாளிதேய	௪	தோளாமணிசண்	௪ ௧	நீலம்பொலியும்	௭ ௬
தண்மலர்கோதை	௭ ௮	தோளாமணிதிருத்	௭ ௧	நு.	
தரக்கோவைவாய்	௧	ந.		நுண்ணியநாயக	௫ ௬
தருக்கும்பகை	௨ ௪	நடத்தேபயில்	௫ ௧	நெ.	
தலையானையை	௨ ௫	நடத்தேபழகிய	௯ ௧	நெல்லேவியோயு	௯ ௨
தவந்தான்பணித	௭ ௧	நல்லாய்நயனம்	௫ ௯	நே.	
தழையாற்றுவேணி	௯ ௦	நல்லாரொருவ	௪ ௧	நேருங்கருப்பு	௭ ௧
தற்றொயொதிந்	௬ ௯	நலஞ்சாரான்	௧ ௧	நொ.	
தன்பணிமாமலர்	௮ ௦	நலத்தேவசிக்குங்	௬ ௯	நொதுமலரல்லர்	௫ ௪
தனிவந்துகூடு	,,	நலராயினரன்றி	௫	ப.	
தா:		நலையாறுறு	௨ ௦	பகல்வாயுறங்கி	௯ ௮
தாயேதலைவற்.	௭ ௯	நன்கண்மொறடி	௪ ௨	பகலருக்கோளு	௬ ௬
தாயேயனைய	௪ ௯	நன்கண்மையார	௪ ௦	பச்சையிலொ	௪ ௪
தாயோவருமிடம்	௯ ௭	நன்கோடிநோக்கி	௨ ௭	படந்தொறுஞ்	௫ ௧
தார்கோளரவென	௪ ௬	நன்மால்கொன்றை	௪ ௨	படியேபொலிய	௧ ௧
தாநூர்தடம்புயத்	௪ ௦	நன்றாழடியுறை	௧ ௦	படையேபொலொளி	௬ ௪
தாரேவனையு	௧ ௯	நன்றேயதற்	௨ ௧	புண்ணவரேத்	௪ ௯
தாவாதசண்ணைப்	௬ ௬	நன்றோதிநூல்	௪ ௬	பண்ணர்மொழி	௨ ௨
தானேதனக்கிணை	௨ ௦	நனவினுணர்	௪ ௮	பண்பார்திரு	௧ ௦
தீ.		நனவேயென	௪ ௫	பதியியலிற்று	௬ ௨
திகழும்பிரம	௫ ௯	நனையின்றன	௫ ௦	பந்துக்கழங்கு	௫ ௭
திருகோட்மென்	௧	நா.		பரவலிந்தாய்	௮ ௧
திருவன்புகலி	௭ ௫	நாகங்கருதுஞ்	௯	பரிவாயருள்	௨ ௨
தீ.		நாதன்மைதாய	௫ ௯	பல்லாரவாஞ்	௯ ௯
திக்கோம்புகலி	௪ ௨	நாம்பணிதாளர்	௨ ௫	பவளம்புனைந்து	௮ ௧
தியிடையாடும்	௭	நாம்பல்லமரரை	௧ ௭	பழிப்பாளென்	௯ ௫
தீராதகாத	௮ ௦	நாம்பாறுணு	௭ ௯	பழியாயினுங்	௧ ௭
து.		நாமசண்மாமக	௨	பழியேயறநல்	௫ ௦
துருத்தியவாஞ்	௨ ௪	நாம்புபுனல்	௯ ௯	பழுத்துப்படர்	௯ ௮
துருவினமாலுக்	௫	நாரலர்சிந்தை	௬ ௮	பழுதேயுறார்	௨ ௬
துறையார்மலரொ	௧ ௬	நாற்றங்குடிகொள்	௯ ௯	பற்றாக்கதியர்	௧ ௫
தே.		நாறுங்கடுக்கை	௫ ௭	பற்றுவுவெனக்கு	௯ ௭
தெங்குங்கமுரு	௬ ௬	நீ.		பற்றுமுன்மேவும்	௫ ௭
தெண்ணீர்பருகி	௫ ௧	நிகர்வாரிலாத	௬ ௯	பன்னகநாணிநர்	௧ ௯
தெருளன்றிமற்	௨ ௧	நில்லாதுயிர்	௫	பன்னகவேணி	௪ ௧
தென்னாவலூர	௯ ௧	நிலவாதவனழல்	௧ ௨	பனியேபடுவரை	௧ ௪

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்
பா.		பெருமான்புகலி	௯	மதியே	௩௯
பாசங்கொடு	௪௬	பெற்றுவளர்த்த	௬௧	மயலாரென	௫
பாட்டொலிமல்கு	௩௬	பே.		மயில்காயிய	௧௦
பாடியையிந்திர	௭௧	பேரியல்வையை	௪	மருக்கோல	௫௮
பாடிவருந்து	௩௦	பை.		மருட்குரி	௨௦
பாடிதற்கெண்ணி	௪௨	பைதொட்டநாக	௭௫	மருணிக்கி	௩௬
பாதக்கமாலயன்	௩௪	பைந்நாகநாண்	௧௭	மருதுறை	௫௫
பாதம்பெரிதடு	௩௫	போ.		மருவமருவ	௫௦
பாராய்புகழ்	௨௪	பொருந்தும்பறவை	௪	மலைமீது	௧௬
பாலார்டொழி	௧௭	பொருவாரிலாத	௪௩	மலைவிதி	௩௮
பாவாய்துமுன்	௬௦	பொல்லாமல	௫௬	மழையுந்	௨௭
பாவாருலாப்	௨௩	பொற்பேமலியு	௬௨	மழைவா	௩௭
பாவியல்சீர்த்தி	௯	பொறியாணிதத்	௨௩	மறியாரிடத்	௧௨
பி.		பொறிவாயரவ	௪௧	மறியிடத்	௩௬
பிணியார்மலர்	௬௧	பொறையாரு	௩௩	மறிவாளனைய	௫
பிரியாரெவர்	௪௭	பொன்றுவளமை	௫௨	மறைக்குந்	௫௭
பிழையேசெயினு	௭௬	பொன்னங்கவர்	௩௨	மறையே	௧௩
பிறையுமுழு மதி	௨	பொன்னாடிபோற்று	௪௪	மன்பாலடி	௬௯
பு.		பொன்னாளிந்	௮	மன்றாடு	௧௩
புகராய்பவர்	௬௦	பொன்னிழல்செஞ்	௧௫	மன்றாசிற	௨௬
புகலும்படி	௬	பொன்னே ... காழி	௩௩	மன்னுங்கொடி	௪௧
புகலும்வரவு	௪௪	பொன்னே ... சண்	௨௭	மன்னும்புக	௫௨
புடைக்குஞ்சிறு	௬௮	பொன்னேயென்	௭௦	மனவாசை	௮௧
புரவைக்கருதி	௩௨	பொன்னென்றுமே	௮௧	மா.	
புரிதருசெஞ்	௪௮	பொன்னேவெனு	௮	மாதேநின்	௨௬
புரியொன்று	௪௨	போ.		மாதேயுலகி	௬௩
புல்லாதுதாலில்	௭௪	போதமுருவெனை	௨௮	மாலேயனைய	௭௭
புன்முனையாவி	௫௮	போதுசெய்குந்தற்	௭௬	மாவுங்கரி	௭௦
பு		போர்கால்வெஞ்	௨	மாவேட்ட	௩௧
பூங்காதுவார்	௬௮	போழுங்குளிர்தி	௫௩	மான்மேலே	௭௫
பூசனையையோவ	௬௨	ம.		மானாறுபாகத்தர்கா	௩௩
பூண்டபதுவாளர	௫௩	மஞ்சேபொரு	௪௬	மானாறுபாகத்தர்தெ	௫௫
பூமாடுனெடுகலை	௬௫	மட்டார்	௭௩	மி.	
பூமேவுகஞ்ச	௧	மடங்கா	௩௨	மிடிகெட்ட	௨௬
பூமேன்மிதிப்	௬௨	மடலே	௪௭	மிடியாளர்	௩௪
பூவலர்சோலை	௪௧	மடையெங்கு	௧௮	மிறையே	௩௩
பூவனையாய்	௫௭	மண்காவல்	௭௮	மின்னமுழங்	௩௪
பூவுண்டுவண்டு	௧௭	மண்ணுக்	௨௭	மின்னுவென	௫௯
பூவேதுகொய்வ	௩௨	மணம்புரி	௩௭	மின்னுங்கொ	௬௦
பே.		மதனீன்	௩௭	மு.	
பெம்மான்புகலி	௨௪	மதிக்கும்புக	௨௨	முடித்திடு	௭௩
பெரியோர்பவஞ்	௭௭	மதிக்கும்புல	௩௧	முடியாரை	௪௫
பெருகுறநீர்	௪௭	மதிக்குமுயர்	௧௯	முடியையந்து	௫௬
பெருமாண்கரத்	௩௬	மதியிடத்	௩௭	முந்தாநம்	௭௦

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
முருகோடு	ச ந	வண்டார்கடு	உ ரு	வானோதில	உ ௦
முருந்தென்	எ ச	வண்டாந் குழ	ச ச	வி.	
முன்மாறொ	எ உ	வரியார்விழி	க ௦	விட்கெதி	ந ச
முன்றேமல	ந ரு	வரியேன்மதர்	ச	விண்டானென	க உ
மு.		வரும்போது	அ ௦	விண்ணப்ப	க ரு
மூதண்ட	ச எ	வருமந்தமா	ச ரு	விண்ணாரமுத	க ச
மூவல்செய்	ச எ	வரைந்தால்வ்	ச க	விண்ணியன்மா	ந
மூவலையாறு	எ அ	வரையேறு	ந ந	விண்ணுடை	ந ௦
மே.		வல்லாண்டு	ச ச	விண்பரவாதி	உ
மெய்த்தாரித	ச எ	வல்லாயெழு	ச ச	விண்பார்	ந ச
மெல்லியல்	ரு அ	வல்லிடபக்கொடி	க ரு	விதுகாணரிய	ச ச
மெலியுங்கொடி	ச எ	வலநீர்விற	ச உ	விணாப்பால்	உ ரு
மே.		வலம்புரிநேர்	ச க	விரைமே	ச ச
மேக்குங்கிழ	உ	வலம்புரியே	ரு க	வில்லிலர	க அ
மேதக்கவர்	ரு ந	வலமேபொ	க அ	விழிக்குந்	ச எ
மேவாவென	ந க	வலைத்தலைமா	க ரு	விழியென்று	ச க
மேற்றார	ரு உ	வள்ளியவ	ரு க	விழியேறு	ச ந
மே.		வளக்குங்கும,	ச ௦	விழையுந்	உ உ
மையோவெனு	ரு அ	வளமுலையா	க ச	விறலெதிர்	க ந
மைவாய்விழி	ரு ச	வன்றந்தயானை	அ	வீ.	
மோ.		வா		வீழ்வது	ச அ
மொழிதருபஞ்ச	ச ந	வாங்கிய	உ அ	வே.	
மோ.		வாய்மையி	ந க	வெங்குந்தறமாய்	க க
மோதந்திரை	ந	வார்க்குங்கும	ந	வெண்காட்டு	க க
மோந்துமணத்	ச அ	வாராண்முலை	உ க	வெய்யோரு	உ ச
யா.		வாரார்விழி	உ ந	வெள்ளரம்ப	க
யாராயினுந்	க ச	வாராவமர	உ ௦	வெளியே	ந ச
யான்செய்ப்பிழை	எ உ	வாரின்றி	உ க	வெற்றகட்டு	உ ச
யான்செயும்வி	ரு எ	வாரோறு	ரு ரு	வெறுத்துப்	எ எ
யானெதிர்	ச ச	வானப்பிறை	ந எ	வோட்டுக்	ச ச
யானையவர்	க அ	வானவரிந்தி	உ அ	வேண்டாருற	எ
வ.		வானும்புகழ்	,,	வேதரிப்பா	உ க
வண்டாய்கமல	உ க	வானேக்கி	அ	வேப்பவரே	எ எ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	தீர்த்தம்.
க ரு	அ க	ந	மீவட்	மீவர்க்
உ அ	க அ க	க	திறமாய்	திறலாய்
ச க	உ ச க	ச	நீயென்	நீரென்
ரு எ	ந எ ச	உ	று கோ	றுக் கோ
ச உ	ச க ௦	க	று ப	றுப் ப
எ உ	ச எ க	உ	வற்கு	வர்க்கு

